לציונות—לסוציאליזם—לאחות עמים

יום ג', כ"ו בטבת תשמ"ו, 7 בינואר 1986 / שנה מ"ג מס' 12931 / המחיר 63 אגורות כולל מע"מ

כוח 17 עדיין בתונס

מאת עוזי מחניימי, כתבנו לענייני הביה"ח

בניגוד למה שהתפרסם לאחרונה, לא הועברה מפקדת כוח 17 לקהיר. אנשי כוח 17 נמצאים בתונס ובמקומות אחרים.

מפקד כוח 17, מוחמד אל־נאטור, המכונה אבו אל־טייב, נמצא כיום בן עם אשתו בקהיר, לאחר שנאסר עליו להכנס לירדן — ביום נישבו הקבוע עד לאחרונה.

כתבנו מעיר, כי יהיה זה בלתי־מתקבל־על־הדעת, שהמצרים יתירו למחבלים פעילים מאש"ף להקים מפקדה שתפעל מקהיר.

לאחר פגישת שמיר־פרס, בעקבות ההבהרות המצריות:

שמיר אינו שולל עוד מכל־וכל בוררות עם מצרים בנושא טאבה

תיערך בדיקה נוספת, של הנקודות הלא־ברורות, לקראת הדיון בקבינט בשבוע הבא ● מובארק התחייב להחזיר השגריר, לממש הסכמי תיירות, מסחר ותרבות – לאחר החלטת הממשלה, לפני תחילת הבוררות ● שטר־הבוררות יכלול הסכמת הבוררים לנסות גם פישור ● מצרים אינה קוראת ל„פישור" בשמו המפורש אך ישראל רשאית לעשות כן ● מובארק הזמין את פרס לפיסגה בסוף ינואר

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר"

ראש־הממשלה, שמעון פרס, וממלא־מקומו, יצחק שמיר, נועדו אמש במשך שעה וחצי ועברו על החומר האחרון שהצטבר בתהליך ההבהרות עם מצרים, סביב עיסקת החבילה והבוררות על טאבה. סוכם, כי יש צורך בבדיקה נוספת של כל הנקודות הלא ברורות, לקראת הבאת הנושא להכרעת הקבינט. הבדיקה תיערך בין מנהלי לשכת ראש־הממשלה ומישרד־החוץ, ולאחר השלמתה

(המשך בעמוד 16)

עובדי „תדיראן־עפולה" נשארו בחוץ ● עמוד 18

ביה"מ: תרומות סוחרי הקרקעות נחשבות כשוחד ● עמוד 4

שני חשודים נוספים ברצח נהג המונית ● עמוד 20

ייקור המוצרים — רק באפריל ● עמוד 2

מאיימים על חיי הרס"ל ב„פרשת עמר" ● עמוד 2

אנואר נוסייבה פרש מחברת החשמל המזרח־ירושלמית ● עמוד 3

חוק ביטוח סיעוד אושר בקריאה ראשונה ● עמוד 3

בניגוד להוראות פרופ' זמיר — פוטרו העובדים הערבים בק. ארבע

מאת מנחם ענברי, כתב „על המשמר"

המועצה המקומית בקריית־ארבע פיטרה את כל העובדים הערבים שניתן היה למצוא להם תחליף יהודי. ומ־12 עובדים ערבים שעבדו במועצה בעולי, נותרו רק שניים. המועסקים בעבודות ניקיון וביוב – להם לא ניתן היה למצוא מחליפים יהודים.

בכך הגשימה המועצה המקומית, כמעט במלואו, את הסעיף בהסכם הקואליציוני בין סיעת וואד־חעצני לבין רשימת כהנא שעסק בפיטורי העובדים הערבים.

היועץ המשפטי לממשלה הודיע למועצה המקומית, כי אין היא רשאית לבצע את הסעיף הזה, והמועצה הודיעה ליועץ המשפטי, כי הסעיף נמחק מן ההסכם הקואליציוני.

ואולם, בהדרגה סילקה המועצה את העובדים הערבים. עד כי נותרו ארבעה עובדים – שניים בגינון ושניים בניקיון. לפני ימים אחדים חתמה המועצה המקומית על הסכם עם קבלן גינון, גיורא גופר. והעבירה אליו את עובדי הגינון. בכך סולקו מן המועצה כל העובדים הערבים, חוץ משני עובדי ניקיון.

לכתבנו נודע, כי אנשי סיעת כהנא דרשו לסלק לגמרי את כל הערבים ולא לאפשר לקבלן היהודי להעסיק ערבים. אולם לכך התנגדו כמה מאנשי סיעת וואד־חעצני. מזכיר המועצה שולי שמעון וקבלן הניקיון.

המתנגדים מתוך סיעת וואד־חעצני טענו, כי סילוק הערבים ימוטט לגמרי את כל שירותי הניקיון והגינון בקרייה, שהידרדרו מאוד בלאו־הכי, עקב הסילוק ההדרגתי של הערבים. המזכיר אמר כי אינו יכול להיות אחראי לביצוע הניקיון. וקבלן הגינון אמר, כי לא יוכל להסתדר בלי שני הפועלים הערבים.

שתי הסיעות הגיעו איפוא להסכם להשאיר רק את המינימום ההכרחי של עובדים ערבים. אנשי כהנא אמרו כי גירוש הערבים יותר חשוב מגינון.

לכתבנו נודע, כי להסכם עם הקבלן הוכנס סעיף המחייב אותו לקבל לעבודה את כל עובדי המועצה. אבל אישים הבקיאים בפרטי המו"מ מסרו, כי לסעיף הזה אין שום ערך משפטי והוא נועד להגן על המועצה אם תפרוץ סערה ציבורית.

עוד נודע לכתבנו, כי הממונה על המחוז ביהודה ושומרון, שלמה עטר, לא אושר את ההסכם הזה. כאשר נודע לו על כוונת המועצה להוציא מכרז, הוא הודיע לה, כי עליה לקבל גם את הסכמתו. ואולם, ההסכם עם הקבלן נחתם מבלי שהוגש לאישורו של הממונה על המחוז.

העברת עבודות הגינון לקבלן פרטי תייקר את העבודות האלה בערך פי־שלושה. היום מוציאה המועצה המקומית כ־4.5 מיליוני שקלים מדי חודש ולקבלן התחייבה לשלם 13 מיליון.

ארה"ב לוחצת בצינעה על סוריה לגרש אנשי אבו־נידאל

ישראל האשימה את סוריה, באיגרת לאו"ם, במתן מחסה לארגונו של אבו־נידאל ● ארה"ב נערכת להתקפות התאבדות של לוכים בתחומה

מאת כתב „על המשמר" בארה"ב וסוכנויות הידיעות

וושינגטון. — ארה"ב ביקשה בצינעה, מבעלות־בריתה ב־מערב־אירופה, ללחוץ על סוריה לגרש מתחומה את ארגונו של אבו־נידאל — דיווח אתמול העיתון „כריסצ'יאן סיינס מוני־טור", בהסתמכו על דיפלומטים מערביים בדמשק.

אחד מהם אמר ל„מוניטור", כי „בעימקי ליבם לא יתרגשו הסורים מפעולת־גמול אמריקנית נגד לוב, שבה הם מלולים".

לשלול מחסה מאבו־נידאל. לדברי הדיפלומט, כוונת הנשיא

(המשך בעמוד 16)

עלון החדשות „אירוספייס" דיילי":

החודש תיערך בארץ טיסת־ניסוי ראשונה של המנוע המיועד ל„לביא"

מאת כתב „על המשמר" בארה"ב

וושינגטון. — טיסת הניסוי הראשונה של המנוע המיועד למטוס „לביא", תיערך החודש בארץ — דיווח אתמול עלון החדשות „אירוספייס דיילי", שמסר גם, כי ארה"ב וישראל מעוניינות בסיכום מוקדם חדש על המעורבות הישראלית ב„מלחמת הכוכבים" בחודשים הקרובים, „עד לאביב".

המנוע, PW1120 מתוצרת „פראט את ויטני", ימותקן ב„פאנטום" המשותף בתוכנית לשיפור כושרו של מטוס קרב־תקיפה ותוקן זה. המנוע החדש יותקן לצד אחד משני מנועי המקוריים של ה„פאנטום", ג'נ"ל מתוצרת „ג'נרל אלקטריק". אם יצליח הניסוי יועבר ה„פאנטום" בדצמבר לטיסת־ניסוי נוספת, הפעם כשעני מנועי מדגם PW1120, דגמי הייצור של 1120, המיועדים ל„לביא", אמורים להימסר לישראל ב־1987.

„אירוספייס דיילי" דיווח, כי המעורבות הישראלית הרצויה לארה"ב ב„יוזמת ההגנה האסטרטגית", היא בתחומי התוכנה, טכנולוגיות המחשבים, רכיבי לוחמה אלקטרונית, ניהול תערובת־אוויר והקשורת־כוח צבאית.

המרכז למחקרים אסטרטגיים באוניברסיטת ג'ורג'טאון מארגן משלחת מומחים לשוחה התנהגי שתבקר בארץ בחודש אפריל, בתיאום עם מינהלת היוזמה.

השלום זז

שלא כחוסיין הירדני, שהפך כבר את הפסיחה על שני הסעיפים למתכון־קבע של מדיניותו, ואת חוסר ההחלטיות למרכיב מרכזי באמנות ההישרדות שפיתח במשך עשרות שנים, מעוניין הנשיא המצרי מובארק, חד־משמעית, בקידום השלום עם ישראל, בהסכם על טאבה ובניצול תקופת הכהונה של שמעון פרס כראש־הממשלה, להתנעה מחודשת של תהליך המדיני במזרח־התיכון. העניין של מובארק אינו ערטילאי. החשבון הכלכלי והפוליטי כאחד, מצביעים על כדאיות השלום למצרים. מכל הבחינות. מתחילת הסכמי קמפ־דיוויד ועד היום, זכה המשק המצרי במשאבים נוספים, בסדר־גודל של תריסר מיליארד דולרים, לפחות, שהופנו לפיתוח והעלאת רמת־החיים, מחציתם הודות לקיצוצים עמוקים בתקציבי הביטחון ומחציתם סיוע כלכלי נדיב מארצות־הברית. החרם שהטילו בעבר מדינות ערב, מייסדות אופ"ק, על מצרים, נשכח לחלוטין, וממילא אין לו בימים אלה, של שפל בהכנסות מנפט, משמעות כלשהי. גם החרם הפוליטי הוכח כחסר־שיניים.

בשנים האחרונות חזרה ותפסה מצרים מקום מכובד ביותר בהנהגת העולם הערבי, למרות השלום עם ישראל – ואולי דווקא בזכותו. מצרים, והיא לבדה, זכתה לקבל חזרה מישראל את כל השטחים שנכבשו במלחמת־ששת־הימים, וזאת תמורת מחיר שבעיני מדינאי לא־קנאי נראה כסביר יחסית: הכרה דיפלומטית וקשרים על אש קטנה.

לא שאין במצרים כוחות פוליטיים וחברתיים השוללים את השלום מכל וכל. כוחות כאלה פועלים ורישומם ניכר. אך אחיזתם בדעת הקהל הייתה חלשה בהרבה לו דיברה בשנה שחלפה הצמרת המצרית בקול־רם יותר בזכות ביצור השלום והעמקתו. כל עוד ישבה ישראל בלבנון, וכל עוד לא היתה ממשלתנו נכונה לפסוע ולו צעד אחד לקראת הידברות עם ירדן, אפשר היה להבין לרוחם של המצרים המסוייגים, המתוסכלים מכך שהשלום איתם משמש את ממשלות הליכוד מנוף להרפתקנות ועקשנות. אך פני הדברים שונים עתה מן היסוד; צה"ל נסוג מלבנון, ממשלת ישראל מגלה גמישות סבירה באשר למסגרת המשא־ומתן על עתיד הגדה המערבית – וגמישות רבה עוד יותר בשאלת ההיבטים על טאבה, מגרש־חול שהפך משום מה לנושא בעל רגישות לאומית ממדרגה ראשונה. נוצרו תנאים אופטימאליים לפתרון השאלות השנויות במחלוקת, ולהתנעת־שלום מחודשת. חלוא אם יש לקח שאותו יכול כל מנהיג מצרי או ערבי להסיק ממהלך יוזמת סאדאת הוא, כי קל למדי לכופף עקשנות ישראלית ומצעות שלום אמת, וקשה, למעשה בלתי־אפשרי, לחזיזה ממקומה על־ידי מדיניות מלחמתית.

להערכתנו, בתוך זמן קצר יחסית נראה את בעיית טאבה מגיעה לפתרונה, ואף התנגדות הליכוד לפתרון כזה תוסר למעשה (לאחר שממלא מקום ראש־הממשלה יוכל לטעון, כי הפשרה המצרית הושגה הודות לעמידתו האיתנה). אך אין להיתפס לאשליות: השלום עם מצרים, גם המחומם והמנורמל, לא יהיה בסופו של דבר בר־קיימא אם לא ייתמך על־ידי יוזמה מדינית ממשית להסדר עם הפלשתינאים, עם ירדן ועם סוריה. שלום בודד יחזור להיות שלום קר.

העלאות המחירים עליהן החליטה הממשלה יתבצעו לאחר אפריל

מאת כתבנו הכלכלי בירושלים

המשק נמצא ב„מיתון מכוון" וישאר במצב זה בעתיד הקרוב — כך אמר אתמול שר האוצר, יצחק מודעי.

מודעי ציין, שלא ניכרת שום עלייה בביקושים במשק ושהממשלה לא תרחיב את הוצאותיה, אלא במקרים של עידוד הצמיחה הכלכלית.

בראיון ב„קול ישראל", אמר אתמול מודעי, שהעלייה שחלה לאחרונה ביבוא מוצרי צריכה, היא תוצאה של הזמנות שנמסרו לחו"ל מזה חודשים רבים, ואינה מוכיחה שהמיתון הסתיים. הוא הוסיף, שיבואנים יצטרכו, ככל הנראה, למכור במחירי־עלות ואף במחירי־הפסד.

שחל נחסם

אמש חסם מודעי יוזמה של שר־האנרגיה, משה שחל, להפחית את מחירי הדלק המזוט ב־3 אחוזים, עד לאפריל הבא. שחל ומודעי נפגשו עם ראש־הממשלה, שמעון פרס, אשר החליט שהממשלה כולה תצטרך להכריע בנושא, בישיבתה הקרובה ביום א'.

מקורות באוצר מסרו לכתבנו, שמודעי חושש שאם מחירי האנרגיה יופחתו עתה, יהיה צורך להעלות אותם בעוד כמה חודשים והדבר יזיק ליציבות המחירים במשק.

המקורות ציינו, שהדיבורים שהיו בימים האחרונים בדבר המועדים של העלאות מחירי המוצרים המסובסדים — היו מוגזמים. לדברי אותם מקורות, קיים תכנון להביא להעלאת מחירים לאחר אפריל, אך גם אז ההשפעה של העלאה זו תהיה שולית, שכן היא תתרכז במספר מוצרים מצומצם מאד.

מישגה פאטאלי

ייקור לאלתר של מצרכי היסוד המסובסדים והתחבורה הציבורית בעשרות אחוזים, כפי שלוחצים אנשי אגף התקציבים באוצר, יהיה מישגה פאטאלי שעלול לסכל את התכנית הכלכלית לייצוב המשק בעודה באיבה ושהציבור, טרם עיכל את תוצאותיה. — אמר אתמול מזכ"ל ההסתדרות, ח"כ ישראל קיסר, בתגובה לפירסומים בנידון. קיסר הזהיר את הממשלה מפני „מתן האות" לגל מחודש של התייקרויות. כאשר התכנית הכלכלית המוסכמת, שתוקפה עד אפריל, נתונה עדיין בשלבי הביצוע והיישום. הנזכ"ר התריע על כך שייקור מוצרים בעת זאת, היא „הכר תכלית ונעדר כל רציו" [illegible]

דו"ח גפני: אין להקים נמל מיוחד לפריקת פחם

מאת כתבנו הכלכלי בירושלים

אין להקים נמל־פחם מיוחד, לא באשדוד ולא באילת ולא בחיפה, ובמקום זאת יש לנצל את רציף מספר 9, ההולך ונבנה בנמל אשדוד, כדי לפרוק את הפחם אשר ישמש את תחנת הכוח „אשכול" באשקלון.

זאת ההמלצה העיקרית הכלולה בדו"ח הגיש ארנון גפני, לראש־הממשלה, שמעון פרס, בדבר נמל פריקת פחם.

גפני התבקש בחודש נובמבר לברוק את החלופות של הקמת נמל פריקת פחם, אשר ישמש את תחנת הכוח „אשכול". בדו"ח שהגיש לפרס קובע גפני, שהפתרון הזול ביותר הוא להשתמש ברציף 9 ההולך ונבנה בנמל אשדוד, דבר אשר לא יחייב השקעות גדולות.

פתרון זמני

על־פי חישובי גפני, תגיע העלות של הצעתו לכ־46 מיליוני דולר, לעומת עלות של 100 עד 180 מיליון דולר של חלופות אחרות.

גפני מציין בדו"ח שלו, שהפתרון המוצע יהיה זמני, עד אשר הניסיון והמידע שיצטברו, יאפשרו להחליט אם כדאי לגשת לבניית נמל. לדבריו, יהיה אפשר לפרוק ברציף 9 עד 3 מיליון טונות פחם בשנה ולהעביר אותם ברכבת לאשקלון.

קץ לוויכוח

הדו"ח של גפני ישים, ככל הנראה, קץ לוויכוח בתוך הממשלה על העיכוב של נמל־הפחם. כזכור, רשות הנמלים לחצה להקים נמל בצפון אשדוד הצעה אשר נתמכה על־ידי רוב חברי ועדת השרים לענייני כלכלה. הצעות אחרות התבססו על בניית נמל באילת, ואילו הצעה שלישית דיברה על פריקת הפחם בחיפה.

הרב־סמל מ„פרשת עמר" טוען: מאיימים על חיי

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר"

אלברט אוזלאי, תושב קרית־שמונה בן 27, הרב־סמל המעורב בפרשת ח"כ שלמה עמר, טען אתמול, שאלמונים מתקשרים לביתו ומאיימים לפגוע בו ובמשפחתו.

אלברט אוזלאי הדגיש, כי אינו חושש. לדבריו, הוא אכן התלונן במשטרה וסיפר על המתרחש. הוא דבק בגרסת סיפורו המקורית על פרשת שחרורו כביכול ממילואים של ח"כ שלמה עמר.

הוא הרגיש, כי לא ייתכן שח"כ עמר טוען שאין הוא מכיר את אוזלאי. כי הוא אכל בביתו עם אנשים אחרים שבאו לקרית־שמונה לפתוח את [illegible] של „יהד".

לדברי אוזלאי, אנשים רבים היו נוכחים בנסיונותיו להפגש עם שלמה עמר ולהסביר לו, שלמרות הבטחותיו אין הוא מתקבל ב„אגד". אין הוא מרגיש, כי קיבל שוחד ורואה עצמו כמי שרצה להכנס ל„אגד" תמורת טובה שעשה לעמר ולא יותר.

אוזלאי טוען, כי כבר נבדק במכונת־אמת ונמצא דובר אמת.

הפגנת סטודנטים נגד יצחק רבין – אתמול בקמפוס תל־אביבי.

תביעה להפסיק הקרנת תשדיר־השירות על אריאל

מאת אתי רונאל, כתבת „על המשמר"

הוועדה לתשדירי שירות של רשות־השידור, תדון בישיבתה הקרובה בתביעתו של חבר „שלום עכשיו", דני זיידמן, להפסיק לאלתר את שידורו בטלוויזיה של תשדיר השירות המעודד את ההתיישבות בשטחים המוחזקים וקורא להתיישבות באריאל.

„אין ספק, כי נושא ההתיישבות ביהודה ושומרון וחבל עזה הינו אחד הנושאים השנויים ביותר במחלוקת פוליטית בישראל" — כותב עו"ד צלי רשף, המייצג את דני זיידמן, ליו"ר רשות השידור, מיכה ינון — „ולפיכך, תמוהה ביותר העובדה, שהטלוויזיה, כגוף ממלכתי ומונופוליסטי, מפרסמת תשדירי־שירות המביע באופן חד־משמעי עמדה של זרם אחד בלבד של הקשת הפוליטית בישראל. מה גם שהתשדיר אינו מהווה מעידה חד־פעמית של רשות־השידור, אלא משקף גישה עקבית המאפשרת לגורמים מסוימים לנצל את תשדירי־השירות ככמה לתעמולה פוליטית".

בעבר הוגשו כבר שתי עתירות לבג"ץ, האחת — בדרישה להפסיק את שידורם של תשדירי־שירות שקראו להתיישבות בשטחים. והשנייה — בעניין ניצול תשדירי־פרסומת מסחריים כרדיו, ככמה להבעת עמדות פוליטיות.

שידור התשדירים הופסק, למרות שהדיון בבג"ץ הסתיים ללא החלטה לגופו של עניין. ואולם, היועץ המשפטי לממשלה הוציא הנחיות המדגישות את אופיה הממלכתי של רשות־השידור וקובעות, כי יש להימנע מתשדירים הכוללים נושאים השנויים במחלוקת, וכי במקרי־גבול יש להכריע לחומרה ולהימנע מן השידור.

רשות־השידור תחזור למוסדות ועדת־העורכים

מאת אתי רונאל, כתבת „על המשמר"

רשות־השידור תשתף פעולה עם העיתונים וציבור העיתונאים בישראל, כדי למצוא פתרון מוסכם שימנע את הצורך בחקיקה בעניין פירסום שמות חשודים — כך החליט אתמול הוועד־המנהל של רשות־השידור, לאחר דיון ממושך.

כן הוחלט לקיים בשבוע הבא דיון בהצעות הדרג המקצועי בשאלה, כיצד לחזק את ההנחיות הקיימות בנוגע לפירסום שמות חשודים.

הוועד־המנהל החליט גם, כי לרשות־השידור יינתן ייצוג הולם במוסדות ועדת העורכים, וקרא להנהלת הרשות לשוב ולקחת חלק בה. היועץ המשפטי של הרשות הבהיר, כי רשות־השידור חדלה לשתף־פעולה עם ועדת־העורכים לפני כשנה, רק משום שנשלל ממנה הייצוג ההולם שהיה לה במוסדותיה, והביע תקוותו כי יינתן לה ייצוג הולם להבא.

„המשמר" עתון יומי

המו"ל: עתון וספרי בע"מ
בטאון מפלגת הפועלים המאוחדת

עורך ראשי: סבר פלוצקר
עורך משנה: ישראל זמיר
מזכיר המערכת: עדה סער

המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב. טל. 378833
חשבון בבנק הדואר 3—43360—4
המען למכתבים: שק־דואר נעול ת"א 61999

"AL-HAMISHMAR" (The Daily Guardian) 2, Choma Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone: 378833 Telex: 341652

סניפים: ירושלים 94622 רח' בן־יהודה 2, בניין סנטר חורים 102—121; טל. 6—224125, המען למכתבים: ת"ד 1216 ירושלים 91008; חיפה 33134 דרך ספנכר 17, טל' 673673, המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

צלצול מהיר

ד"ר ניצה שפירא־ליבאי, יועצת רה"מ למעמד האשה

מנכ"לית היא קורבן קל יותר להדחה

החברים החדשים של היועצת לצניעות. שישה במספר, לא [illegible] להבים את כמאיתים. ובכבר הם מבקשים להיות את מנכ"לית עדה לבנין, במכתב לאריאל שרון, את מתייחסת להם [illegible]

יכול להיות, שהעובדה שמדובר במנכ"לית אשה ולא גבר דופקת אותה. לדעתי, הקורבן קל יותר להתקפה או לניסיון להכלה בתפקיד: פחות יכולת עמידה, פחות גיבוי וקשרים... מעבר לכך, נגל החברות הממשלתיות, שהשר שרון מינונה עליהם, זוהי האשה היחידה. ובכדי הכבר יש לנו רק שלוש מנכ"ליות. זאת, על אף החלטת הממשלה, המורה על כל שר לדאוג באופן אישי ליותר איזון בייצוג של נשים בתפקידים בכירים במסגרת משרדו. אז, במקום למנות מנכ"ליות ודי ריות נוספות, מבקש שרון לפגוע במנכ"לית היחידה בחברות הממשלתיות הכפופות למשרד התעשייה.

אז אולי זה אישור נוסף על הצורך שיש להחלטה הזאת...

אני מקווה, שהלחץ למניעת הפיטורים יוכיח עצמו כמשמעותי לא פחות מן הלחצים האחרים.

האם הממשלה יתערב למניעת הפיטורים?

העתק המכתב ששלחתי לשרון, מופנה לפרס, שנושא מעמד האשה הוא בתחום משרדו, והוא ושר האוצר אחראים ליישום המדיניות עליה החליטה הממשלה.

ישנן שמועות על כוונתו של שרון למנות לתפקיד המנכ"לית אשה אחרת.

החלטת הממשלה מדברת על הוספת נשים ולא על החלפתן של האחת, שתפקידה הוא יותר משביע רצון. באשה אחרת. אז, אם רוצה שרון למנות אשה כמנכ"ל, אשמח על כך מאוד. אבל, שיעשה זאת באחת מהחברות האחרות שהוא מופקד עליהן.

אתי רונאל

ישראל זכתה בחוזה לאספקת מזל"טים לארה"ב

מאת כתבנו בארה"ב

וושינגטון. — חיל־הים האמריקני העניק חוזה בהיקף 8.25 מיליון דולר לחברת המזל"ט המשותפת לתעשייה האווירית ול„תדיראן" — לרכישת שלוש מערכות מטוס זעיר ללא טייס באמצעות השותף האמריקני שלה, חברת איי.אי.איי מבולטימור.

חיל־הים ישמור לעצמו גם את הזכות להזמין עוד מערכות נוספות בהיקף של כ־20 מיליון דולר.

המזל"ט הישראלי זכה בתחרות על הצטיידות הצי האמריקני במזל"ט קצר־טווח. בכל אחת משלוש המערכות שבונה מזל"טים, תחנת בקרה ומערכות קרקעי וציוד נוסף.

חיל הים והנחתים יפעילו את המזל"טים לשיפור תצלומי ויזיה ביום ובלילה, לביצוע סיור וטווח, בלא חשש לאובדן [illegible] ולהסתגנות טייסים או נפילתם בשבי.

המזל"טים ישמשו מטרה בשדה וקברניטי ספינות קטנות שנמסיפונן ימריאו.

אספקת המערכות תחל בעוד ארבעה חודשים ותימשך עד ספטמבר 1991. המזל"ט מסוגל במהירות של עד 100 קשר ומסוגל לשהות באוויר למעלה מחמש שעות ברציפות. קשר הנתונים שלו [illegible] חסין בפני [illegible] אלקטרוני.

המזל"ט הישראלי גבר בתחרות על שתי חברות אחרות, אמריקנית ואיטלקית.

הננו מודיעים בצער רב
על פטירתו של חברנו היקר
איסר לביא
ההלוויה ביום רביעי, 8.1.86, בשעה 14.30
המשפחה
ובית עין־השופט

הננו מודיעים בצער רב
על פטירתו של חברנו היקר
מחרוק משה
ההלוויה תתקיים היום, יום שלישי 7.1.86, בשעה [illegible]
בית עין־השופט

למשפחה ולקיבוץ עין־השופט
משתתפים באבל במות חברנו לעבודה
משה מחרוק ז"ל
מפעלי [illegible]
ומשקי [illegible]

LIBRARY 6.5.93 DATE 20

חוק ביטוח סיעוד אושר בקריאה ראשונה; יופעל במתכונת מצומצמת

ח"כ גרוסמן: ברור שהחוק מוגבל יש לשפרו ומפ"ם תאבק למען הרחבתו ● בשנה הראשונה יוצאו כ־16 מיליון דולר ובעתיד תגדל ההוצאה ל־28־25 מיליון דולר

מאת מוטי בסוק כתב „על המשמר" בכנסת

לאחר שנים ארוכות של התדיינות, ויכוחים וחילוקי דעות, הניחה אתמול הממשלה על שולחן הכנסת את חוק ביטוח סיעוד. לאחר דברי שבח לעצם הנחת החוק ע"י השר קצב, ודברי ביקורת על תוכנו. אישרו הח"כים, מכל סיעות הבית את החוק בקריאה ראשונה. בדעת הממשלה והכנסת להריין את החוק, לקריאה שניה ושלישית, כדי שניתן יהיה ליישמו בהקדם. עם זאת אמר אתמול השר קצב כי החוק יופעל בשנתיים הקרובות רק בצורה חלקית מאוד.

את החוק הביא לכנסת שר העבודה והרווחה קצב. במהלך הדיון נטל חלק גם שר הבריאות מוטה גור שגם לו ולמשרדו היה חלק בחוק. השר קצב ציין כי בשנה הראשונה והשניה להפעלת החוק, יוצאו בין 16־11 מיליון דולר, לעזרה לקשישים. בשנים שלאחר מכן תגדל ההוצאה ל־28־25 מיליון. „גם אני הייתי שמח להציג חוק מושלם יותר", אמר שר העבודה והרווחה, „אך עם כל הכבוד לא נוכל להתעלם מהמצוקה הכלכלית הקשה שבה שרוי המשק. אני סבור ששומה עלינו לברך את הרך הנולד ולעקוב אחרי תהליך צמיחתו והתפתחותו".

מטרת החוק לעגן את מחויבות המדינה לספק שרותי סיעוד וגימלאות בעיקר לקשישים הלוקים במחלות כרוניות, הזקוקים לעזרה.

לדברי קצב החוק הנ"ל מהווה פריצת דרך, כחקיקה הסוציאלית למען הזקנים בישראל. מעתה יובטחו השירותים הבסיסיים לזקנים הנמצאים במצבי תיפקוד קשים.

מפ"ם תיאבק

שר העבודה והרווחה אישר, כי היקף השרותים הקיימים כיום לקשישים רחוק מלתת תשובה הולמת לצורכיהם של המוגבלים קשה.

חייקה גרוסמן (מפ"ם) הרגישה כי ההריון של החוק הנ"ל היה קשה מאוד. היא הביעה תקווה, כי הרך הנולד יהיה בריא ויביא הרבה נחת לזקנים הנזקקים, ולא יהיה צורך להחזירו לאינקובטור. גרוסמן הביעה צער על כי כבר עתה ברור, כי החוק יהיה מוגבל מאוד בשנים הקרובות, וגם אח"כ. העדר המזומנים עשוי לפגוע בשיקום הקשישים. היא קראה לשר לקבל את התיקונים והשיפורים, שעשויה ועדת העבודה והרווחה להכניס בחוק. מפ"ם תאבק למען שיפורים אלו, במירב כוחה, אמרה גרוסמן.

אורה נמיר (מערך) יו"ר ועדת העבודה והרווחה ציינה, כי הכנסת פורעת חוב עתיק יומין לדור שבנה והקים את המדינה. בשנה האחרונה היינו עדים למחוות מבישים, במידה מסויימת של שוויון נפש, בכל הקשור לטיפול בזקנים. נמיר ציינה כי כעשרה אחוז מאזרחי המדינה הם היום כגיל זיקנה, וכי תוך עשר שנים עשוי אחוז זה להגיע לעשרים. ועדת העבודה והרווחה, אמרה נמיר, תחל כבר היום בהכנת החוק לקריאה שניה ושלישית.

שר התחינוך הצרפתי המבקר בארץ, מניח זר ב„יד ושם". (תצלום. רחמים ישראלי)

רוכב וסוסו נהרגו כשדהרו על הכביש

מאת יואב אביב, כתב „על המשמר"

הרוג ושני פצועים בתאונת דרכים שאירעה אמש סמוך לשעה 8 בערב כמאה מטר אחרי צומת קריית־מוצקין בכיוון עכו.

התאונה ארעה שעה שמכונית פולקסוואגן מסחרית שנסעה לכיוון עכו פגעה בסוס ורוכבו שדהרו על הכביש.

הסוס ורוכבו נהרגו במקום. לאחר הפגיעה בסוס סטתה המכונית משמאל לדרך, עברה למסלול הנגדי ונעצרה בשתי מכוניות חונות. נוסע שהיה במכונית הפולקסוואגן הועבר לבית־החולים „רמב"ם".

4 וחצי שנים לדוקר חייל בשער שכם

מאסר 4 וחצי שנים בפועל ו־3 שנים על תנאי, נגזרו אתמול על תושב עזה, שדקר בראשית חודש אפריל אשתקד, את חייל המילואים משה אריה ליד שער שכם וגרם לפציעתו. לאחר הדקירה נמלט הנאשם מהמקום, השליך את הסכין בסימטא והלך להתפלל במיסגד „אל אקצה".

הנאשם, מג'די חסן איסמעאיל ברית, בן 27, מעזה, סטודנט להנדסה באוניברסיטת אל נג'אח בשכם, הורשע על פי הודאתו בעובדות. בגזר הדין נאמר, כי בראשית אפריל השנה החליט לבצע פיגוע ביהודי או בחייל ישראלי. בבוקר ה־4 לאפריל יצא הנאשם לשער שכם, קנה בחנות סכין מתקפלת וטייל באיזור השער כשהוא מחפש קורבן לדקירה.

סמוך לשער הוא הבחין במשה אריה, חייל מילואים שהיה בחופשה, לבוש מדי צה"ל וללא נשק, שעמד שם עם אשתו. בכתב האישום נאמר, כי אז שלף הנאשם את הסכין מכיסו ודקר את החייל בגבו ובאיזור המתניים. מיד לאחר הדקירה נמלט הנאשם מן המקום.

אנואר נוסייבה פרש מניהול חב' החשמל המזרח ירושלמית

מאת פנחס ענברי, כתב „על המשמר"

אנואר נוסייבה פרש אתמול מתפקיד יו"ר מועצת המנהלים של חברת החשמל המזרח ירושלמית. הוא הסביר לכתבנו כי לא התפטר משום שפעולת התפטרות מצריכה את אישור מועצת המנהלים.

הוא הודיע על פרישה ואין בדעתו להמשיך ולמלא את תפקידו. לפני כן נודע לכתבנו, כי מועצת המנהלים עמדה לדחות את התפטרותו אילו היה מגיש התפטרות. בשיחה עם כתבנו אמר נוסייבה, כי אינו מבקש לתת הסבר לצעדו. אני עייף ומבקש לנוח, אמר.

כתבנו אומר כי חברת החשמל נקלעה למשבר עמוק. ירדן לוחצת עליה לבצע צעדי ייעול. העובדים מתנגדים. וישראל אינה מוכנה להוזיל את תעריפי החשמל שהחברה קונה מחברת החשמל הישראלית.

פוענח רצח אהרון קארפ מראשל"צ; נלכדו 2 חשודים בשוד ורצח

מאת זהבה מוזס, כתבת „על המשמר"

היום יוגשו בבית־המשפט בתל־אביב כתבי אישום נגד בוריס יזרעאלוב בן 24 תושב באר־שבע וגרשום גרילוב בן 28 מאור־עקיבא כחשודים ברצח אהרון קארפ ושרידתו. וכנגד סלומון מנשרוב בן 33 מאור־עקיבא ויורה, פשנוב בן 20 תושב רחובות, החשודים בשוד וקשירת קשר.

כך נמסר אתמול במסיבת עיתונאים, שערך מפקד מרחב השפלה ניצב מישנה אסף חפץ. בחודש ספטמבר האחרון נמצאה גופתו של אהרון קארפ בן 62 אלמן ואב לשני ילדים כשרגליו כפותות ופיו סתום בפיסת בד בדירתו שברמת־אליהו שבראשון־לציון. הגופה נמצאה על־ידי חברו לעבודה שבא לבקרו.

לצוות החקירה המיוחד בראשות מפקח משנה אפרים גרא ממרחב השפלה שחקר את המקרה נודע שהמנוח סיפר למכריו ושכניו, כי ברשותו סכום של 11 אלף דולר במזומן. חקירה נוספת של אם ובתה בת ה־21 [illegible] שהתגוררו [illegible] העלתה, כי הבת העבירה לחברה יורה פשנוב [illegible], מידע אודות הרגלי קרפ ותיכננה עימו פריצה לביתו וגניבת הכסף. אולם מאז לא ראתה אותו. כשבוע לאחר הרצח נמלט פשנוב לוינה.

באוקטובר נעצר תייר גרמני יהודי שהגיע בשליחות פשנוב לארץ כדי לקבל מידי גיסו של פשנוב כסף ומסמכים. חקירתו של התייר הובילה למעצר הגיס תושב נצרת, שסייע בידי יורה פשנוב להימלט לחו"ל. גן העלתה את החוקרים על עקבותיהם של שלושה חשודים נוספים במעשה הרצח.

בנובמבר החל בהכנת הליכי הסגרתו של פשנוב והחשודים ברצח שעדיין לא היו עצורים חשו כתענה בטבעת המתהדקת סביבם וניסו להימלט אף הם לחו"ל. אך נעצרו בנמל־התעופה בן־גוריון ואז נעצר גם החשוד השלישי. שלושת החשודים שיתפו פעולה עם החוקרים. בספטמבר יצא ראש צוות החקירה המיוחד וסגנו בתחנת שלום לגרמניה, והביאו עימם את החשוד אשר גם הוא שיתף פעולה עם חוקריו.

נגד שני חשודים נוספים בפרשה זו הוגש כבר כתב אישום בסיוע וקשירת קשר לפני ואחרי ביצוע הרצח.

ועכשיו מחפשים את הנדבנים

[illegible]

חזון הגושים של שבח וייס

מאת יצחק שור, כתבנו בכנסת

ח"כ שבח וייס פנה למזכיר „העבודה" עוזי ברעם בהצעה, כי אם אכן ייוולד ויתגבש „גוש לאומי", על פי יוזמת דוד לוי, ינסה המערך לגבש גוש ציוני מתון שיכלול את המערך המקורי (עבודה־יחד־מפ"ם), רצ, שינוי וכוחות ציוניים סוציאליסטיים ורדיקאליים נוספים.

התייצבות לבחירות בשני גושים, סבור פרופ' וייס, תחסוך למערך את המאמץ של הנהגת רפורמה בשיטת הבחירות, תקל על כינון ממשלה יציבה אחרי הבחירות ותצמצם את הויכוחים „בתוך המשפחה" (מן המערך שמאלה — במסגרות־ציוניות־סוציאליסטיות).

השר ניסים: אין יוזמה ממשלתית ל„חוק הרשיונות"

מאת מוטי בסוק כתב על המשמר בכנסת

אין יוזמה ממשלתית לחוקק חוק שיחייב עיתונאים לקבל רשיון מטעם המדינה, הבטיח אתמול שר המשפטים משה נסים (ליכוד־ליברלים) בתשובה לשאילתא בע"פ של ח"כ מיכאל איתן (ליכוד־חרות).

עם זאת אישר השר, כי באחד ממשרדי הממשלה הוכנה טיוטת הצעת חוק ברוח הצעתו של שחל: „חוק מועצת העתונות" עדיין לא נידונה במשרד המשפטים, ולפיכך גם לא הגיעה לדיון בממשלה. השר נסים הדגיש, כי דעתו האישית גורסת כי אין להגביל את חופש העתונות. ואין לחייב עתונאי ברשיון כתנאי לעבודתו. לדעתו חופש העתונות הוא ערך העומד בפני עצמו. שר המשפטים גם מתנגד לחוק שיחייב עתונאי לגלות את מקורות המידע שלו. השר ציין כי ועדת נכור הגיעה בשעתו על חוק שיחייב, במקרים מסוימים, עתונאים לגלות את מקורות המידע שלהם: באנגליה קיים חוק כנ"ל. הבעיה האמיתית של ישראל, לדעת נסים, היא להבטיח ששמו של אדם לא יוכפש בעתונות על לא עוול בכפו.

„מקורות ביצעה עבודות בגדה ללא תיעוד ותיקצוב — בהוראת שרון"

מאת יצחק שור כתבנו בכנסת

ח"כ אהרון הראל, אשר ניהל את ישיבתה של הוועדה לביקורת המדינה בנושא דוח ליבאי, דווח אתמול, כי הוועדה תבדוק עבודות שביצעה חברת „מקורות" ביהודה ובשומרון, בהיקף של 4.5 מיליון דולר, לפי בקשת שר החקלאות דאז, אריאל שרון. העבודות בוצעו, לדברי הראל, ללא תקציב וללא תיעוד. משרד האוצר מסרב להעביר לידי „מקורות" את הכספים שהוציאה החברה על פי בקשת שרון, מכיוון שההוצאה לא היתה כלולה בתקציב החברה.

הוועדה דנה בדו"ח המבקר על „מקורות". נציב המים צמח ישי אמר שהפקת המים בידי „מקורות" יקרה יותר מהפקה באמצעות גורמים פרטיים. זאת בשל עודף עובדים וחוסר יעילות.

מנכ"ל „מקורות" יחזקאל זכאי השיב כי החברה פיטרה 100 עובדים והיא תתייעל ותחסוך השנה ביותר מ־10 מיליון דולר. סגן שר החקלאות אברהם כץ עוז אמר שמחירי החשמל מהווים 60 אחוזים מעלות ההפקה ושאיבת המים. והדרך היחידה להורדה משמעותית של עלות ההפקה היא על ידי הוזלת מחירי החשמל.

העל יסודיים יחריפו העיצומים אם לא ייפתח עמם מו"מ על שחיקת שכרם

מאת כתבנו לענייני חינוך

לקראת הפגישה שתיערך הערב עם רה"מ ושרי האוצר והחינוך הזהירה אמש הנהלת ארגון המורים העל־יסודיים, כי תחריף את העיצומים אם הממשלה לא תיפתח עמם במו"מ. בהנהלת הארגון הובעה אמש אופטימיות זהירה ביחס לאפשרות הידברות.

ארגון העל יסודיים טוען, כי שכר כל העובדים במשק נשחק בשנה האחרונה ב־19 אחוזים לעומת שחיקה בשיעור של 30 אחוזים בשכר המורים. בחודשיים וחצי האחרונים לא מחלקים המורים תעודות, אינם מקיימים ישיבות ואינם משתתפים בפרוייקט השירות העצני. כתבנו מעריך, כי במקרה שלא ייפתח מו"מ מיידי עשויים העל־יסודיים להחליט על אי עריכת בחינות הבגרות.

הליכוד תובע לתקן חוק מימון המפלגות

מאת יצחק שור, כתבנו בכנסת

הנהלת הליכוד הטילה על ח"כ מיכאל איתן ודן מרידור לגבש הצעה לתיקון חוק מימון המפלגות שיאפשר ביקורת על מימון ישיר או עקיף של מפלגת העבודה באמצעות מוסדות ההסתדרות.

יו"ר סיעת הליכוד חיים קופמן טען, שהחוק הנוכחי פרוץ והוא מאפשר למוסדות כספיים המסונפים להסתדרות, להברת העובדים או להקים להעביר בקלות ובמהירות כספים מישראל לחו"ל ומשם בחזרה — כתרומה למפלגת העבודה.

הנושא הועלה בידי מיכאל איתן בעקבות חקירת המשטרה על תרומות שניתנו לליכוד בידי אנשים הקשורים בעיסקות קרקעות בגדה המערבית.

אדרי יבקש לדחות העלאת „מי יהודי" לפברואר

מאת יצחק שור, כתבנו בכנסת

המערך לא יקיים דיון נוסף בהצעה לתיקון חוק השבות „מי יהודי" — הודיע אתמול יו"ר הסיעה רפי אדרי בהנהלת הסיעה. אדרי הבהיר, כי החלטות הוועידה ומרכז מפלגתו מחייבים את כל החברים ולפיכך גם לא יתן חופש הצבעה.

בדעת אדרי לבקש מיו"ר הכנסת שיעלה את הנושא להצבעה בראשית פברואר ולא בשבוע הבא, משום שכמה ח"כים יעדרו מן הארץ. אם תיערך ההצבעה בשבוע הבא, יותר רק לרה"מ להיעדר, בשל נסיעתו לאירופה. נסיעה זו נקבעה לפני זמן רב ואין אפשרות לדחותה או לבטלה.

השופט בהחלטתו לשחרר בערבות את אבי צור

התרומות שניתנו לליכוד — שוחד; הסוחרים ביקשו לקדם אינטרסים

השופט אינו משוכנע שצור לקח את התרומות והעבירן לליכוד מתוך ידיעה שזהו שוחד למעשה ● לעומת זה קבע השופט, כי צור קיבל טובות הנאה מעודה וכן גנב 10 אלפים דולר שנמסרו לו ע"י עודה, אולם אלה אינם מצדיקים מעצר עד תום ההליכים.

מאת זיוי שורר, כתב עתי"ם

אבי צור, שהיה עוזרו של מיכאל דקל בהיותו סגן שר החקלאות, שוחרר אתמול ממעצרו בערבות של 35 אלף שקלים חדשים, במקורות השופט המחוזי אורי שטרוזמן בתל־אביב. השופט קבע כי בראיות שהובאו בפניו, אין די כדי לעצור את הנאשם עד תום משפטו.

התובעת, עו"ד רחל שיבר, ביקשה מבית המשפט לעצור את צור עד תום משפטו, כהאשימה אותו בעבירות שוחד, מרמה, הפרת אמונים ע"י עובד ציבור והדחה בחקירה.

כבר בכך עם שיחרורו בערבות, נצטווה צור להפקיד את דרכונו במשטרה והוצא נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ.

לאחר שיחרורו, אמר לכתב עתי"ם: "אני מאוד נרגש. לא אוכל להגיב כעת על מה שנאמר בהחלטת בית־המשפט. לא אגיב גם על מה שנאמר בהחלטה שכל פעולותי היו בברכת סגן־השר שידע על כך. ולכן לא אשיב לשאלתך. אני הולך קודם כל לנוח. אולי אסע לאילת. כרגע אינני חושב על שובי לעבודה. נראה מאוחר יותר מה לעשות".

השופט שטרוזמן נגע בהחלטתו בכל האשמות שהועלו נגד אבי צור. ב־27.4.83, מציין השופט, אישר הנאשם בתוקף תפקידו כעוזר סגן שר החקלאות מיכאל דקל, שהישובים לבי־השומרון, כרמים וקלעים, אושרו להקמה ע"י ועדת השרים לענייני התיישבות. אבל אחר־כך הוברר שישובים אלה לא אושרו להקמה ע"י ועדת השרים.

הנאשם הסביר מעשה זה של מתן האישורים. בתום לב. לדבריו האישורים הוצאו לבקשת אברהם גינדי, ברומה לאישורים שהוצאו לבקשת יזמים אחרים. כשהוברר הטעות והנאשם ננזף ע"י סגן השר — מיהר אל אברהם גינדי כדי לומר לו שלא ישתמש באישורים כראיה שוועדת השרים אישרה את הקמת הישובים. "הוצאת האישורים בשביל מר גינדי היתה סיבה לחקירה על יחסי גינדי־הנאשם, שמא קנה גינדי את לבו של צור במתת אסור. אולם בראיות שלפנינו אין אימות לחשד זה" — אמר השופט.

הוא הדגיש כי בשלב זה אין באישום האמור משום הפרת אמונים כדי להצדיק בקשה לעצור עד תום המשפט.

אינו משוכנע

להלן קובע השופט, כי כאשר קרבו בחירות 1984, טיפל הנאשם, שהוא חבר מרכז "חירות", באיסוף תרומות לליכוד ובעבור העמותה "אנחנו ממשיכים". עמותה זו אירגנה טיולים לאזרחים ביו"ש. סוחר הקרקעות שמואל עינב, מוסיף השופט, נטל חלק פעיל בפעולות העמותה ע"י השתתפות כספית בהוצאותיה. באחד הימים, אחרי שעינב נפגש עם ראש הממשלה דאז, יצחק שמיר, ועם סגן השר מיכאל דקל, שמע מפיהם על המצב הקשה של הליכוד לפני הבחירות. כאשר שמע מפי מר דקל את בקשתו לתרום למפלגה, יצא עם דקל החוצה, אל המסדרון של "מצודת זאב", ששם נערכה הפגישה ופגש כחוץ את אבי צור. עינב הציע, ממשיך השופט, לנאשם ולמר דקל, לזמן את היזמים לפגישה עם ראש הממשלה מר שמיר, שישמע את בעיותיהם. לאחר מכן יטפל הנאשם בהתרמת היזמים "שלא בנוכחות ראש הממשלה, בשביל שלא להביכו".

ברכת מעסיקו

השופט מציין להלן: "לי אין ספק שהתורמים באמצעות הנאשם קיוו, אולי בסתר לבם, שהתרומה תביא להם תועלת בסידור עניינים במשרד. ובכן, הם עברו עבירה של מתן שוחד. אך איני משוכנע שנאשם לקח את התרומות והעבירן לליכוד כשהוא מעלה בדעתו שיש בכך טובת־הנאה בעד פעולה הקשורה בתפקידו. לדעתי, התשתית הראייתית הדרושה לתביעה להוכחת שוחד, באישום זה, אינה מצדיקה נקיטת הליך כה חמור כמעצר עד תום ההליכים. לפי עדותו של עינב פעולותיו של הנאשם היו בברכת מעסיקו, סגן השר, שידע על כך, לא יהיה זה צודק שעתה ילקה הנאשם במעצר עד תום משפטו, כאשר לא לקה מיד על פעילות זו, ממי שנבחר להיות ממונה עליו".

מזנון ומכונית

השופט התייחס גם לפרשת אחמד עודה, שאותו הוא מתאר כסוחר קרקעות רב־פעלים ועתיר ממון. עודה, קובע השופט, היה מוכן לתרום לליכוד וגם למפלגות קיצוניות יותר — שימנעו את הסתלקות ישראל מיו"ש, שכן האינטרסים העיסקיים שלו קשורים בהתיישבות היהודית שם. על כן נענה עודה לבקשת הנאשם והעביר לו, באמצעות הסוחר שמאי, 10 אלפים דולר. הנאשם מכחיש זאת. השופט אינו סבור, שאם אמנם נעברה עבירה זו, מצדיק הדבר עתה מעצר עד תום המשפט. "אבל יתכן שצריך לשקול עבירה זו במשקלה המצטבר לעבירות השוחד האחרות".

הנאשם, ממשיך השופט, ביקש מעודה להשיג לו נגר, שיעשה בשבילו מזנון. עודה השיג לו נגר, זה בנה מזנון. אך המזנון הוחזר כי לא מצא חן בעיני רעייתו של צור. עודה הזמין נגר אחר. זה בנה מזנון, והפעם — מצא חן בעיני גב' צור. עודה הסביר שהוא שילם בעד עבודות הנגרות וכן נתן לנאשם לשימוש, את המכונית של אשתו שלו. לחודש ימים.

אין חולקין, אומר השופט, שהמזנון סופק ומכונית ה"וולבו" ניתנה לנאשם. כשכבר היה לפני סיום תפקידו במשרד החקלאות. "כל זה נעשה ביודעין, כתמורה בעבור שירותיו הטובים לעודה. תמורה כזאת, גם אם ניתנה אחרי סיום התפקיד הציבורי של הנאשם, היא שוחד, שכן ניתנה בעד פעולה הקשורה בתפקידו" — אמר השופט.

עוד הואשם צור בהדחה בחקירה, בכך שהדיח את עודה, ב־20.10.85 לספר, שהנאשם שילם לו בעד המזנון 250 אלף שקלים ישנים. השופט ציין כי אינו רואה בתמורה דבר המחייב את מעצרו של הנאשם עד תום משפטו.

בסיכום מטעים השופט, כי לתביעה עילה אחת לבקש מעצר עד תום המשפט — קבלת השוחד מאחמד עודה וגניבת 10 אלפים דולר שנמסרו לו ע"י עודה. לדעת השופט, לא מן הדין לעצור את הנאשם בגין עבירות אלה. "אילו דעתי היתה קובעת", סיים השופט, "הייתי משחרר את הנאשם מיד עם תום טיעוני התביעה".

התובעת ביקשה לעכב את ביצוע השיחרור בערבות ל־48 שעות כדי לשקול אם להגיש ערעור על ההחלטה.

השופט החליט כי אינו רואה איזה נזק ייגרם, לחברה ולציבור, אם בית המשפט העליון ידון בבקשת התביעה כשהנאשם משוחרר בערבות. אי לכך, דחה את בקשת התביעה. (עתים)

"שר הבריאות" החרדי התערב והתינוקות קיבלו "חיסון ציוני"

מאת זכריה הורדי, כתב "על המשמר"

מרבית בני העדה החרדית, הנמנים עם נטורי־קרתא בירושלים ובבני־ברק, החליטו לשלוח את ילדיהם למרפאות משרד הבריאות ולמרפאות אחרות — שאותן החרימו עד כה, לשם קבלת זריקות חיסון נגד מחלת החצבת שתקפה תינוקות רבים — נודע ממקורות העדה בבני־ברק.

כפי שנמסר, סירבו עד כה מרבית החרדים לחסן את התינוקות והקפידו שלא לתמורות את פי רבניהם. אולם, משפרצה מחלת החצבת בקרב ילדיהם וביחוד בשבועות האחרונים — מחלה שעוררה בהם התרגשות, פחד ואנדרלמוסיה, נענו הרבנים והתירו.

את ההחלטה המהפכנית יש לזקוף לזכות "שר הבריאות" של העדה החרדית, ר' יהושע שיינברגר, שנדע לחמיץ את שירות לבם של חלק מהחרדים והרבנים, ואלה נאותו לשלוח את ילדיהם לטיפול רפואי.

ואולם, בעינה עומדת ההחלטה שלא לשלוח את התינוקות של הבן למרפאות "טיפת חלב", שלפי דברי רבניהם, שכנתן חמורה מסכנת ממחלות משות פלשתן, שכן יש בכך משום "בזיון למוסדות התורה של החרדים".

לוי מציע ל"אמל" להקים ..רצועת בטחון

מאת זהבה מוזס, כתבת "על המשמר"

סגן ראש הממשלה ושר השיכון דוד לוי, הזהיר אתמול את השיעים ואירגון "אמל" בלבנון מהמשך מתן מחסה למחבלים היורים על ישובי הצפון, השר אמר כי אם יתנו מחסה למחבלים אלה תדע ישראל להשיב להם כגמולם. כן הציע השר, כי ארגון "אמל" והשיעים יקימו לעצמם רצועת ביטחון משלהם. השר דיבר במהלך ביקור שערך אתמול במועצה המקומית קרית עקרון.

● פארוק קאדומי, עוזרו הקרוב של יאסר ערפאת, מבקר עתה במוסקווה — מסר דובר אש"ף כאן אתמול. קאדומי איש יחסי החוץ של אש"ף הגיע למוסקווה בשבת וייצא ביום שלישי, אמר הדובר. לא נמסרו פרטים נוספים.

● משרד הבריאות מודיע ומבקש מכל מי שקיבל בשבועות האחרונים כמוסות "קולכיצין" שנרקחו במיוחד בבית־המרקחת "גני בתים" ברחוב הנביאים 3 בבת־ים — שלא ליטול את התרופה ולפנות מיד לרוקחות המחוזית בתל־אביב, בלשכת הבריאות, רחוב הארבעה 14, תל־אביב.

הייצוא ב־85 עלה בשמונה אחוזים לעומת היעד שהוצב — 12%

היצוא הסתכם ב־85 ב־6 מיליארד דולר והתאחדות התעשיינים הביעה אכזבה נוכח האטה בייצוא ● צופה שבקצב הנוכחי לא יהיה גידול ריאלי בייצוא ב־86 ● היצוא החקלאי ירד ב־10 אחוזים

מאת כתבנו הכלכלי בירושלים

יצוא הסחורות של ישראל ב־1985 הסתכם ב־6.078 מיליוני דולר בשמונה אחוזים יותר מאשר ב־1984, על כך הודיעה הלישכה המרכזית לסטטיסטיקה. מן הנתונים שפורסמו אתמול עולה, כי בנובמבר ובדצמבר של 1985 חלה ירידה של 10 אחוזים ברמה הממוצעת החודשית של היצוא בהשוואה לרמתו בספטמבר ואוקטובר.

אף על פי כן הנתונים שפורסמו על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הראו שבמהלך חודש דצמבר הסתכם היצוא ב־689 מיליוני דולר, כ־35 מיליון דולר יותר מאשר בדצמבר 1984.

הלישכה ציינה, כי במחצית השניה של השנה שעברה, חלה עליה של 4 אחוזים ביצוא לעומת המחצית הראשונה של השנה, שבה היה היצוא ברמה דומה לזו של המחצית השניה של 1984.

ירידה בחקלאות

היצוא התעשייתי ב־1985 הגיע ל־4,289 מיליוני דולר כ־7 אחוזים יותר מאשר ב־1984. יצוא היהלומים עלה ב־22 אחוזים והסתכם ב־1,263 מיליוני דולר. היצוא החקלאי ירד ב־10 אחוזים והסתכם ב־477 מיליוני דולר.

בתחילת 1985 דיברה הממשלה על עליה ביצוא התעשייתי כב־12 אחוזים, אתמול ציין משרד המסחר והתעשיה שהעליה הנמוכה מתחזיות התרחשה עקב האטה בסחר הבינלאומי.

שר הכלכלה, גד יעקבי, קרא לקיים דיון דחוף בהאטה ביצוא בחודשים האחרונים ולבדיקה מקיפה של הסיבות שהביאו לירידה זו.

הנתונים התאמתו

מנתונים אלה עולה כי התחזיות שפירסמה התאחדות התעשיינים במהלך החודשים האחרונים לגבי שיעור גידול היצוא הצפוי לסוף 1985, התאמתו. "לצערם של התעשיינים הגידול בשיעור של כ־7.1 אחוזים ביצוא התעשייתי רחוק מאד מהיעד אותו הציבה הממשלה בתחילת השנה, שעמד על 12 אחוז. אי השגת היעד הזה פירושו פיגור כ־200 מיליון דולר בהכנסות המדינה מיצוא תעשייתי", נאמר בהודעת התאחדות התעשיינים.

"במחצית השניה של 1985 ומאז הפעלת התכנית הכלכלית לא מסתמנת מגמת גידול ביצוא התעשייתי. אם ימשיך היצוא התעשייתי לעמוד ברמה שהסתמנה במחצית השניה של 1985 הרי שבשנת 1986 לא יהיה שום גידול ריאלי ביצוא התעשייתי".

אנשים ואירועים

הסופר מרטין גריי, מחבר "בשם כל בני ביתי", בשיחה עם עיתונאים במלונו. (תצלום: אנדריי ברו...)

מרטין גריי — סיפורו של איוב

מאת יעל ישראל, כתבת "על המשמר"

הצגת הבכורה של "בשם כל בני ביתי", המבוסס על הספר של מרטין גריי ומבויים ע"י הבמאי רובר אנריקו, תערך היום בסינמטק ירושלים, לרגל אירוע הפתיחה של מרכז אליאנס בירושלים. זאת מסר גריי במסיבת עיתונאים שנערכה אתמול, במלון "הילטון" בתל־אביב.

מרטין גריי, הגיע ביום א' לביקור בן שבוע ימים. גריי, בן ה־60 ניצול טרבלינקה, שהשתתף במרד גטו ורשה וכל בני משפחתו נספו בשואה, כתב ב־1970 אוטוביוגרפיה פרטית כמו גם כללית, על אימי השואה, על המאבק על הניצולים ועל התקווה.

האיש שעבר את הזוועה על בשרו, חווה באותה שנה, 1970, חוויה מזעזעת נוספת: מות אשתו וארבעת ילדיו בשריפה. גריי הקים משפחה חדשה, כתב את העדות הנוראה שלו ואת ספרו, שתורגם ל־19 שפות, קראו 30 מיליון בני־אדם ברחבי העולם.

החל משפט הישראלים בקשר הסמים בלונדון

לונדון — בלונדון החל אתמול משפטם של הישראלים יהודה לוי ושלום טננבאום המואשמים בקשר לאספקת סמים. "לא מודה", "לא אשם" — הגיב אחריו לוי באוזניה של המתורגמנית, לאחר שמזכיר בית המשפט הקריא את האישומים.

השניים נעצרו ב־25 בפברואר 1985 יחד עם איטלקי, שגם הוא יושב עתה על ספסל הנאשמים. מאז הם מוחזקים במעצר.

התביעה טוענת, שהאיטלקי הבריח לבריטניה שלושה ק"ג קוקאין, כדי לספקו לטננבאום וללוי, שפעלו עם נוספים, וכהם אדם בשם פטריק עזה, שהצליח להימלט.

לוי, בן 44, וטננבאום, בן 39, הובאו לבית־המשפט לבושים חליפות. טננבאום נשוי לצעירה אנגליה ובתקופת מעצרו נולד לו בן.

מאיר בלייך, לונדון

קוץ': הייתי ממית אנשים כמו פולארד

מאת כתב "על המשמר" בארה"ב

וושינגטון. — ראש עיריית ניו־יורק, אד קוץ', כבר הרשיע את ג'ונתן פולארד בריגול וגזר עליו מיתה.

בראיון עם שבועון היהודים, "ישראל שלנו", אומר קוץ', בתגובה על פרשת פולארד. "ישראל סיכנה את יחסי הקירבה העמוקים של עם ארה"ב. אני מאמין בעונש־מוות למרגלים ולבוגדים. לצערי, אין אצלנו עונש מוות על ריגול. לו היה, הייתי ממית אנשים כמו פולארד, או מרגלים למען סין וברה"מ. לצערי אינני יכול לעשות זאת".

7 נהרגו בפסטיבל עפיפונים בהודו

ניודלהי. — בני־אדם נהרגו ו־29 נפצעו בעת שפרצו מהומות דתיות תוך כדי פסטיבל להעפת עפיפונים בעיר אמדאבאד במערב־הודו — מסרה המשטרה.

המהומות פרצו בין הינדים לבין מוסלמים בעיצומו של הפסטיבל. עוצר מיידי הוטל על הרובעים בהם פרצו המהומות, והמשטרה מסיירת בהם בכוחות מתוגברים. "תגרות פרצו לאחר שאנשים החלו להתקוטט בקשר לעפיפונים שלהם", אמר דובר המשטרה.

היו אלה המהומות החמורות ביותר באמדאבאד זה מספר חודשים. הדובר אמר, כי ברור למשטרה כי המהומות פרצו על רקע סכסוכים עדתיים.

לאחר חקירה נודע, כי התגרה פרצה כאשר אדם אחר חתך את העפיפון של האיש שעמד לידו והתגרה התפשטה במהירות. (ע"ח)

ארה"ב מזהירה דיפלומטים ישראלים מנהיגה "חצופה"

מאת כתב "על המשמר" בארה"ב

וושינגטון. — הדיפלומטים הישראלים שייתפסו בנהיגה שתויה או פרועה, ייענשו בשלילת־רשיון מיידית — הודיע הסטייט־דיפרטמנט לאחרונה לשגרירות ישראל.

בחוזר שהופץ בקרב הנציגויות הזרות מזכיר הסטייט־דיפרטמנט, כי "שיטת הניקוד פועלת". כל דו"ח על חנייה בלתי־חוקית יזכה את הדיפלומט החצוף בנקודה. הצובר שמונה נקודות — יזכה בשלילה. נהג שתוי או פרוע יחסוך לעצמו חודשים ארוכים של המתנה לשלילה ויזוכה מייד בכל שמונה הנקודות.

עד כה הירבו הדיפלומטים — ובניהם הישראליים — להתעלם מהחוק ועל עבירות תנועה.

היום: לוד - גזענות מבית העיריה?

לשון שלוחת־רסן

העדה הגרוזינית בעיר לוד מתאבלת על מתיה. כאשר מחפשים את האשם — אין קל מלהצביע על השכן הערבי ■ מה דינו של ראש עיר שמשלח בעת כזו סיסמאות פרועות באוויר?

מאת ישראל זמיר

תארו נא לעצמכם את ראש עיריית ניו־יורק, אד קוץ', מודיעון מן העובדה שבהארלם אירעו שלושה מקרי רצח בשבוע האחרון ומצהיר בעיתונות: "אלחם לחיסולה של הארלם!". או במקום הארלם ניקח את רובע וויליאמסבורג שבברוקלין, המאוכלסת באלפי חסידים יהודיים. אף שם אירעו בשעתו התנקשויות ומעשי רצח. אם יחליט ראש העיר "לחסל את השכונה" — כיצד נגיב? מה נחשוב על אותו ראש־עיר? האם לא נשלח אותו לפסיכיאטר — אם לא לעזאזל?

שלושה צעירים יוצאי גרוזיה נרצחו בשבוע אחד. אלי ג'נא בנמל התעופה בווינה. גבריאל לויישבילי — בכלא באר־שבע, ונהג המונית יעקב פפיאלשווילי, שעד היום לא ברור מי רצח אותו, באילו נסיבות ואם זה על רקע לאומני. אין ספק שלכל אלה השפעה קשה על מצב־רוחה של העדה הגרוזינית בלוד.

שלושת המקרים גם יחד מצביעים שהאלימות הוגנת ואנשים חפים־מפשע נרצחים בנסיבות טראגיות. שלנו, לדאבון לב, אין שליטה מלאה עליהן.

אך כאשר מחפשים את האשם - אין קל מלהצביע על השכן הערבי: על שכונת הרכבת בלוד, שבה מתגוררים רבים מערביי העיר. בבחינת — משם באה הרעה. נחסל אפוא את השכונה, נגרש את תושביה ושלום על ישראל. נכון, מקסים לוי, ראש העיר לוד לא אמר את המילה "נגרש". אך מה פירוש המושג "נחסל"? האם הכוונה "לחיסול פיזי"? להעברת התושבים לשכונה אחרת? האם לראש העיר די דירות ריקות חלופיות, כדי "ליישר" את השכונה ואת תושביה לשכן בדירות אחרות? או שמא לפנינו רק איומים לפוגרום ולא הכר הרבה, כדי להלהיט את הרוחות בקרב העדה הגרוזינית האבלה על קורבנותיה, בבחינת: "הכה בערבי" והפעם לא ביהודי?! אם מצהיר זאת ראש העיר הנבחר ברשימת הליכוד — בוודאי שזו מצווה... יאמרו לך תושבים המזומיינים בלוד.

נכון, רבים בין הצריפונים והפחונים בשכונת הרכבת בלוד הוקמו ללא רשיון. זהו נושא שיש להפנותו למשרד־הפנים, למשטרה ולכל גורם המטפל בנושא כאוב זה. אך זו עדיין אינה סיבה ל"חיסול" אף אם המקום משמש "מחסן נשק למחבלים ומקום מסתור לערבים שאינם תושבי ישראל", כפי שאמר ראש־העיר, לדברי "מעריב".

תמוה שראש עיר יחליט, כי בשל אותה עוולה בשכונה - יש להוציא את תושבי לוד להפגנות ברחוב. נגד מי תיערך ההפגנה? נגד הממשלה? נגד העירייה? נגד אש"ף? או שמא לפנינו הזדמנות לפוגרום קטן בערביי לוד, שהם אזרחים לא פחות נאמנים ממקסים לוי — ראש העיר הנבחר.

העניין כי בעיר השכנה, ברמלה, בעקבות אותם אירועים, נפגש ראש העירייה יורם לוי עם נכבדים ערבים משתי שכונות בעיר, שבהן מתגוררים כי מוצא אורחים ערבים. וביקש להרגיע את הרוחות ואף הבטיח להם: "נראה שהמזומני נוח לא יגעו לרעה בתושבים חפים־מפשע".

אכן שני ראשי ערים, שתי גישות.

בגדר־ישראל, למושג "חיסול" מטען רגשי כבד ומכביר. לא נכנס לאסוציאציות מן הימים הרחוקים. "חיסול" - אם אינו מתבצע בשיתוף־פעולה מלא עם התושבים — הוא בבחינת סכנה לחורבן.

ראש העיר הצהיר שי"יילחם לחיסולה של שכונה". מבלי שיאמר לתושביה אף מילה אחת - מהן תוכניותיו לגבי שיכונם מחדש. האמירה מעוררת פחד, פלצות, חששות ופחדים. כאשר הרוחות בלוד סוערות והעדה הגרוזינית עלולה להפוך בן־רגע בעדה שקטה ורגועה לאספסוף זועם ואלים.

ראש־עיר, שלשונו שלוחת רסן, בעיר שבה גרים יהודים וערבים - אינו יכול לכהן כראש עיר, שתפקידו להרגיע את הרוחות. לדאוג לדו־קיום בשלום, להרמוניה.

אם אין בכוחו לעשות זאת, מוטב שיחזיר את המנדט. בטרם פורענות.

...יוחות נגד לוב ואיימה לתקוף אותה היא מאיימת במגובה קשה" אם זו ...ידי קדאפי. מקורות מדיניים בישראל: אין כל כוונה לתקוף את לוב

תושבי לוד יפגינו בעקבות ארגוני הטרור באזורם

ראש עיריית לוד: אלחם לחיסול השכונה הערבית

"היא משמשת מחסן נשק למחבלים ומקום מיסתור לערבים שאינם תושבי ישראל" ★ ערביי לוד ורמלה חוששים מנקמה

פורסם ב"מעריב", 5.1.86

אור אדום בשכונת הרכבת

"מי שחושב שאני יכול לקחת היום משאיות ולהעמיס עליהם את האנשים האלה (תושבי שכונת הרכבת) ולסלקם, אינו מבין מה הוא שח. אי־אפשר להשאירם ללא בית" — דברי מקסים לוי, ראש עיריית לוד

מאת זהבה מוזס

בתקופת המנדט היתה שכונת הרכבת בלוד מקום מגוריהם של פקידי הרכבת ועובדיה, ומכאן אף נגזר שמה. עובדים אלה שוכנו בבתי־אבן חד־קומתיים מערבה למסילת הרכבת העוברת בעיבורה של העיר. בתים אלה, בעלי חצרות מטופחות וגינות קטנות, הם כיום שער הכניסה לשכונה שמקסים לוי, ראש העיריה, הגדיר "ריכוז של מחבלים, עברייני סמים ועבריינים אחרים".

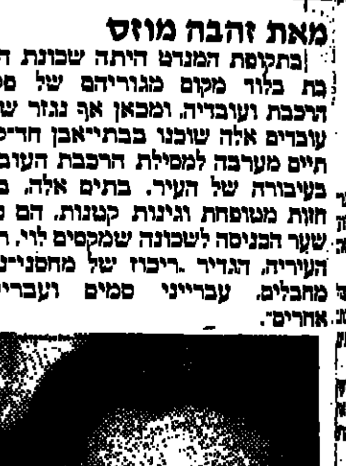

מקסים לוי

מפגע תברואתי ואנושי

שביל אחר, מלא מהמורות ושלוליות, מוביל מהחלק הצפוני של השכונה, שרידיה היהודים אל החלק הדרומי, בו מתגוררים ערבים־מוסלמים, ערבים־נוצרים ובדואים. למתקרב אל השביל מתגלה תמונה מזעזעת. ילדים מדובללי שיער, זבי־חוטם, מלוכלכים ויחפים זוחלים בינות לשלוליות של מי ביוב עכורים. משני עברי השביל ניצבת גדר פחונים, היוצרת מחסום בלתי־עביר למי שאינו בן המקום.

כמו תפוח רקוב

הבתים מזכירים את תקופת המעברות, בה צורף חדר אחר לחדר מפחים, קרטונים ומכל הבא ליד, כשהסחי והרפש שולטים בכל. מהשביל הראשי מסתעפות סימטאות צרות, אשר המהלך בהן, גם בשעות האור, שם את נפשו בכפו, כדברי אלדעאדלה עוואד יליד השכונה. אביו של עוואד היה עובד הרכבת והמשפחה שוכנה ליד תחנת לוד. לאחר שנהרג בתאונה, נשארו האם והילדים בשכונה. עוואד מספר, כי עד 1967 חיו היהודים והערבים בשכונה אלה לצד אלה וקיימו יחסי שכנות הדוקים. אך מאז 1976 חלה הרעה ביחסים, כשפלשו למקום בדואים משבטים שונים ותושבי השטחים העובדים בסביבה, שמסרבים לחזור לבתיהם, ומצאו כה מסתור.

כיום, מתגורר עוואד בשכונת נווה־ירק בלוד, המאוכלסת כולה בערבים מפוני שכונת הרכבת". בשכונה קיימים כל השירותים הניתנים לכלל האוכלוסיה בעיר. עוואד פונה לשם על־ידי העירייה בתחילת 1967, אך את אחיו בן התגורר לא הרשו והוא נתפס, מיד עם עזיבתו, על־ידי הבדואים. לדבריו, "כל הלילה מסתובבים כאן עם סמים, מוניות נכנסות ומוניות יוצאות. שני אחי עדיין גרים כאן, האחד שומר בתחנת הרכבת ואשתו עובדת במשקיבית ורוצה מאוד לצאת מהשכונה. בנם הזה, בן ה־12 וחצי, לא לומד וכבר הפך לעבריין. אחי השני גר כאן טוב לו, הוא לא רוצה לעזוב".

עוואד עצמו עובד במפעל "דלקול", שנמצא בקצה השכונה, כ־25 שנה הוא מנהל המשק במפעל. "היום מפחיד לעבור כאן. ילדים זורקים אבנים, נהגי מוניות עם צרכני סמים נכנסים כל הזמן והשכונה הזאת היא כמו תפוח רקוב בארגז מלא תפוחים טריים, סוף כולם מתקלקלים." הרצח שהיה כאן בשבוע שעבר מפחיד אותו ולדבריו גם ערבים מצטערים על כך. הוא אינו מאמין כי מישהו מתושבי השכונה עשה זאת.

לא רוצים להתפנות

מוזו חיים עובד 35 שנה במפעל. "לפני 1967 הייתי בא לכאן לבד בחושך למשמרות לילה. כיום, כבר ב־3 אחר־הצהריים הצעירים לא נותנים לעבור והם מציקים, מקללים וזורקים אבנים". לדעתו יש לנקות את כל האזור מצרכני הסמים ואז לשקם את השכונה. הוא טוען, כי חלק מהמתיחות נובע מקינאתם של דיירי שכונת הרכבת בשכניהם היהודים.

בשביל המוליך למפעל עמדה בדואית צעירה וזירזה ילדים רכים שגנבו תרנגולת. הילדים, ששערותיהם המדובללות לא ידעו מסרק ובגדיהם מטונפים, ניסו לרוץ לקראתה. אך השתטחו על פניהם, עם התרנגולת, בתוך שלולית מי־ביוב שנקוותה בדרך. הבדואית לא הבינה מדוע אני פונה אליה ורצה לעבר הפחון. היא הביאה עמה את גיסתה אוברגה תמם, בת לשבט אוברגה שהתנחל במקום לפני כ־19 שנה, לדבריה.

תמם מספרת, כי הם חיים בתנאים גרועים, כי אין להם ברירה אחרת ואיש לא חושב עליהם. "אולי עכשיו, אחרי שראש הממשלה היה במקום, יסדרו גם לנו משהו", היא אומרת. תמם אינה רוצה להתפנות ממקום זה ומבקשת "שיעשו שיהיה טוב כאן". על המתרחש בלילות בשכונה היא אינה יודעת ומשעות אחר הצהריים המוקדמות היא יושבת בבית ואינה יוצאת. את המשך השיחה קטעה התקהלות קטנה של צעירים וזעומי־פנים שנוצרה במקום.

סחי ורפש

הפגישה הבאה היתה עם יוסי טובול, חייל משוחרר כבן 21, אשר חיפש עבודה ונשלח מלשכת התעסוקה למפעל שבקצה השכונה. יוסי היסס בתחילה במקצת, במיוחד לאחר הפרסומים האחרונים בעיתונות, וחשב שקצת מסוכן עבורו להכנס ברגל לשכונה, שאין בה תחבורה ציבורית. "אחר כך החלטתי שאני מוכרח לעבוד וסכין בגב אני יכול לקבל בכל מקום. זה לא חייב לקרות דווקא כאן". הוא המשיך לדרכו בדילוגים מעל הסחי והרפש.

מקסים לוי, ראש העיר, נחוש בדעתו להרוס את המקום ואת השכונה: "היא מהווה מפגע תברואתי וכבר היו בה מחלות ומגיפות ויש בה גם כיום. עכברושים מסתובבים כאן חופשי ומעבירים את המחלות מאדם לאדם. למקום אין תשתית והביוב זורם ברחובות. מים וחשמל אני מספק למקום, כי אי־אפשר להשאיר כיום אנשים בלי מים וחשמל".

"השכונה הזו היא בושה וחרפה למדינת ישראל" ממשיך לוי. "אי־אפשר לחדור לתוכה ולבדוק מי ומה וכמה מספרם של אלה המתגוררים בה. בכל פחון מצופפות מספר משפחות, כשעל כל משפחה שהיתה כאן בתחילה נוספות משפחות חדשות ואפילו מיפקד האוכלוסין האחרון לא כלל אותה. מאז פלשו לכאן ב־1967, תוך העלמת עין מצד הממשלה והעירייה, לא נעשה דבר בשכונה לפיתוח המקום. העבריינים עשו בו כבתוך שלהם, הכניסו סמים. הרצח האחרון, שאירע בקרבת השכונה, התסיס את התושבים היהודים נגד הערבים, ונאלצתי לעמול קשה כדי שלא תפרוץ מלחמה ברחוב. מי שחושב שאני יכול לקחת היום משאיות ולהעמיס עליהן את האנשים ולסלקם, אינו מבין מה הוא שח. יש לתת עכשיו לאנשים אלה, שקבעו עובדות בשטח, פתרון אלטרנטיבי. אי־אפשר להשאירם ללא בית.

סקר שנערך במקום עם משטרת ישראל, הוגש לנשיא ולראש הממשלה, והוחלט בעקבותיו להתחיל בהכנת תוכנית חלופית לתושבים. אך השאלה היא, מי יתקצב זאת."

לפני שיתחממו הרוחות

עיריית לוד הוציאה כ־200 צווי הריסה לפחונים, אך היא אינה יכולה להפעילם. כי לתושבים אין לאן ללכת. שתי פעולות של הריסת בתים, שנעשו בתחילת הקדנציה של מקסים לוי, עוררו תגובות אלימות. והעירייה נאלצה להשאיר את המצב כפי שהוא. לוי אינו מאמין כי מישהו מתושבי העיר רצח את נהג המונית. אך לדעתו, על מקרה זה להדליק אור אדום בפני אלה המתעלמים מהבעייה ששמה "שכונת הרכבת".

"על האחראים לסלק מטרד תברואתי ואנושי זה במתכונתו הנוכחית, לפני שיתחממו הרוחות בקהילה היהודית ותפרוץ מלחמה בעיר", מזהיר מקסים לוי. "מצב זה הוא חממה לכהנא. הוא יודע לנצל את המצב, ויש לעשות משהו מהר כדי לבער את החרפה הזו ממדינת ישראל".

מול חוקי הג'ונגל

מאת קאסם זייד

הכהניזם מתחיל להרים ראש ולקבל לגיטימציה גם מפיהם של אישים בעמדות מפתח. את ההדגמה ביצע לפנינו ראש עיריית לוד, מקסים לוי, אחיו של סגן ראש הממשלה דוד לוי.

הצהרתו של מקסים לוי ביום א', בה נאמר שיילחם לחיסול השכונה הערבית בלוד — זו שמשמשת, לטענתו, מחסן נשק למחבלים — מעניקה לגיטימציה לחמומי המוח ולכהניסטים לפרוע בתושבי השכונה. חובה אזרחית ומוסרית היא להוקיע הצהרה זו ולעשות הכל כדי לקטול אותה בעודה באיבה בטרם ייעשה בה שימוש. דומה שהצהרתו של מקסים לוי גובלת בהסתה נגד ציבור שלם. לוי נוטל את החוק לידיו ומפעיל את חוקי הג'ונגל נגד שכונה שלמה, שאשמתה היחידה היא היותה ערבית. זוהי הצהרה גזענית ממדרגה ראשונה. אין הדעת סובלתה.

גם אם יתברר, שרוצחיו של נהג המונית מלוד הם מיוצאי השכונה הערבית, מה אשמתם של מאות ואף אלפי דיירי השכונה ומה אשמתם של ילדי ונשות הרוצחים עצמם? למרות הכאב והעלבון צריכים תושבי השכונה הערבית בלוד לגנות את רצח הנהג ואת מעשי הרצח של חפים־מפשע, יהיו מבצעיהם אשר יהיו, וזאת ללא כל קשר עם הצהרתו הגזענית של ראש העירייה.

"שיבוא ללמוד מנסיוננו"

לצורך כתיבת דברים אלה דיברתי עם סגן ראש עיריית עכו, חלמי שאפעי. כדאי ללמוד מנסיונו של סגן ראש העירייה הערבי, שנאבק יומיום למען דו־קיום בשלום בין שני חלקי האוכלוסייה בעירו.

שאפעי מגנה את הצהרתו של ראש עיריית לוד: "לערביי העיר מלוא הזכויות והחובות וכוחם לחיות בשכנות טובה ובשלום עם היהודים בני עירם". סגן ראש עיריית עכו גרוהם מפזיזותו וחוסר־אחריותו של מקסים לוי, שהחליט "לחסל" במחי־יד ובהבל־פה שכונה הקיימת שנים רבות. "מוטב של מקסים לוי כראש עיר משותפת לגלות אורך־רוח, סובלנות, ולשמש מופת ליחסי היהודים והערבים במדינה", קובע שאפעי.

סגן ראש העיר של עכו מזמין את מקסים לוי לבוא לעירו כדי ללמוד מהניסיון של היהודים והערבים החיים יחד בעיר זו ולממש זאת גם בלוד. שאפעי גורס — במידה רבה של סיפוק ונחת — שלערבים בעכו יש ייצוג מכובד בעירייה ובמועצת הפועלים: "אינגו מסתפקים בייצוג ראוותני. חבר תוכן. אנו, יהודים וערבים, מקיימים פעילות חברתית משותפת ורואים בה ספסיפיים לשני הצדדים". הוא אף מונה רשימה ארוכה של חוגים ופרוייקטים משותפים בספסרות, מעידון הרוטרי, "בית קרים" ומועצת הפועלים.

סגן ראש עיריית עכו, חלמי שאפעי, מזמין את "המחסל מלוד" לבוא לעירו וללמוד מעט על נסיון החיים המשותף של יהודים וערבים בעכו

"יחסים רגישים"

שאפעי, שאינו מזלזל ברגישות ובעדינות היחסים בין היהודים לערבים בכלל ובעריים משותפות בפרט, אומר ש"לו היינו מגלים ארולת יד וזיופים — נציגי שתי האוכלוסיות — באמת מעשה, היינו אולי נקלעים למצב דומה שלוה להוביל אליו ראש עיריית לוד. "לא נמסנו לשאננות ולייאוש, והפשלנו שרוולים ויצאנו לרחוב בידיים שלובות. שכן אנו רואים בדו־קיום עקרון יסוד, שבלעדיו אין תוחלת קיום ליהודים ולערבים בעיר עכו", מדגיש שאפעי.

המצב בעכו מורכב מבחינת המבנה הדמוגרפי יותר מאשר בלוד. פרנסי העיר, יהודים וערבים, עמלים קשה כדי לחזק ולהשל את המשותף על פני המפריד. שאפעי, הנחשב לאחד מאדריכלי הדו־קיום, אומר כי בעיר קיימות שכונות משותפות, גני־ילדים משותפים ולימודים משותפים לתלמידים היהודים והערבים בתחומים מקצועיים וטכנולוגיים. בשכונת תלפסון המשותפת הוקם פרוייקט משותף לדו־קיום. הפרוייקט זוכה לתמיכה של כל חלקי הציבור בעיר.

שאפעי, שהוא דוגמה מאלפת לאזרחות טובה, אינו יכול שלא להתייחס בשנית להצהרתו של ראש עיריית לוד: "ייתכן שראש העירייה הנכבד נבחר הודות לקולות ערביים. אך גם בלי כל קשר לאופי הצבעתם של תושבי השכונה הערבית, מגיעות להם כל זכויות לחיות בכבוד בעיר מולדתם". שאפעי, שהתבקש להתייחס עניינית לשאלה כיצד היה הוא נוהג במקרה הספציפי של לוד, בעקבות מקרי הרצח הרבים אצל בני העדה הגרוזינית בעיר, אומר: "בכל חברה אנושית ישנם יוצאים מן הכלל וקיימים חוגים קיצוניים. על חברה זו לגנותם ולסלק אותם מתוכה, אך אסור בשום אופן להעניש חברה שלמה בעוון מעשיהם של חוגים אלה". יתרה מזו, "החשודים ברצח נהג המונית הם זכאים עד שתוכח אשמתם. אסור היה לראש עיריית לוד לצאת בהצהרה גזענית ולהכריז מלחמה שערה על ציבור שלם. אף אם תוכח אשמתם של החשודים ברצח, חובתו של ראש העירייה לסמוך על החוק ולא לעסוק ברצח אופי של חפים־מפשע".

הצעתו של שאפעי לפרנסי לוד, היהודים והערבים: "עליכם לעשות יד אחת ולעקור מבין תושבי העיר את העשבים השוטים המנסים למרר את חייכם־חיינו". עוד הוא אומר כי חובתו של ראש עיריית לוד לסגת מהצהרתו־השקפתו ולקרוא לפגישה משותפת של מנהיגי העיר, יהודים וערבים, בנסיון להרגיע את הרוחות.

ראש דסק לענייני היום: לוי מורג
עורכת אחראית של עמודי הפנים: עמית אנוש

מדים על הקולב

מאת בצלאל עמיקם

ניצב יחזקאל קרתי, בגד ספורט מהודק לגופו ומכנסים לרגליו, שוקע נינוח בכורסה מולי. מדיו תלויים עדיין על הקולב, במקום בו הניחם יום קודם לכן. שלושים ושבע וחצי שנות שירות במשטרה, בשש השנים האחרונות עמד בראש אגף החקירות — הגיעו לקיצן.

הטלפון ממשיך לצלצל, אלא שהפעם אלה ידידים ורעים המברכים אותו לרגל פרישתו. שוב אין מטריחים אותו בנושאי חקירה ופשע, מסתדרים בלעדיו. "אני פורש במלוא אוני, טרם מיציתי את עצמי. אמנם העבודה באגף החקירות מתישה אבל נדמה לי שעוד אפשר היה לעשות משהו, יכולתי עוד לתרום".

יחזקאל קרתי איננו פורש במרירות: "יבואו אנשים חדשים עם גישות שונות, מזג שונה וזה טוב". קרתי הוא שוטר ותיק ועתיר נסיון, לשורות המשטרה הצטרף עוד בתקופת מלחמת העצמאות. "הבריטים הורישו לנו חורבות של משטרה. כמעט ולא היתה קצונה כי שלטונות המנדט ראו במשטרה כוח פוליטי רציני והקפידו לגייס את הקצונה מהמולדת האנגלית. לילידים היה קשה לטפס".

המדינה הוקמה באמצע הקורס

קרתי היה כבר בוגר המחלקה למשפטים באוניברסיטה העברית ומתמחה בעריכת־דין כשצדה עינו מודעה המזמינה צעירים להצטרף לשורות המשטרה העומדת לקום.

קורס הקצינים הראשון פוזר כי באמצע הוקמה המדינה והיה צורך דחוף באיוש תחנות המשטרה שהתפנו על־ידי הבריטים העוזבים את הארץ. התחנה הראשונה שלו היתה מצודת "טיגרט" בבית־ליד. "באיזור שלי, נתניה, היה עלינו להתמודד עם שתי בעיות קשות: מכת המסתננים, גונבי הפרות שחדרו לילה לילה מירדן ופרצו למשקים, והמעברות עם המריבות, הקטטות, הדלות הנוראה, המחלות והשטפונות".

אם נשווה את מעשי הפלילים בימיה הראשונים של המדינה, האין הללו מחווירים לעומת הפשע כיום?

"היום יש הבלטה רבה למדור הפלילים שהיה פעם מוצנע בתחתית העיתון. אנחנו משופעים בכיסוי עיתונאי כי אנו מדינה קטנה, כמו חצר סגורה, וההווי הפלילי הוא חלק מחיינו. הפשע קשור גם בענישה. הענישה מעולם לא היתה גורם מרתיע כשלעצמו אלא אם כן היא באה יחד עם חינוך מתאים. אחת הדרכים הבדוקות להרתעה היא ענישה סמוך לאירוע. היום התהליך מסורבל ולוקה לפעמים שנים. וזה מאבד את כל האפקט. דבר שני הוא הלחץ הנורא בבתי הסוהר. אתה מוכרח לפנות צעירים מתאיהם לא משום שריצו עונם או הוכיחו התנהגות נאותה, אלא מהטעם הפשוט שאין מקום. רבים מהם מוצאים דרכם פעם נוספת אל הכלא".

בתפקידך בראש אגף החקירות במשטרה חקרת שרים ואישי ציבור. זוהי משימה רגישה ועדינה. האם הופעלו עליך לחצים פוליטיים לעכב חקירה או לגנזה?

חיות פוליטיות

"בתקופת כהונתי היו לי מגעים קרובים עם שני שרי המשטרה האחרונים: יוסף בורג וחיים בר־לב. אם מדברים על לחץ במשמעות של נסיון לכפות עלינו חקירה או להניא אותנו מלפתוח בה — תשובתי היא שלא הופעל כל לחץ. קודם כל אין לשרים סמכות לנקוט בצעד זה ושנית עליהם להיות זהירים כי זהו בומרנג. מאידך גיסא לא אכחיש כי התעניינות יש ויש. שני השרים, בורג ובר־לב, הם חיות פוליטיות ורוצים להיות מעודכנים ומצויים בתמונה כשרים האחראים על נושאים בעלי תהודה ציבורית גדולה, במיוחד כאשר הנחקרים הם אישים בעלי עמדה".

מדוע נסגר תיק אפרסק? לשמע השאלה מחייך קרתי במלוא פיו:

"אולי זה נשמע לא משכנע, אבל אין תיק כזה. הסיפור צמח כשהחלו החקירות נגד שר הדתות אהרון אבו־חצירה. באותם ימים היו מי שהשמיצו את בורג וסיעתו במפד"ל וכל מיני סיפורים זרמו אלינו. דיווחתי על כך למפקח הכללי דאז, רב־ניצב הרצל שפיר. והוא הציע לרכז את כל דו"חות המידע והתרשומות בנושא בורג ומשרד־הפנים במעטפה מיוחדת. שפיר אמר לנו אז: בואו וניתן לתיק שם קוד כדי שלא ידעו במי המדובר. באותה עת הצטיירה לו דמותו של בורג והוא הציע להעניק לתיק את השם אפרסק כי השר בורג הזכיר לו אפרסק. כשל, כך נולד השם ומאז הוא רודף אחרי כמו סיוט, אפרסק, אפרסק. מכיוון שלא היה תיק, ממילא לא היה מה לסגור".

יחזקאל קרתי מספר כי הדיבורים על גניזת התיק מטעמים פוליטיים הניעו אותו להביא את תוכנו ליועץ המשפטי לממשלה. פרופ' ומיד האזין והחליט להוציא מיסמך כי מקבל עליו שאין תיק מעין זה.

כשאני מבקש מיחזקאל קרתי להרחיב את הדיבור בסוגייה זו הוא בוחר בניסוחים שקולים וזהירים.

"יהיה זה בלתי מדוייק לומר שלזיקתו הפוליטית של השר אין השלכות לחקירה. בורג, למשל, ראה עצמו גם נציגה של האוכלוסייה הדתית. כשנעצר אדם דתי, בעיקר על רקע עבירות כמו קנאות או חוליגניות דתית, הוא גילה במקרה התעניינות מיוחדת. אנו לא נמנענו מלחקור, אך ידענו כי לשר רגישות מיוחדת".

כשזיק של אהדה נדלק בעיניו משוחח יחזקאל קרתי על המשטרה ממנה פרש בהרגשה שטרם מיצה את עצמו ■ נזכר בחיוך באנשים שהקרינו עוצמה וסמכות והתגלו כילדים

ניצב יחזקאל קרתי: יכולתי עוד לתרום

מבוהלים בחקירה ■ אלבין בא עם מברשת שיניים ופיג'מה ואפשר היה להבחין מיד במצבו הנפשי הרעוע ■ השם "אפרסק" רודף אחריו כמו סיוט: "לא היה תיק כזה" ■ "בפרשת הקרקעות גררו אותי זמן רב"

סחבת בפרשת הקרקעות

פרשת הקרקעות ביהודה ושומרון התפוצצה רק עכשיו: מדוע נדחתה החקירה עד כה?

"העיתוי מקרי בלבד ואינו קשור בשר זה או אחר. בשנים קודמות הגיעו אלינו תלונות על השגות גבול ומעשי מירמה. נמסר לנו על יזמים שרכשו אדמות באמצעות אנשי ביניים ערבים כדי להסוות את העיסקה ומשהחלו להכשיר את השטח הופיעו הבעלים וטענו כי רכושם נמכר ללא ידיעתם. חלק מהתלונות נבדק בשטחים וחלק הועבר ליחידה הארצית לחקירות כשהיה חשד למעשה הונאה.

איך מגיבים שרי ממשלה כשהם מוזמנים לחקירה? האם הם נוהגים ככל האדם?

תוכיח שאין לך אחות

"בהחלט לא. אולם גם העם לא מגיב על חקירת שרים כשם שהוא מגיב על חקירת אורח מהשורה. כשרק מזכירים שצריך לתשאל שר או אישיות פוליטית – מיד נוצרת היסטריה. הנשאל נכנס למיגננה ועליו להוכיח שאין הוא גנב, גזלן או אנס. אין הדבר פשוט כל־כך להוכיח לעם היושב בציון שאין אתה לא פושע ולא שודד. קודם כל חורצים דינך. מדביקים לך תווית ואחר כך לך ותשכנע שאין לך אחות. אגב, למצב דומה נקלעים גם מנהלי קונצרן גדול או כל אישיות ברמה ציבורית. אדם כזה יודע למה הוא צפוי מרגע שנפתחת חקירה ואין זה חשוב מה יהיו תוצאותיה".

ניצב יחזקאל קרתי נזכר באנשים בעלי עמדה שהקרינו עוצמה וסמכות אולם משזומנו לחקירה התגלו כילדים מבוהלים. אחד מהם היה מיכאל אלבין המנוח שבחר לשלוח יד בנפשו עוד בטרם נפתחה חקירה מעשית בעניינו.

"הזמנתי אותו בשיחה טלפונית והוא הגיע בכוחות עצמו, מצוייד בפיג'מה ומברשת שיניים. כשראינו את מצבו הנפשי קראנו לפרקליט שלו והם ישבו שעות. אך לבסוף הוא ביצע את ההתאבדות".

מיתוסים הפכו לנמושות

כשיחזקאל קרתי משוחח על המשטרה בה עשה שנים ארוכות, על רעיו לשירות וחבריו לעבודה, נדלק בעיניו זיק של אהדה וחיבה.

"משטרה איננה איגוד של אנשי מחשבה, הגות ופילוסופיה. זהו חבר אנשים שעושה מלאכה קשה, מפרכת הדורשת תיחכום רב, התמדה ועקשנות. אסור לנו לצפות מהם למשהו מיוחד במינו. בשנים האחרונות התעצמה המשטרה בחומר אנושי. מערכת מיכשור מעולה וציוד מדעי ראשון במעלה. דרך החקירות שלנו השתכללה ואני יכול למנות בסיפוק הישגים חשובים בתחום המלחמה בפשע. דמויות שהיו לאגדה ולמיתוס כאנג'ל, שמש, אושרי, אהרוני ודומיהם – הן היום נמושות קטנות, כלואות מאחורי סורג ובריח. היו גם פושעים שהיה להם "חם מדי" בארץ והם חששו כי הטבעת מתהדקת סביבם וירדו. לדאבוננו, פועלת בכמה מארצות אירופה ובארה"ב קהילייה של עבריינים ישראלים הקולטת את עמיתיה בזרועות פתוחות ומכניסה אותם לעבודה".

יחזקאל קרתי מתקשה להבטיח למחליפו ולחבורת החוקרים באגף החקירות ירושה קלה.

"קיימת בעיה שאנו לא מצליחים להתגבר עליה וזוהי מגפת הסמים. חלק גדול מהפשיעה היום מונע על־ידי סמים. קיימים אלה העוסקים בסחר, הברחה והפצה וישנם אלה המכורים לסמים ועושים הכל כדי להשיגם. לפעמים אני תמה ותוהה איך אנשים לא מודעים לסכנה שבצריכת סמים. זוהי בעיה נוראה שלא יהיה קל להתמודד עימה".

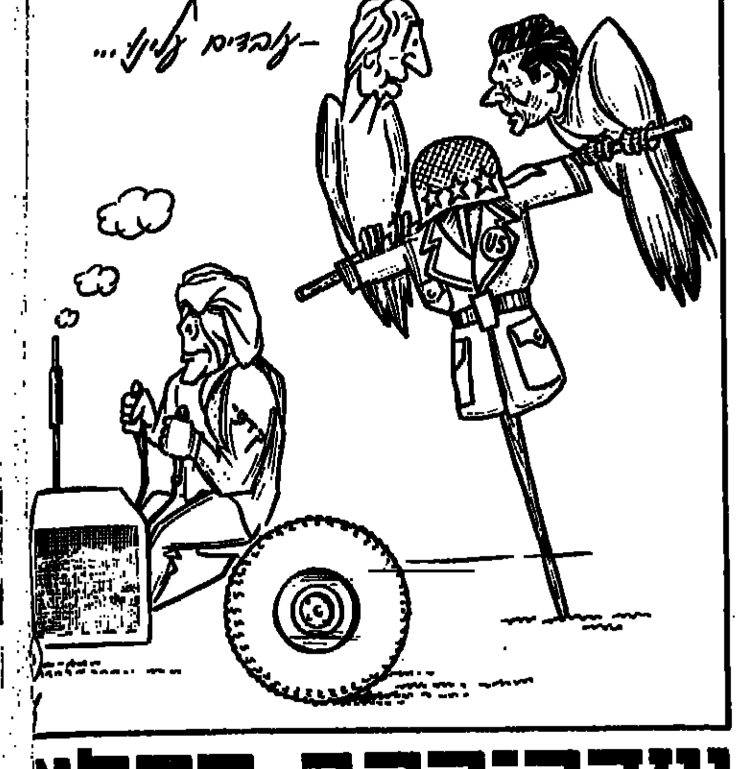

שדה־קרב חקלאי במערב הפרוע

מאת מייקל קונלון, שיקאגו

חוואי במדינת איובה, שהיה במצוקה כספית, ירה למוות באשתו, הרג את מנהל הבנק שלה, את אחד משכניו ואת עצמו. המקרה אירע בראשית דצמבר. תושבי האזורים החקלאיים הקפואים במערב התיכון של ארצות־הברית אומנם הזדעזעו מן ההתרחשות, אך לא הופתעו ממנה.

"לדעתי, אנשים אינם מבינים באיזה לחץ נתונים החקלאים. יש ביניהם כאלה שמלווי הכספים ניתקו את הקשרים איתם, כדי להכניע אותם ברעב, אומר פיטר ברנס, פעיל בארגון להגנת החקלאים בעיר דה־מוינס שבמדינת איובה. "בזמן האחרון החקלאים מבליגים על רגשות חזקים ביותר," הוא מוסיף.

השנה הגיעו היבולים לשיא, אך בה בשעה ירדו מחירי התוצרת והאדמות החקלאיות. כתוצאה מהתפתחות זו, חקלאים רבים, שאדמותיהם שימשו להם עירבון, נותרו עם חובות גדולים שאין ביכולתם לפרוע. במדינות כמו איובה, ש־65 אחוז ממקומות העבודה שבה, תלויים במידה זו או אחרת בחקלאות — הסיכויים עגומים.

כוס קפה או כדור?

ביל הוונהיל, השריף של מחוז חקלאי במדינת איובה, חושש לגל אלימות. "כששריף יוצא ממכונית משטרה ליד ביתו של חקלאי, הוא כמעט מרגיש פיזית את מבטי האנשים התקועים בו. לעולם אין לדעת אם בעל הבית עומד להזמין אותך לשתות כוס קפה או לירות בפנסי מכוניתך", הוא אומר.

באיובה ובמדינות חקלאיות אחרות השריף הוא האיש המוציא אל הפועל את הגירושים ואת המכירות הפומביות הכפויות, לפעמים נגד ידידים ושכנים. הוונהיל, מזכיר איגוד השריפים של מדינת איובה, סבור כי "המצב הולך ורע, וקרוב לוודאי שנהיה עדים למעשים אלימים נגד אוכפי החוק".

חרפת רעב

ורן אלסטון, השריף של מחוז ... שבאיובה, מתאר את המצב כ"אווירה מתוחה ביותר שהתנסיתי בה ב־18 שנותיי כשריף".

הטרגדיה בכפר "הילס" בדרום ... איובה, ב־9 בדצמבר, התרחשה ביוזמת ... מכובד, דייל באר (63). הוא היה חייב 800,000 דולר לבנק מקומי. חוותו — ... דונם קרקע — שימשה עירבון להחזר. זמן־מה בטרם החל לירות, הודיע לו הבנק כי הוא ב"אוברדרפט". באר נכנס לבנק עם ... ציד וירה בנשיא הבנק, ג'ון יוז. לאחר מכן ... את שכנו ואת אשתו, אמילי, ... בעצמו. ימים אחדים קודם־לכן, אמרה ... באר לאחותה: "אני בת 64, ובפעם ה... בחיי חסר לי כסף למצרכי מזון".

פונים לקיצוניים

רוב החקלאים האמריקניים עדיין ... רעבים ללחם. אולם לפי הממצאים של ... מישנה של הקונגרס וסקרים ממשלתיים ... כמעט שליש מהחוות האמריקניות ... לפשוט את הרגל תוך שנה וחצי. ... איובה התמוטטו 11 בנקים ב־1985 ... משום שבעקבות מחירי קרקע ... נמוכים, לא יכלו חקלאים לשלם חובותיהם.

איגוד השריפים פירסם באחרונה ... "יותר ויותר אנשים פונים לארגונים קיצוניים... כשחקלאים נרדפים ... ומאבדים תקווה, הם יפנו לכל מי ש... לעזור להם". בעל האוהדה צ... את שמם של ארגונים קיצוניים, כגון "האומה ה..."

"כרגע הם קטנים יחסית, אך כש... הרעה במצב הכלכלי, החקלאים יהיו ... יותר", אומר הוונהיל, מזכיר האיגוד ... כלכליות משפיעות בצורות שונות על ... "יש חקלאים המתעטפים בשתיקה ו... לדבר על ההתאבדויות, על ההוצאות ... ועל מקרי הרצח. יש להם הרגשה ש... יצליחו להשכיח מלבם את הנושא, הוא ... לדאבוני, הם טועים. ואינני רוצה להיות ... להפיכת חוות איובה לשדה קרב".

"לא חינוכית"!

מאת גיורא מנור

משרד העבודה והרווחה ממונה על היתרים להעסקת ילדים. וזה בסדר גמור. עד היום הייתי סבור לתומי, שמוטלת על הוועדה הממונה על העסקת ילדים החובה להגן עליהם מפני ניצול, התנגשות בין עבודה ללימודים, סכנה לבריאותם עקב עיסוק בחומרים מסוכנים וכיוצא בזה.

מהבוקר מתברר, שהמשרד הטוב והמיטיב שם לעצמו למטרה להגן גם על החינוך לדמוקרטיה של ילדים, המשתתפים בהצגות תיאטרון, כבמקרה זה בתיאטרון "הבימה", במחזה "בית ברחוב שיינקין".

הוועדה, בראשות רפי כחלון, אסרה על השתתפות שני ילדים במחזה זה, "משום שהוא סאטירה גרועה על הממשלה", וזה עלול להשפיע לרעה על גישתם הדמוקרטית של השחקנים הצעירים.

אין לי מושג אם הסאטירה העומדת להיות מוצגת בתיאטרון הלאומי גרועה או מעולה, כי טרם ראיתי את ההצגה. מה שבטוח, שאנשי משרד הרווחה חיברו סצינה סאטירית מצוינת על מהי דמוקרטיה. האם יכול להיות חינוך גרוע יותר לערכים דמוקרטיים, מהתערבות גוף ממונה מטעם משרד העבודה על תוכנו של מחזה, שאגב, אושר על־ידי הצנזורה? המסקנה הבלתי נמנעת היא, כדמוקרטיה נוסח השר קצב, שיש למשרדו סמכות צנזוראלית, שלא ניתנה לו על־ידי שום חוק, אפילו לא על־ידי "פקודת המלך במועצתו" שעל פיה פועלים הפוחלצים של משרד הפנים.

ולחברי הוועדה היה עוד נימוק כבד־משקל למנוע מהילדים הרכים (בני ה־12) את השפעתו המזיקה של המחזה: יש בו מלים גסות. טפוין טפוין טפוין, נאמר שם למשל — ולא על־ידי הילדים עצמם, חלילה — שהמפד"ל הוא "קאקא", ביטוי בוטה ביותר, ששום ילד עדיין לא שמע או השמיע בגנון או בגן. אני מניח, שהשחקנים הצעירים חדלו מכבר להשתמש בביטוי־גנאי זה, כי הם בגרו ויש להם קללות עסיסיות יותר.

לפי הגיון זה יש לאסור על נערים עובדים להיות מועסקים במוסכים, למשל, כי חזקה עליהם, שישמעו מחבריהם לעבודה כמה ביטויים מאוד לא חינוכיים בכל יום עבודה.

אם לא היו מסקנות הוועדה של המשרד מגוחכות כל־כך, זה היה מרגיז. אבל במצב הנוכחי יש בהן משהו מועיל. הן משמשות דוגמה מאלפת ופרופילאקטית: למה עלול לקרות, שעה שפקידים נוטלים על עצמם את האחריות למוסר הציבור, מפקחים על סניטציה, ממנים את עצמם למומחים לחינוך ומתערבים בעניינים לא להם. מעשים כאלה משמשים כאזהרה. שאם לא כן, כל מה שאפשר לומר על ההחלטה, תמהוה של משרד העבודה והרווחה הוא בדיוק אותה מלה "לא חינוכית", ששימשה נימוק "להכרעה" "בהבימה", כי "קאקא" הלא אסורה משעה ועד עולם על פי דיני העבודה של מדינת ישראל בשנת 1986.

רשות הקורא

פתיחות מרעננת

קיצפם של אהרון אפרת ונחום שור יצא על מאמרו של ישראל רינג "ואנחנו בחוץ" ("על המשמר", 28.11.1). זמן מה אני עוקב אחר הוויכוחים וההשגות מעל דפי העיתון, על איך וכיצד על מפ"ם להיערך לקראת המבחנים הציבוריים הבאים. בניתוחים הרעיוניים והוצאת מסקנות לא הרגשתי כל התרעננות מחשבתית. המסקנות הן העתק נאמן משנים עברו. לא למדנו דבר על ההתהפכות החברתית שחלה בארצנו בעשרים השנים האחרונות.

אני תוהה, בשם איזה ציבור פועלים מדברת מפ"ם כיום. בכמה ועדי עובדים במפעלים או בוועדי פקידים יש נציגות למפ"ם כגוף. איני רואה שמפ"ם היא־היא המפלגה היחודית, המייצגת את ציבור העובדים והקיבוצים. משום שאלה — אינם בשורותיה. אפרת כותב: "שמרנו על כוח המייצג בדמוקרטיה הפרלמנטרית והסוציאליסטית תרבותית". בזכות מי שמרנו? האם לא בזכות הכתף הרחבה של תנועת העבודה, כולל מפלגת העבודה?

אשר לפרלמנטריזם, נאומי חברי הכנסת של מפ"ם אינם נקלטים בשכבות שבשמן כביכול הם מדברים. הם גם לא היו הראשונים שהתקוממו נגד ההטבות המופלגות לבכירים. עדיין לא קם חבר כנסת ממפ"ם והודיע שהוא מוותר על תוספות שכר, כפי שהיה לפני שנים, כאשר יו"ר הכנסת המנוח חדיש לוז הודיע על סירובו לקבל תוספת שכר עליה החליטה הכנסת.

גם בנושא הכפייה הדתית המתגברת, לא נציגי מפ"ם הם המובילים בקיטרוג. אפרת מבטל את הסקרים של חנוך סמית, מינה צמח וכיו"ב: לגבי דידו, התחשבות בדעת הקהל — יוק. וזה גם הביא לתגובתו של אפרת על מאמרו של ישראל רינג. לכן קבע כי העיתון "פתוח קצת יותר מדי".

עליי, הפתיחות השפיעה לטובה. במאמרו של רינג ביקורת פתוחה, רצינית, רעננה, ואני מזדהה לחלוטין עם התוכן.

גם נחום שור אינו חוסך שבטו מישראל רינג ושואל האם הוא יושב "ספון בין כותלי ביתו" או שהוא נפגש עם אנשים "בחוץ". ובין מאות אלפי שכירים שעברו נשחק, ורבבות המובטלים שהם כתחת לקו העוני, לי זה נשמע כפרוזיולוגיה ולא כוויכוח. איני גם הוקר את נחום שור על מספר האוהלים ניאותם האלפים שהוא נפגש עימם. ביקר בביתם וראה אורח חייהם. אני מציע לכל המשתתפים בסימפוזיונים אלו לחדור בדמגוגיה, ולמפלגה, שתעשה לחינוך הציבור להיות בעבודה. בכל עבודה, ללא הבדל. ולא לתמוך בכפרים לצאת לעבודה "בלתי מתאימה" או לא הולמת. חובתנו לחדול מפילוסופיקציה עקרה. לשנס מותניים, לצאת לשטח, להכירו ולהביאו לידי כך שהציבור כולו יראה בעבודה ערך עליון של האדם. אם כך ננהג, יש סיכוי.

אברהם כהן, קריית־אתא

מיהו "צלחת מעופפת"

חיים אלון, במאמרו "להשתחרר מצלחות מעופפות" ("על המשמר", 15.1.86), הכליל את קבוצת "ארץ הצבי" בחברת ר"ץ וחוג 77 תחת הכותרת "צלחות מעופפות" וטען שיש להשתחרר מהם. לא ברור מהמאמר, וכנראה גם לחיים אלון עצמו, לאן פני מפ"ם.

בקטע אחר הוא טוען, שיש לפתח את הסניפים העירוניים של המפלגה. ובקטע אחר הוא טוען שיש לחדש הברית עם התק"ם בכל התחומים. ואולי רצונו לפעול בשני המישורים. על מנת להבטיח את המפלגה — אם לא תצליח בפיתוח הסניפים והגברת כוחה בעיר, לפחות יהיה בידה הדרך הבטוח יותר וזו התנועה הקיבוצית.

אינני יודע מי הם ה"צלחות המעופפות" של מפ"ם — התק"ם או קבוצת "ארץ הצבי"? קבוצת "ארץ הצבי" "נלחמת" זה כשנה לפתיחות השורות, להפעלת הסניפים, חבריה מתנדבים, בפעילויות שונות של המפלגה ומאחוריה עומדים אלפי חברים, עירוניים, צעירים ובהם מצדיקים את מה שהגדיר אלעזר גרנות בינה "העילית שבשמאל".

לעומתם, התנועה שיש למפ"ם בקיבוציה שלה, שלא לדבר על קיבוצי התק"ם, אינה נהנית מדפקו על שעריה. התנועה הקיבוצית נמצאת במשבר, יוצאים בזימוסיות מפלגת העבודה יותר מלאים. ... וזו לא להחריד הקיבוצים.

על המפלגה להחליט לאן פניה — לפעולה פנימית בתוך התנועה הקיבוצית, או לפריצה החוצה, לערים. בהחלטה למרוץ לערים יש למפ"ם בקיבוצית אמין והיא קבוצת "ארץ הצבי". הוכחנו את זה בשנה האחרונה ונמשיך להוכיח זאת בעתיד. אני תקווה שמוסדות המפלגה וחבריה יאפשרו לנו לפעול, ויעזרו לצירנו במאבקנו להטען מפ"ם חזקה בערים.

יצחק בן־אליה, קבוצת "ארץ הצבי"

המכתבים מתפרסמים לאחר עריכה לשונית וקיצורים, בשל חוסר מקום. קוראים הפונים למדור, מתבקשים לכתוב בקצרה בנושא אחד בלבד ובהחלטים לטובים בין השורות.
המערכת

מטען חלול

מאת אלכס פישמן

לאן נעלם המוסד?

בשנות השישים והשבעים אפשר היה לדבר על "הזרוע הארוכה של צה"ל", היוזמת פעולות בלתי צפויות. אבל ההנהגה הישראלית של שנות ה־80 נדבקה גם היא בתסמונת "הראש הקטן" ואינה לוקחת סיכונים. אם ראשי משטרים ערביים, עוינים ותוקפניים חשים עצמם יציבים ובטוחים בארצם, אם מטורפי חיזבאללה עושים בלבנון כבתוך שלהם נשאלת השאלה היכן אחד מכלי הנשק היעילים של ישראל

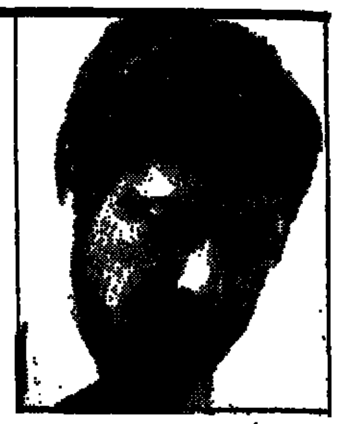

דן ארבל — "הגיבורים"

סילביה רפאל של לילהמר

גופת בודייה במכונית שמולכדה — אחרי טבח מינכן הם מצאו את מותם

■ הכלב של פאבלוב

מיליוני אורחים שלווים באירופה ובארה"ב פותחים בימים אלה את מקלטי הטלוויזיה, בשעות הערב, לאחר יום עבודה מעייף, וממתינים ל"הצגה הגדולה". מה רבה האכזבה כאשר השדרנים בעשרות המדינות פותחים את מהדורות החדשות בידיעות בנאליות ולא באיזו שהיא פעולה צבאית ישראלית נועזת. ידיעה העשויה לזרות מעט פילפל על חייהם של אותם מיליונים, הממתינים ברפלקס מותנה. לפחות להפצצה אווירית נועזת על נקודה כלשהי במזרח־התיכון — אולי סוריה, אולי לוב, אולי סודאן, אולי תימן או כל "חור" נידח אחר על פני כדור הארץ, בו יושבים מחבלים פלשתינים וממתינים לטיל אמריקני משוכלל "מונחה מכ"ם", שינחת במחנם ויפוצץ אותם.

אל "מפעל הטוטו העולמי" מצטרפים "המהמרים הוותיקים", תושבי המזרח־התיכון, שאחת לכמה שבועות חשים במחסור באדרנלין במחזור הדם שלהם וזקוקים ל"אקשן" כדי להחזיר את מתח חייהם לרמה התקינה.

וזה האסון. התסריט כל־כך ברור, כל־כך בנאלי, עד כי הוא צפוי יותר מתוצאותיו של משחק כדורגל: המחבלים מטרידים — ישראל מפציצה. הסורים מתגרים — חיל־האוויר פועל. כאשר הופך המשחק לבנאלי ומובן מאליו, מרכיב ההתרעה נעלם. מאז ההפצצות האוויריות הגרמניות על לונדון במלחמת העולם הראשונה, קבעו כל המחקרים שהתייחסו להפצצות אוויריות על אוכלוסיה אזרחית, כי אוכלוסיה המותקפת מן האוויר — לא זו בלבד שאינה נשברת, כי אם דווקא מתחסנת ומתלכדת. מלחמת העולם השניה חיזקה טענה זו. חמש שנים של הפצצות אוויריות על מרכזי אוכלוסיה באנגליה ובגרמניה הצביעו על כישלונה המוחלט של השיטה. על אחת כמה וכמה נכונים הדברים כאשר מדובר בניסיון של חיל־האוויר הישראלי בהפצצת "יעדי מחבלים" בלבנון, ויתרה מזאת — הפצצה של מיפקדות למיניהן בבקעת הלבנון. לא זו בלבד שהפצצות אלו לא סיפקו מימד אמיתי של הרתעה — רק לעתים נדירות הן נתנו את הדיבידנד של שיבוש פעילותו המקומית של ארגון זה או אחר, נגד ישראל. האפקט החשוב היחיד של הפצצות אלה הוא בתחום המוראלי של היושבים על הברזלים בכיכרות הערים בישראל.

■ מנהיגות עם "ראש קטן"

ובכל זאת, ישראל של שנות השמונים, כמו הכלב של פאבלוב, אולפה להגיב בצורה בנאלית וצפויה מראש. ההנהגה הביטחונית נדבקה גם היא בתסמונת "ראש קטן". לא רוצים לקחת סיכונים. היו שנים — שנות השישים והשבעים, בהן המשחק לא היה מכור וההנהגה הצבאית היתה בטוחה בעצמה. אז יכולים היו לדבר באמת על "הזרוע הארוכה" של צה"ל. לא רק זרוע מגיבה אלא גם זרוע היוזמת פעולות "בלתי־צפויות", אגב נטילת סיכון גבוה. המתבצעות בידי קבוצות אנשים מאומנים היטב: היו אלה פעולות בעלות סיכון גבוה, שנתנו גם דיבידנד גבוה. למשל, פעולות כנוסח ראס־ע'ארב, במפרץ סואץ, ב־26 בדצמבר 1969. יחידה לא גדולה של צנחנים, בשיתוף מסוקים, נטלה עימה מכ"ם סובייטי חדש. המכ"ם הועבר לישראל יחד עם מפעיליו המצריים. גם אז היתה זו מלחמה נגד אתרי נ"מ מתוצרת בריה"מ. אלא שאז חשבו, השקיעו מאמץ מבצעי ולקחו סיכונים כדי לשמור על המוניטין המרתיע.

ממשלת ישראל, ובראשה ראש הממשלה, שמעון פרס, עמדו בחודשים האחרונים בפני שורה של משברים ומשברונים, חיצוניים ופנימיים. כיצד פתרה הממשלה והעומד בראשה את המשברים הללו? נתחיל דווקא במשבר פנימי בנאלי: פרשת אריק שרון. לאחר תקופה ארוכה של התגרויות בכלי התיקשורת, החליט ראש הממשלה לפטר את שרון. אין ספק, שזו אכן היתה כוונתו המקורית של פרס. אך הוא איחר בפתרון הבעיה ביום, כך שהפרשה הסתיימה בניגוד לתסריט שקבע לעצמו.

המשבר השני – פרשת פולארד. המהלומה שספגה מערכת היחסים בין ישראל לארה"ב עדיין נותנת את אותותיה. אחד הגורמים העיקריים לכך הוא, שהפתרון – מבית־מדרשו של שמעון פרס – היה הססנות, המתנה שלא במקומה, כשהזמן שחלף עד שישראל נכנעה ללחצים האמריקאיים הוא, כיום, אחד המרכיבים העיקריים במשבר.

המשבר השלישי – בעקבות הפלת שני מטוסים סוריים ב־19 בנובמבר 1985, קידמו הסורים אל גבול סוריה־לבנון, למחפורות מוכנות מראש, טילי נ"מ לטווח בינוני ולטווח ארוך מדגם אס.איי־2. במקביל, החדירו הסורים סוללות טילי נ"מ קצרי־טווח ניידים לבקעת הלבנון. הסורים הוציאו סוללות אלה ושוב החזירו אותן, שוב הוציאו אותן, וכמוא היום שוב יחזירו אותן על־פי צורכיהם המדיניים. למשבר זה, שטרם הסתיים, צפויות השלכות ארוכות־טווח על מרכיב ההרתעה של ישראל בלבנון.

כיצד פעלה ישראל? במשך המשבר היו מועדים בהם היה ניתן להגיב והיו מועדים בהם ניתן היה להמתין. משבר זה נמשך כבר כחודשיים. מה עשתה ישראל? כיצד התמודדו ראש הממשלה, שמעון פרס, ושר הביטחון, יצחק רבין, עם המשבר? הפעילות הסורית בתחום טילי הקרקע־אוויר פחות מטרידה, אך תוצר הלוואי של הפעילות הסורית היא התגברות מעשי הטרור נגד ישראל מתוך תחום הלבנון, על־ידי גורמים פרו־סוריים, המתעודדים מהעיוור בתגובה הישראלית. דבר בלתי־סביר ובלתי־מתקבל על הדעת, כמו האירוע ... הנשיא הסורי ... הוא כבר חצה את "הקווים האדומים", וישראל לא הגיבה. אסד הזיז את הקו האדום על־פי צרכיו.

המשבר הרביעי – ארגוני הטרור הפלשתינים, על פלגיהם השונים, שבו לפעול בצורה אלימה בזירה האירופית נגד מטרות ישראליות. חבורת אבו־נידאל ואנשי כוח 17 של פת"ח ביצעו רצף של פיגועים קטלניים ביעדים שונים באירופה. אנשי חיזבאללה בלבנון ממשיכים להוציא להורג יהודים בביירות. אנשים הנחשבים כמשתפי פעולה עם ישראל נתלים בלבנון. כיצד מתמודד ראש הממשלה עם פעילות רצחנית זו? כמה זמן יאחר הפעם בתהליך קבלת ההחלטות?

■ פעילות חשאית אופנסיבית

מנהיגינו מוכשרים, כנראה, בתהליך קבלת ההחלטות וביצוע, כאשר מדובר בתהליכים יומיים, אירגוניים, הניתנים לשליטה על־ידם. באשר מדובר במשברונים ובמשברים הדורשים פתרון מיידי – לא לוקחים סיכונים. "ראש קטן". גם שר הביטחון, יצחק רבין, נהג מעט בחופזה כאשר עם כניסתו לתפקיד, הודיע לציבור בפומבי שהטרור אינו בעיה קיומית למדינת ישראל אלא רק "מיטרד". לעצם העניין, הרעיון שהביע שר הביטחון נכון. אך מבחינה הרתעתית קבע שר הביטחון, בדבריו אלו את גבולות המותר שתגובה ישראל מן הצד השני כתוצאה מפעולות אלה. אם הטרור הוא כבחינת מטרד בלבד — הצד השני למד מכך, שבעוון "מיטרד" אין משלמים במלחמה או בנזק אסטרטגי לאותן מדינות הנותנות מחסה לטרור ומפעילות אותו.

בידי מדינה בעשר מכשירים מקובלים להשגת יעדי מדיניות החוץ שלה. הראשון – דיפלומטיה, הכוללת הסברה ותעמולה. השני – סיוע כלכלי, הכולל, בין השאר, את מרכיב הפיתויים שבסיוע הכלכלי. השלישי — הכוח הצבאי. הרביעי – פעולות חשאיות, של השירותים המיוחדים לביון, הפועלים נגד מטרות נקודתיות, במטרה לעקר גורמים המפריעים להשגת יעדים מדיניים שונים. הכוונה בעיקר לפעולות נגד אנשים מסויימים וארגונים מסוימים. לעתים מבוצעות פעולות חשאיות למטרות יותר גדולות של שינוי מישטרים וההלפת ראשי מדינות. המעצמות מיתמשות במכשיר זה של פעולות חשאיות לשינוי באופן נרחב, בניגוד לשמור על חלון הראווה הדיפלומטי שלהן מכובד, מצוחצח, נקי מכל רבב. מוסדות הביון בעולם המזרחי והמערבי לא נועדו רק לצרכי איסוף מידע. מדינות משקיעות הון עתק בהקמת גופים חשאיים, כדי שיעשו גם בעבור הדמוקרטיה את העבודה "המלוכלכת". ארגונים אלו מאפשרים למדינות ריבוניות לפעול נגד הטרור במכשירים שלה. כביכול, "לא יאה" למדינה ריבונית: מכשיר טרור מול מכשיר טרור אחר. היות שבלי זה, שנונה לעצמה מדינה ריבונית, מצוי מחוץ לחוקי המשחק. הוא מסוכן מאוד והשפעת פעולותיו מהותית ביותר על מדיניותה ועל תדמיתה של אומה – מצויים ארגונים אלה, בדרך־כלל, תחת אחריותו האישית של ראש המדינה.

לשני המשברים האחרונים שהוזכרו – משבר הטילים ופעילותם המפועפת של ארגוני הטרור מחוץ לארצות ישראל – יש מכנה משותף: התגברות פעולות הטרור והזזת הטילים קשורים שניהם ביכולת ההרתעה של ישראל. בשני המקרים, הן הסורים והן ארגוני החבלה, החליטו לשנות את כללי המשחק ולעבור לזירות בהן לישראל פחות נוח לפעול. מאז ומעולם ברור היה למחבלים, כי כדי לפצות על כישלונותיהם לאורך הגבולות עם ישראל ובתוך אדמת ישראל, עליהם לפעול באירופה כדי להישאר על מפת המאבק המזוין.

במסגרת המכשירים שיש בידי ישראל כדי לפעול נגד שני משברים אלה, ובעיקר נגד התגברות מעשי הטרור באירופה: ניתן לבטל את "הסיוע הכלכלי" כמרכיב אפשרי לפעולה. וגם הכוח הצבאי ודאי אינו יעיל מחוץ לגבולות המזרח־התיכון. אך גם בתוך גבולות המזרח־התיכון, התברר עד מהרה, כי אלפי טנקים לא פתרו את בעיית הטרור בלבנון ב־1982. כשם שהשייך פאדללה מארגון חיזבאללה לא התרשם מן הנחיתה באוזאי. שימוש בכוח צבאי, בפעולה צבאית קונבנציונאלית נגד סוללות הטילים הסוריות, טומן בתוכו גרעין של מלחמה, שהיא בלתי רצויה לישראל לצורך מימוש מטרות מדיניותה באיזור. הדיפלומטיה היא מכשיר יעיל בגבולות מסוימים. הגבולות נקבעים על־פי מעמדה של אותה מדינה. הפעילה את הדיפלומטיה בזירה הבינלאומית ובזירה האזורית. ישראל יכולה להיות צודקת בנושא הטרור בכל שתהיה, אולם אם בעיני שכנותיה היא נתפסת כמוגבלת בסנקציות שהיא יכולה להפעיל ותדמיתה בזירה הבינלאומית שולית, הרי שהישגי הדיפלומטיה שלה יהיו ממילא מוגבלים.

■ סימפטיה ללא גיבוי

כך למשל, כיום, יותר מתמיד, מאחר העולם המערבי – מדינות אירופה וארה"ב – בוחרה כי הטרור, בכללו הטרור הפלשתיני, הוא סכנה אמיתית לביטחונו. בכביכול, זה מנוף דיפלומטי אדיר להפעלת לחץ דרך המדינות המערביות על אותן מדינות הנותנות חסות לטרור, כמו לוב, סוריה, עיראק, תימן ודרומה. והאם יש בכוונה של הדיפלומטיה הישראלית לשנות ערכיו... של מדינות כמו זו, איטליה, צרפת, אוסטריה וספרד, בנוגע לטרור הפלשתינאי? לגיוון מלמד, כי כחלות כל הוצה ברעת הקהל של מדינות אירופיות אלו, תשאר ישראל ותשכח כיעון הקהל שלהם. במנוע האורי".

(המשך בעמוד 16)

מאת שלי יחימוביץ'

רוח רעה

לפני חודש הונס כהנא מבאר־שבע בבושת פנים. הפעם התארגנות נגדו הייתה מאורחת, לא רצינית, בלי גיבוי של גורמים רשמיים, ובכל זאת — היו שם אלפיים איש כנגד קומץ ועם של אוהדי כהנא.

המשרוקיות שקנתה הסתדרות המורים בבאר־שבע לא איפשרו, גם למי שרצה, לשמוע את הנגינים שיצאו מפי הרב. משפט אחד הצלחתי אני לקלוט: „תושבי שכונה ג' התימנים! חטפו את הילדים שלכם והביאו אותם לקיבוצים, עכשיו הם עומדים פה ומפגינים נגדי..."

לתושבי שכונה ג', כה נערכה הנסתו של כהנא — המסר הזה לא הוין במיוחד. הם לא באו לעזור לו, וכהנא חולץ בקושי על־ידי עשרות שוטרים, כשבאר־שבעים משולהבים דופקים במרץ על פח מכוניתו תוך קריאות קצובות: „בוגד, זונה, עזוב את המדינה". המקומון הבאר־שבעי „שבע", שבדרך כלל הוא משקף כהד נאמן את הלכי־הרוח בעיר, החליט, כנראה, לעשות מסע יחסי־ציבור לכהנא שכשל. לפני שנה הוזמן כהנא למערכת העיתון ונתן שם „ריאיון מיוחד". השבוע, הוא קיבל שלושה עמודים שהם עמודי מודעות לכל דבר, ובחינם.

בפתיח המורגש יש ציטאטה מפי אחד מחברי סניף „כך" בעיר: „הדבר הראשון שנעשה יהיה להציל את השוק... הם גוזלים פרנסה מהיהודים שלנו... תפוז אחד לא יימכר מידי ערבי!... כל עמוד מעמודי הכתבה מעוטר באגרוף, ו„אשתו של א.מ., חבר הסניף החושש להזדהות", מספרת, בדמעות בעיניה, על התנכלויות הישמאלנים בהפגנת כהנא.

למי שלא הבין את המסר, מובא בסוף הכתבה (שאגב, אינה נושאת את שם כותבה) משהו שהוא ספק מודעה ספק משבצת מודגשת. הכתב האלמוני מצטט שני משפטים הכתובים על קירות הסניף: „ערבי, אל תעיז אפילו לחשוב על יהודיה" ו„משה תמם — נרצח בידי ערבים ישראלים מתועבים". וכאן בא משפט סיום מחוץ של הכתב — „משפטים מעוררים את הלב. לחיוב או לשלילה — זה כבר תלוי בך..."

בכתבה אחרת, באותו עיתון, הנושאת את הכותרת „מיטת סדום", מובא סקופ של „שבע": ערבים כורים את קברות היהודים בבתי הקברות. אברהם דמרי, תושב באר־שבע, מספר לכתבת „שבע" „בדמעות בעינו" על ערבים שכרו את קבר סבתו. וגם איך תפס אותם על חם שרים בערבית שעה שכרו קבר אחר. „אני חושב שזה ביזיון (שיא החוצפה", הוא אומר ל„שבע" — „אם אף אחד לא יטפל בזה אני אטפל בזה". „שבע" לא טרח להזכיר לדמרי, שגם את חדר השינה בו הוא מתייחד עם אשתו בנו ערבים, וגם את הזבל שהוא מייצר בביתו — מפנים ערבים.

לבאר־שבע, עיר שקטה יחסית, שמוסלמים ויהודים עושים בה עסקים זה לצד זה וזה עם זה בשלווה ובנחת — חבל שיגיעו הרוחות הרעות דווקא מהעיתונות המקומית.

כהנא מחולץ ע"י שוטרים. התושבים זרקו. המקומון אוהב (צילם אמיר ויינברג)

האגם הגנוב

כשקמה ירוחם, היה לירה אגם. אגן מים רחב ידיים, שהתמלא עד גדותיו עם רדת הגשמים. האגם תוחם על־ידי סכר רחב מידות, בנוי אבן ובטון.

בירוחם התייחסו אל האגם כאל מתת שמיים. בחורף הוא הפך למוקד בילוי מרכזי של העיירה. משפחות באו, ילדים שיחקו, ועשן הסטייקים היתמר. צעירי ירוחם זרקו לאגם דגים, אלה התרבו, וגם תרבות דיג התפתחה סביבו.

המועצה נטעה סביב האגם עצי אורן וברוש, ואלה הושקו במי שופכין, דרך טפטפות. חצבים פרחו, עופות מים הגיעו — אגם לכל דבר.

יום אחד, האגם נעלם.

כך, ממש. בוקר אחד הגיעו הירוחמים אל האגם, וראו שנותרה ממנו שלולית מעופשת. כמה דגים מפרפרים היו הזכר היחיד לכך שפעם היה זה אגם מפואר.

מחקירה ודרישה חפוזה התברר שהאגם, פשוט, נגנב. קיבוצי האיזור, בעיקר משאבי־שדה, פתחו את הברזים, ורוקנו את האגם כדי להשקות את שדותיהם.

בבירור יסודי יותר, זוכו הקיבוצים מאשמת שוד לאור היום. ואלה פרטי המעשה: כשהוקמו הקיבוצים באיזור — רביבים, משאבי־שדה ואחרים — הכינו לעצמם רזרבה לשעת הדחק — מאגר מים. גם סכר נבנה לצורך העניין. השנים היו שנים טובות, הגשמים ירדו בעיתם, והקיבוצים לא נצרכו למאגר המים שלהם. לפני שלוש שנים (מועד גניבת האגם) הייתה השנה פחות טובה, ובמשאבי־שדה נזכרו: יש מאגר חירום. פתחו את הברזים והישקו את השדות. כך נגנב האגם.

בסיפור הזה, שאיש מגיבוריו אינו חשוד בכוונת זדון, מומחש יותר מכל גודל הריחוק שבין עיירות־הפיתוח לבין הקיבוצים השכנים.

השבוע, כשהאגם מלא עד גדותיו בעקבות הגשמים העזים שירדו בנגב — שוחחתי עם מוטי אביצרור, המתעדס של ירוחם. מאביצרור למדתי שבירוחם ירדו כבר מסיפור הגניבה, ונעשו תכליתיים יותר. „הם פשוט פתחו את הברזים ולקחו, וזו הייתה זכותם", הוא אומר. „עכשיו אנחנו נאבקים שהמקום יוכר על־ידי רשות הגנים הלאומיים. אבל הם, מסיבה לא ברורה, מסרבים".

אביצרור אומר, שאם ירצו הקיבוצים שוב להשתמש במים, יצטרכו לקבל אישור ממינהל המים ואז, הוא אומר, ירוחם תיאבק שזה לא יקרה.

בירוחם רוצים להפוך את האגם לכינרת של הנגב. לחלק אותו לשניים — מחציתו לדיג ספורטיבי, ומחציתו לרחצה. רוצים שם גם פארק מים. ראש המועצה, ברוך אלמקייס, לוחץ על כל הגורמים האפשריים. לא נותר אלא לשמוח על כך שכל הפיתוח הזה לא נעשה בטרם נעים היה לו, למשל, הייתה ההחלטה להשקות את השדות נופלת ממש ברגע בו הנופשים היו בדרכם מראשי המגלשות אל המים.

צופרי־גבייה

בשבוע שעבר ביקרה בעיריית באר־שבע משלחת של אנשי עיריית חברון. אנשי המשלחת, כולם ממונים מטעם המינהל האזרחי, התפזרו בין משרדי העירייה ולמדו את עבודתה.

אופיר שוהם, דוברו של ראש עיריית באר־שבע, הפיץ את הסיפור הבא: אנשי עיריית חברון ישבו לאכול ארוחת צהריים אצל מארחיהם, כשלפתע נשמעה צפירת אזעקה. זה היה ניסוי צופרים מתוכנן. האורחים נכנסו ללחץ.

נאווי, מספר אגודות יודע, הרגיע את האורחים. „כל פעם שאני רוצה לגבות מיסים", הוא אמר. „אני מפעיל את הצופרים והתושבים יודעים ... מייד ומשלמים".

מאת יצחק שור

ומי ידאג לסמינרים הממלכתיים?

ועדת של משרד החינוך וארגוני המורים, בראשותו של סמנכ"ל המשרד יהודה שרלין, הכניסה את ידה לכוורת של דבורים והמליצה לפני הנהלת המשרד לצמצם את מספר הסמינרים להכשרת עובדי הוראה מ־34 ל־24, ואת מספר התלמידים המתחילים בכיתות א' ב־1500 בקירוב. בעיקרו של דבר זוהי המלצה בכיוון הנכון, בתנאי שמשרד החינוך והממשלה כולה יראו בה צעד ראשון לקראת ייעול מערכת הכשרת המורים.

הלחצים, שהחלו עם הקמת הוועדה ובאו לביטוי גם בתוכה, נמשכים גם עתה. השר יוסקה שפירא (מורשה) ושר החינוך לשעבר זבולון המר כבר החלו להפעיל לחצים על השר נבון, כדי למנוע סגירת מוסדות מסויימים. השאלה כיצד יעמוד השר נבון, כדי למנוע סגירת מוסדות מסויימים. בטרם תתקבל החלטה מחייבת בהנהלת משרדו, איננה שאלה תקציבית בלבד אלא ציבורית וחינוכית: אם נבון מייצג את תנועת העבודה ואת הזרם המרכזי בחינוך, הזרם הממלכתי. הוא חייב לדאוג לכך שהזרמים הדתיים יקוצצו בהיקף שיקרב אותם לגודלם האמיתי בחינוך העברי: 75 אחוזים מן התלמידים היהודיים לומדים בזרם הממלכתי, כ־19 אחוזים בממלכתי־דתי. וכ־6 אחוזים בעצמאי.

שלוחה על כל גבעה

מדוע הוקמה ועדת שרלין? משום ימי בראשית מדברים הכל במשרד החינוך על הצורך בהקמת תריסר סמינרים גדולים, מקצועיים או מקיפים, שירכזו כוחות טובים ויפתחו הכשרה טובה יותר לפרחי המורים והגננות. לכאורה צומצם מספר הסמינרים מדי שנה, ועתה הוא עומד על 34. לאמיתו של דבר פיתחו סמינרים הממלכתיים־דתיים, בעיקר בתקופת כהונתו של זבולון המר כשר החינוך, שלוחות, על כל גבעה ותחת כל עץ רענן. 11 הסמינרים הממלכתיים־דתיים הצמיחו 12 שלוחות. הדבר היה דרוש לא רק בשל הפיצול בין בנים לבנות, אלא גם בשל הצורך של הגורמים הדתיים בישראל לבטא את ייחודם בהכשרת מורים. למשל, הרב דרוקמן ונציגו בממשלה, יוסקה שפירא, דרשו וקיבלו סמינר מיוחד בהשפעת „מורשה"־„אורות". עכשיו טוענים המתנגדים במפד"ל, שאין להשלים עם סגירת סמינרים הנתונים להשפעת הסיעות המתונות ביהדות הדתית. כאילו אין בכוחו של משרד החינוך לקבוע מנהל סמינרים מתונים, דתיים לאומיים, ולא יותר לאומיים ויותר דתיים מהמפד"ל. כתוצאה מגידול וזחל במספר המוסדות הדתיים מהווים השנה הסמינרים הממלכתיים רק 53 אחוזים ממספרם הכולל של הסמינרים בארץ. הממלכתיים־דתיים מהווים 32 אחוזים והעצמאים מהווים 15 אחוזים. גם מספר התלמידים בסמינרים אלה, רובם קטנים, עולה על שליש, אף כי חלקם בחינוך העברי מגיע לרבע בערך. לעניות דעתי, חובתו של השר נבון היא לקצץ במספר תלמידי הסמינרים והמוסדות קודם־כל על פי אמת־המידה של גודל. תחילה יש לסגור את הקטנים ואחר־כך לטפל בגדולים.

על עצם הצמצום לא יכול להיות ויכוח: מדי שנה מסיימים את לימודיהם בסמינרים 4500 פרחי הוראה, שעה שנדרשו בדרך כלל 2000 ובתשמ"ו נתקבלו לעבודה במערכת החינוך אלף בלבד.

עדיין ישנן כפילויות

ועדת שרלין רק החלה לבדוק את המתרחש בתחום הכשרת המורים. מן הנתונים שהציגו לפניה עולה תמונה מדאיגה ביחס לרמה הנדרשת מבוגריהם של סמינרים. לפי דעת… בזרם הממלכתי לומדים הכל שלוש ש… ובמקרים רבים גם ארבע. בסמינרים הממלכתיים־דתיים ישנן רק כיתות ד' מעטות. ואל… בסמינרים החרדיים של אגודת־ישראל לומ… הצעירות שנתיים בלבד.

שתי המלצות של ועדת שרלין מתייח… למתרחש בתוך משרדי הממשלה. א) יש לא… את המחלקה להשתלמות עובדי הוראה וא… המחלקה להכשרת עובדי הוראה. כן יש ל… את כל המסגרות העצמאיות של המסג… ובתי־הספר להשתלמות עם המוסדות להכשר… מורים. צעד זה יביא לחסכון ניכר במשק… המינהלית ובהוצאות. ב) המלצה שני… מתייחסת למוסדות להכשרת מורים של משר… העבודה. אני מודה, שכל הנושא של קי… מערכת חינוך נפרדת, בעיקר לחלשים כמו… במסגרת משרד העבודה והרווחה נראית… תמוהה ביותר. מה טעם יקבלו רוב הנוע… והנערות הכשרה מקצועית בבתי־ס… טכנולוגיים של משרד החינוך, שעה שלצ… פועלים מוסדות טכנולוגיים בפיקוח מש… העבודה? הממשלה, השואפת לקיצו… ולחסכון, יכולה לחסוך הרבה אם תעביר… הטיפול בחינוך הטכנולוגי מידי מש… העבודה לידי משרד החינוך.

סוגייה נוספת, שלא בוררה עד תום… רק נרמזה בוועדת שרלין, היא מי עושה… בתחום הכשרת המורים. כי מטעמים הסטור… עוסקים הסמינרים לבדם בהכשרת מור… ליסודיים והאוניברסיטות לבדן עוסק… בהכשרת מורים לחטיבות העליונות של בתי… הספר העל־יסודיים. ואילו בהכשרת מור… לחינוך המיוחד ולחטיבות־הביניים עוסקים… בסמינרים וגם באוניברסיטות.

כדי לבדוק שאלה זו, מן הדין הוא שמנכ"ל המשרד, א. שמואלי, ימנה ועדה נוספת.

איך לרבע את התנ"ך בלי להתאמץ

הסופר והמחנך ארציון ישי הוציא לאור ב„עם עובד" ספר שימושי לתלמידי תיכון ואקסטרנים, הנקרא „בחינות בגרות בתנ"ך". בספר נכללים השאלונים בתנ"ך החל מתשמ"ב וכלה בתשמ"ה, ולצידם — תשובות תמציתיות של המחבר, הקולעות כחוט השערה לדרישות משרד החינוך והתרבות.

חזקה על ארציון ישי, מורה ותיק, בן תרבות ואיש ספר, שהוא יודע הן את נפש תלמידיו והן את נפש משרד החינוך, אם יש למשרד ממשלתי נפש. בסוף הספר מצויים נספחים, והם מבחר תשובות ונושאים מסכמים, תוכניות לימודים, המקרא במסורת, הטעמים, פרקי מבוא לתנ"ך ועוד.

מקובלת עלי הנחת המחבר במבוא, כי הספר יסייע מאוד לתלמידים להכיר את המבחנים ואת דרכי הפתרון, ואכן, מי שמקדיש זמן להכנת מבנה השאלונים של בחינות הבגרות והטכניקה של הבחינה, נותר בידו בעת הבחינה עצמה להתרכזות בתכנים. בניגוד לכמה ספרי עזר, במיוחד בספרות, אין המחבר „מתמצת" את התנ"ך ומשפר אותו כדי שיהיה קל ללעיסה. בעיקרו של דבר זהו ספר עזר והכנה למי שכבר למד, שאם לא כן, אפילו את השאלות לא יבין, והן מחייבות את הלומד להעמיק בתנ"ך ולדעת אותו.

קראתי בעיון את תשובותיו של ארציון ישי לשאלות שהכינו מפקחי משרד החינוך. אנו מכירים את המחבר כסופר חם, המבין לנפש הנוער, כך ב„צבעונים" (ספריית תרמיל) וכך ב„על החוטים ועל לאורה" (הוצאת הדר). מטעם זה לא נאשים אותו ביובש ובמרובעות, משום שהוא משיב קצר ולעניין. והרי זה בדיוק מה שנדרש מן התלמיד. ואם לא נדרש במפורש, נדרש במשתמע, וזמנו של הנבחן קצר. שעתיים וחצי בסך הכל. וזמנו של הבוחן קצר מנשוא.

הבוחן, הוא אחד המורים לתנ"ך המקבל את מחברות הבחינה לבדיקה, הינו קבלן שעובד לפי „חתיכות". הנורמה שלו עומדת על שש מחברות־בחינה לשעה, כלומר — עשר דקות לכל בחינה. מכאן שהן הנבחן והן הבוחן נאלצים להיכנע לשיטה: לרוץ, להספיק. העיקר הכמות ולא האיכות והיסודיות.

גישה זו מתחייבת מהיקף חומר הלימודים. למפקחים ולמומחים אשר משתתפים בוועדות להכנת בחינות הבגרות בתנ"ך, כמו למפקחים על מקצועות אחרים, נדמה שהם בנים יחידים במערכת החינוך. ומה יותר טוב מן המקצוע שלהם, ואיך אפשר שהתלמיד לא יידע פרק תרפ"ו בתהילים.

לעניות דעתי, העיקר שבעיקר איננו אם התלמיד מקבל ציון „עובר" בבחינת הבגרות בתנ"ך. העיקר הוא, שיפתח את ספר הספרים שלנו, גם כאשר המורה אינו עומד על ראשו ושוט בחינת הבגרות בידו. העיקר הוא, שמי שהיה פעם תלמיד והיום סתם אדם חופשי, יפתח את הספר בהתעטף עליו נפשו, אבל איך אפשר שהמורה והתלמיד יאהבו תנ"ך, כאשר הם חשים עצמם נרדפים על־ידי תוכנית הלימודים הגרושה? ואיך יכול מורה, הרץ ב„תומר", לחיעדר לרגע, ולהעמיק בהיבט הפילוסופי והדתי, ההסטורי והגיאוגראפי, הריאלי והמיתולוגי, הספרותי והלשוני?

שאלוני בחינות הבגרות בתנ"ך הם טובים; הטובים ביותר במסגרת השיטה הקיימת, הלא אישית, הסטאנדרטית, המכניסה למיטת סדום אחת את כל תלמידי התיכון. אבל בחינות הבגרות בתנ"ך, כמו ברוב המקצועות, אינן מסוגלות לגבות מן התלמיד הנבחן עדות נאמנה על דמיונו, האינטליגנציה שלו וכשוריו האמיתיים. היחיד שמסוגל לעשות זאת הוא המורה בכיתה. אלא שבעיני משרד החינוך אותו מורה חשוד בסובייקטיביות ובהטיית משפט, וכמי שזקוק תמיד להנחיות ותקנות וחוזרים וביורוקטים. לטעמי, צ… המורה בכיתה, או צוות המורים בכל בית־ספ… לכתוב את שאלוני הבחינות ולבחון א… תלמידיהם במה שהם יודעים ואוהבים. אז… יתחיל רנסאנס חדש בבתי־הספר העל־יסודי… והם יחדלו מלהיות בתי־חרושת לתעודו… בגרות.

ספר ילדים

תן לאצבעות להפעיל את הדמיון

לארי זיגלר, יום הולדת לפילים, ש… אצבעות, הוצאת ר. סירקיס, 1985 תשמ"ו

ספר פעלתני הוא ספר שיש בו חור… לאצבעות. הפעוט בן השנתיים־שלוש מכני… את אצבעותיו לתוך הספר והן משלימות… התמונות, כרגליים של בעלי חיים, או כח… של פיל, או כזנב של קוף. אשר להשתה… בחורים גם כאילו היו „משקפת" או משקפי…

הכריכה עבה וחזקה. הדפים עשויים קרט… גמיש. הציורים צבעוניים ושמחים. ה… מתוארים גם כלב ים, קנגורו, קיפוד, קוף… נמר, תנין ובת־יענה. עד כאן הכל טוב ויפ… אלא שהחרוזים — ישמור אלוהים. אלה ה… חרוזים משעממים. אוצר המלים שאינ… מתאים לפעוטים. כמו, למשל, לוליין, חוט… שי, נודאג, הבה, נושאים, ועוד כהנה וכהנ… הורים נבונים יתעלמו מן החרוזים ויספ… בציורים. גם בן זוגו של ספרון זה „בואו א… החגיגה" — מצטיין באותן מעלות ומגרעו…

כיתה ל־12

בבתי־הספר העל־יסודיים הרגילים מתקרבת הצטופפות ל־40 תלמידים בכיתה, ואילו במקצועי ויצ"ו בית־הכרם בירושלים הכיתה הגדולה ביותר מונה 20 בנות, והנורמה עומדת על 12.

מנהלת בית הספר, אורט טרבלוס, מגדירה בנות אלה כנערות שקשה להן להשתלב במסגרות חינוכיות אחרות. נוסף ללימודי מקצועות שונים צמודות לתלמידות גם עובדת סוציאלית ופסיכולוגית והן מקבלות מדי יום ארוחת צהריים חמה. המחנכת ועוזרות בית־הספר שולחות את הבנות לבתי־חרושת ומוסדות, ומסייעות להן במציאת עבודה. כן מלוות העובדות את התלמידות כשירות לאומי, בצה"ל או במקומות העבודה, עד אשר הבנות מוצאות את משמן. מקצועות הלימוד במקצועי ויצ"ו לבנות המו אופנה, תפירה, ספרות.

פקידות ועזרה למטפלות. בגיל 16 יכולות התלמידות לעבור קורסים חד־שנתיים של ויצ"ו ומשרד העבודה למטפלות ולמזכירות ממוחשבת.

כדי להבטיח את התמדת הבנות בלימודים ואת הצלחתן במציאת מקום עבודה דרוש טיפול אישי צמוד, הרבה זמן וחום לב. המגבית שעליה הכריזה ויצ"ו ביום א' השבוע, בבית־ספר ירושלמי זה, באה לממן את מה שהממשלה איננה נותנת.

יו"ר המגבית, זלמן שובל, ח"כ לשעבר, בנקאי וחובב מוסיקה מושבע, מאמין שניתן יהיה לגייס בתוך שבועיים 1.3 מיליון שקלים חדשים, שהם כ־850,000 דולר. 10,000 מתנדבות, ולצידן מספר דומה של תלמידות, „יפשטו" על פני הארץ ויתרימו. תקציב ויצ"ו עומד על 30 מיליון דולר והם מושקעים במאות מעונות, בתי־ספר ומועדונים לילדים, לנוער, לנשים ולקשישים. 3 אחוזים בלבד מוקדשים למינהל ו־97 אחוזים לפעולות. חלקה של הממשלה מצטמק, ומצוקת החלשים הולכת וגדלה. ויצ"ו הוא גוף אל־מפלגתי, וכדי להדגיש זאת נכחו בפתיחת המגבית שולמית שמיר ולאה רבין, ריטה גור, דבורה קורפו ונשות שרים נוספות.

בעריכת צביה בן־שלום

שלום הקצינה טינה, היתה חקירה א־לה־כיפאק

היא ראש צוות חקירות במיפלג פשעים, תפקיד מקביל לזה של קולומבו או קוג'אק

שלא כמו עמיתיה מהסרטים, לובשת טינה דר מדים ועל כתפיה שני כוכבים של מפקחת. „פעם גם אצלנו החוקרים היו כאזרחי", היא מגלה. „אבל בזמן אחרון הלבישו אותנו מדים. להפגין נוכחות".

היא קצינת חקירות במפלג פשעים במרחב הירקון (תל־אביב), ראש צוות, תפקיד מקביל לזה של קולומבו, קוג'אק או בולמן (לפני שפרש). אבל היא צעירה מהם (30), נאה מהם, ויש בה משהו בלתי־אמצעי, ישראלי במובן הטוב של המילה: היא משתמשת, למשל, בשמה הפרטי בלבד והכל מכירים את טינה — החל במרכזנית וביומנאי וכלה בפושעים, הפוגשים אותה לפעמים ברחוב ואומרים שלום, הקצינה טינה. היתה חקירה א־לה־כייפק"...

יום עבודתה מתחיל בבוקר ונמשך עד להודעה חדשה. אם אינה יושבת בחדרה הקטנטן שב„מרחב" (קאריקאטורות על הקיר, שולחן, שני כיסאות) היא בחדר של הצוות או — לרוב — בחוץ, בשטח. כרגע, כשהיא מכוונת את זמנה על ריאיון לעיתון (לכבוד 25 שנה לחיל השוטרות) חוקרים אנשי צוותה כנופיה של פורצים וטינה מדווחת מדי פעם בעל־פה או טלפונית, מי נשבר ומי הודה בעוד פריצה ומי מתעקש... הצוות שלה חוקר סוגים שונים של פשעים, מגניבה ועד רצח.

משהו על חקירת רצח? בבקשה.

„הגעתי הביתה בשש בערב ובשמונה התקשר הממונה עלי ואמר: טינה, יש לנו אירוע של רצח. אני בא לאסוף אותך". נסענו לזירה, בית ישן במרכז העיר — אני לא מדייקת בפרטים כי המשפט לא הסתיים — ומצאנו גוויה של אדם מבוגר, מוטל בשלולית דם וכל הבית הפוך. התחלתי לחפש בחדר, לשאול שכנים — אני תמיד מתחילה בחיפוש המניע, מנסה ללמוד משהו על עברו של הקורבן. בחדרו של הנרצח היה זוג מכנסיים קטנים. לא לפי מידתו ומשיחה עם השכנים הבנתי שהיה הומוסקסואל. בחיפוש בדירה נמצא כרטיס של מועדון להומוסקסואלים..."

זאת היתה נקודת מוצא. היא חקרה עדים „הבעיה היא להפריד בין המוץ והתבן ולהחליט מהר איזו מהגירסות הסותרות קרובה יותר לאמת" והיו שראו ליד הבית רכב מסוג מסויים. אנשי הצוות יצאו למועדון, מצאו בסביבתו רכב דומה, חקרו וגילו שנסעו בו ארבעה אנשים. כל הארבעה נעצרו ונחקרו בנפרד... „תופעה מעניינת אצל עבריינים היא, שהם מפלילים זה את זה. לא אמרתי לנחקר אלי שהקורבן מת, שיחשוב שהאשמה היא רק תקיפה. הוא סיפר כל מיני סיפורים שלא נראו לי הגיוניים, וגם סתרו את סיפורי הנחקרים האחרים. בסוף הוא חזר בו מהגירסה השקרית, תיאר את פרטי הרצח ויצאנו לשטח לשיחזור."

לדבריה, יש לה אינטואיציה מפותחת לשקר. אולי בזכות סקרנות טבעית, אולי בזכות של נסיון. היא במשטרה מ־1976. „רציתי ללמוד קרימינולוגיה, אבל אבי, שהיה איש משטרה, הציע לי להתגייס ולהתנסות. אולי זה בכלל לא ימצא חן בעיני. ובאמת, עכשיו אני מעדיפה ללמוד משפטים".

עברה קורס חוקרים בסיסי (חצי שנה), עבדה כחוקרת, עברה קורס סמלים (חצי שנה) שוב עבדה כחוקרת, עברה קורס קצינים (8 חודשים). נשארה זמן מה כמדריכה בבית־ספר לשוטרים והגיעה למרחב הירקון.

זאת עבודה לרוחה, עם אנשים. המחשבה על עבודה משרדית של ניירת — מעבירה בה צמרמורת. נכון שבמסגרת העבודה היא פוגשת לרוב אנשים מרוגזים וממורמרים, קורבנות הפשע — הסבורים שהמשטרה אינה עושה דייה לעזרתם, או פושעים, שנתפסו — אבל היא משתדלת להסתדר עם כולם. את הקורבנות היא מרגיעה. עם פושעים מדברת כמו עם בני־אדם. את הפיצוי על הרוגז והמרירות של „הלקוחות" היא מוצאת בעבודת צוות ובחיי חברה. הבילוי האהוב עליה הוא עם חברים. אם כי מדי פעם יש לה זמן לסרט („לא סרטי מתח, יש לי מספיק מתח בחיים") ובקריאה (חוץ ממדע בדיוני. אני לא מסתדרת עם זה"). האווירה בצוות מאוד משפחתית, טיולים משותפים, פיקניקים, פגישות של המשפחות והעבודה — ביחד.

הכרטיס שבדירת הנרצח הוביל למועדון הומוסקסואלים, החוקרים לא התקשו לגלות מכונית שנראתה קרוב לזירת הפשע

„אינני הולכת הביתה לפני שהם הולכים". הם צעירים, מקבלים כדבר מובן מאליו כפיפות של אשה. טינה מודה שכאשר עבדו איתה שוטרים מבוגרים, היה עליה לגלות הרבה מאד טאקט כדי לא לפגוע באגו שלהם.

עכשיו — היא מגלה בלויאליות — ממלאות הנשים במשטרה את כל התפקידים. סולמי הקידום פתוחים בפניהן. אם כי — היא נזכרת — בקורס קצינים היו עשר צוערות ומאה־ועשרה צוערים...

לדעתה, אין תפקיד שאשה אינה יכולה למלא, פרט למקרים מיוחדים שבהם דרוש כוח פיזי. ויש תפקידים המחייבים מעורבות של אשה. חקירת נאנסת, למשל.

„הגיעה אלינו בחורה חמישה ימים אחרי האונס. נאנסה בשבת אחר־הצהריים. באה ביום חמישי. נשים לא אוהבות ללכת למשטרה. ניגשה למרכז הסיוע לנפגעות אונס. היה שם סגור ובכלל. הסיפור שלה נשמע מוזר. התלבטה הרבה לפני שבסוף באה וסיפרה".

הנאנסת, סטודנטית בטכניון, נסעה בשבת מחיפה לתל־אביב ובחור נחמד לקח אותה טרמפ עד למקום שבו היתה לה איזו עבודה. הבטיח לחזור ולקחת אותה לחיפה. ואכן — חזר. בדרך אמר שעליו להיכנס למשתלה, לקנות צמח מתנה למי שהוא נוסע לבקר. סטו מהכביש, נכנסו למשתלה. הבחור קנה את הצמח אבל במקום לחזור לכביש הראשי — נכנס לפרדס ואנס את הטרמפיסטית. גם איים עליה בשבר בקבוק, שיחתוך את פניה אם תתנגד. וסיפר שכבר עשה פעם דבר כזה... אחר־כך החזיר אותה בשלום הביתה, לחיפה...

„אחרי חמישה ימים לא היה טעם לבדיקה רפואית. אבל רשמנו את התלונה. הבחורה ידעה את שמו הפרטי של האנס, את סוג הרכב שלו וגם את מקום עבודתו, בית־חרושת גדול באזור תל־אביב. גמרתי לחקור אותה מאוחר בלילה וישר יצאנו לאותו מפעל. בחצות הזעקנו את מנהל כוח־האדם. עברנו על הכרטסת ולפי הגיל, השם והרכב הצלחתי לזהות את החשוד. קיבלתי כתובת".

לפני שנסעו לבית החשוד לקחה טינה את המתלוננת לאותה משתלה וביקשה ממנה לזהות את סוג הצמח. בבית החשוד נמצא צמח כזה. האיש נעצר באשמת אונס. אבל לאישתו לא נמסר תאריך הפשע, כדי שלא תוכל להכין אליבי. בחקירה מסר החשוד שבשבת שיחק עם חברים כדורגל. אשתו סיפרה משהו אחר... שתי הגירסאות הופרכו...

„ערכנו חיפוש במכונית וגילינו שערות ארוכות, כמו של המתלוננת. במעבדה קבעו שהן נתלשו בכוח. מצאנו גם שבר בקבוק אבל לנחקר לא גיליתי שהבחורה סיפרה על האיומים שלו. בדרך כלל אני לא מרשה לאף אחד להתקרב לנחקרים שלי, שלא יגלו יותר מדי מה שידוע לנו."

גם התחתונים שמסרה המתלוננת נשלחו למעבדה. נקבע כי נקרעו בכוח ולא בבלאי. על גופו של החשוד נמצאו שריטות והבחורה אמרה שסרטה אותו וגם היו לו — כפי שסיפרה — פיטריות לבנות על כל הגוף.

האנשים הבאים למשטרה לא מחייכים. אלה קורבנות הפשע, או הפושעים — כולם עצבניים, מרוגזים, ממורמרים...

„ערכנו מסדר זיהוי ולפתע הארון נשנה תסרוקת. תמיד היה מתולתל והפעם הפך את הראש ועשה לו שביל. בכל זאת היא זיהתה אותו מיד."

ועדיין לא היתה הוכחה לאונס: טינה הציעה לאיש בדיקת פוליגראף והוא הסכים. זאת נועדה להיות בדיקת פח"מ — פרטי חקירה מוצמנים, הידועים רק לקורבן ולמבצע העבירה. אבל עוד לפני הבדיקה, התלונן החשוד בפני החוקר על עלילת־שווא שמעלילים עליו ופלט „והיא גם אומרת שאיימתי עליה בבקבוק..." זה היה פח"מ פאר אקסלאנס. האיש הפסיק לטעון שלא ראה את המתלוננת מעולם. הודה שהכיר אותה. שקיימו יחסים. אבל, טען, היא הסכימה.

„אבל היו לנו שערות, שנתלשו בכוח, ותחתונים שנקרעו בכוח והתברר שאכן לאיש היה תיק קודם, על בעילת קטינה. במשפט נחקרתי על־ידי הסנגור שתי וערב. הייתי חייבת להוכיח — ולשכנע את השופט — שלא גיליתי לנאשם פרטים על הבדיקה. השופט התרשם שאני לא משוחדת אלא כעדה נאמנה".

החקירה הזאת הקדישה טינה 11 יום. האנס קבל שש וחצי שנות מאסר. גם אם לדעתה

לא היתה הוכחה לאונס. אבל היו שערות שנתלשו בכוח ותחתונים שנקרעו בכוח...

העונש קל מדי. אין זה מתפקידה להביע דיעה. תפקידה לחקור, להגיע לאמת, ולהגיש את הממצאים לפרקליטות, לפעמים הממצאים מוזרים.

„באה לפנות בוקר בחורה, בוכה דמעות ומודיעה שהחבר שלה לשעבר אנס אותה. היא סטודנטית, הוא רופא. נפרדו לא מזמן. באותו לילה בא הרופא לביתה בשתיים לפנות בוקר. צילצל בדלת. חשבה שהוא זקוק לעזרה ופתחה. אנס אותה. חשבתי: מה יכול להיות המניע של הבחור שיתעלל עליה? הוא לא זרק אותה — אין לה סיבה לנקום. יש לה חבר אחר... הרופא הודה ביחסי מין וטען שהסכימה. הצעתי לשניהם פוליגראף. עשו בדיקה. והתוצאה היתה ששניהם דוברי אמת! אני רק העברתי את התוצאות לפרקליטות."

היא אינה תמימה ואינה מאמינה לכל מתלוננת על אונס. יודעת יש גם האשמות נקם וכל מיני מקרים מוזרים. כמו של אותה קטינה שטענה כי שלושה גברים אנסו אותה. ואחר־כך התברר שקיימה יחסים עם חבר ופחדה מההורים. „לא פתחתי לה תיק. הבנתי את המצב שלה. לפעמים לפתוח תיק פירושו להרוס בן אדם."

הפשע הנתעב ביותר בעיניה „אחרי זה שהורג נפש, הוא, לדעתי, ראוי שיתלו אותו בכיכר!" היא רצח זקנים. רצח לא בכוונה. כי המטרה בדרך כלל היא שוד. אבל תוצאות ההתנהגות האכזרית הן — בזוות. „תאמיני לי. אנחנו עושים הכל כדי לגלות את הפשעים ואת מחוייבות אישית. אתגר עצום. אבל לרוב במקרי שוד — ואלה מקרי שוד — אין נקודת אחיזה. ובכל זאת הנושא אינו יורד מהפרק, גם כשהוא כבר יורד מהכותרות."

החקירה המתמשכת, העקרה, על רוצחי זקנים עלולה לייאש. אבל טינה מאמינה שהפושעים ייתפסו ויוענשו. למרות שעבודתה מפגישה אותה עם אנשים ממורמרים או מיואשים —

נושא ההתנכלות לזקנים אינו יורד אצלנו מהפרק גם אחרי שהוא יורד מהכותרות. הבעיה היא שלרוב אין זה רצח מתוכנן

היא טיפוס אופטימי, מאמינה בבני־אדם. רק קצת עייפה. היתה רוצה קומונידה — ברומה לצה"ל — תבלה את קצינה לסיום לימודים בתשלום. היא צריכה רק שנה כדי לעבור את הבחינה במשפטים. אחר־כך תלמד תוך כדי עבודה, אולי לא משרה מלאה, אולי לא בדיוק תפקיד זה — אבל ודאי שלא תעסוק בניירת.

צב"ש

צלומים: בועז לניר

טינה דר ואנשי הצוות

מטען חלול

לאן נעלם המוסד?

(סוף מעמוד 7)

בימים אלה ממש נתפסו בבלגיה וביוון מחבלים מוכרים. השאלה הנשאלת אינה מתי יועמדו מחבלים אלה לדין ויענשו כחוק, אלא: כמה זמן יקח עד אשר יגורשו ויחזרו למעגל הפעילות הטרוריסטית.

פעולות מתוחכמות נראות על פניהן כמכשיר הנכון בזמן הנכון. ישראל משקיעה מיליוני דולרים בצד הדפנסיבי של הלוחמה בטרור ובשמירה על האינטרסים המזרח־תיכוניים שלה: איסוף מידע מודיעיני מסכל, ואבטחה, איסוף מודיעיני שמטרתו להתריע על פעילות עוינת, בין אם של מדינה או בין אם של קבוצת טרור כלשהי. אם מדובר בארגוני טרור הפועלים במדינה מערבית כלשהי, עשויה ישראל להעמיד את המידע שברשותה לידי רשויות החוק במדינות אלה, בתקווה שיפעלו ביוזמתן, באופן חוקי, לסיכול הפיגוע. האבטחה נתנה את הדיבידנד באחרונה בנמלי התעופה של רומא ווינה, כאשר המאבטחים של אל־על מנעו, תוך חירוף נפש ותושיה ראויה לשבח, אסון גדול יותר, סמוך לדלפקי אל־על.

אולם בצד האופנסיבי (התקפי) של הלוחמה בטרור, נראה כי לא נעשה די. אין לכך שום הוכחות. פעולות כאלה נחשפות בעת כישלון. אך אם ראשי משטרים ערביים עוינים ותוקפניים חשים עצמם יציבים ובטוחים לאורך זמן בתוך ארצם שלהם, נדמה לנו, שיש מקום לשאלה: להיכן נעלם התחכום הישראלי.

אם המטורפים של "חיזבאללה" עושים בלבנון ככל העולה על רוחם נגד ישראל או נגד אינטרסים ישראליים ויהודיים, אנו שואלים, שוב: לאן נעלם התחכום.

לשבש את המנגנון

מול עינינו עומדת הדוגמה של הפתרון שנתנו הסובייטים לחטיפת דיפלומטיהם על־ידי ארגון חיזבאללה. כפי שפורסם גם בישראל, נכנעו הרוסים במידה מסוימת ללחץ של חיזבאללה והפעילו את השפעתם על הסורים למתן את פעילותם בצפון־לבנון. אולם כאשר הוצא להורג אחד הדיפלומטים הסובייטים, פעלו הרוסים בדיוק כפי שניתן לצפות ממדינה המגינה על האינטרסים שלה מפני ארגון טרור: אחד מקרוביו של מנהיג חיזבאללה הגיע אל המנהיג עם מסר ברור: לשחרר את הדיפלומטים, ומהר: כדי לחזק את המסר, הוא הגיע כשקליע נעוץ באברו וללא שק האשכים שלו, שנקטף... הדיפלומטים הסובייטים שוחררו.

אין בידינו כל מידע, אולם מן הספרות, כמו למשל, מספרו המרתק של דיוויד ב. טינון, "צוות החיסול", לשירותי הביטחון המערביים יש סימפטיה לשירותי הביון הישראליים ואף קיים שיתוף פעולה בין הארגונים השונים בנושא הטרור. אולם כאשר מדובר בפעולה ממשית בארצותיהם נגד הטרור, פעולה שיש בה לעקור את רשתות הטרור שהתמקמו בארצותיהם, פעולה בעלת משמעות מדינית שאי־אפשר להסתירה, הרי שלסימפטיה זו אין כל גיבוי מעשי מבחינתה של ישראל. כלומר, אם ישראל לא תיטול את היוזמה במו ידיה, איש לא יעשה בעבורה את העבודה. בטרור, כמו בטרור – יש להכות בשיטותיו הוא. לתלייתם של חשודים כמשתפי פעולה עם ישראל בצידון ללא תגובה ישראלית, יש מחיר מצטבר.

המודל העיקרי לפעילות החשאית נגד מטרות נקודתיות, שזכה לפירסום רחב, היה פעילות "המוסד" באירופה, במשך עשרה חודשים, בין אוקטובר 1972 ליולי 1973: חיסול מנהיגי ארגון "ספטמבר השחור", לאחר רצח הספורטאים באולימפיאדת מינכן. פעילות זו כללה, בין השאר, את רצח 13 מנהיגים מארגון זה באירופה ובמזרח־התיכון: הראשון ברשימה היה וודיל עדל זועיתר, שתואר כראש "ספטמבר השחור" באיטליה, לחשבונו נזקפת האחריות לחטיפה הראשונה של מטוס אל־על, שהיה בדרכו מרומא לתל־אביב והנחתתו באלג'יריה, וכן האחריות לפיצוץ במטוס "בואינג" 707 של אל־על באוגוסט 1972. זועיתר נרצח באוקטובר 1972.

ד"ר מוחמד המשארי, נציג הארגון לשחרור פלשתין בפאריס, שנחשד בניסיון לרצוח את דוד בן־גוריון בקופנהאגן ב־1969, ואשר היה אחראי להתפוצצותו באוויר של מטוס "סוויסאייר" ב־1970, נאסף אל אבותיו בדצמבר 1972. ד"ר באזיל אל־קובייסי, פרופסור בן 40 מעיראק, שנחשב לאחראי על מחסני התחמושת שהוחזקו במשלחות הדיפלומטיות הערביות ברחבי אירופה, נהרג בפאריס ב־6 באפריל 1973. ב־9 באפריל 1973 בוצעה פשיטה על מיפקדות "ספטמבר השחור" בביירות, שבמהלכה נהרגו שלושה מאנשי צמרת הארגון. ב־28 ביוני 1973, שבק חיים בפאריס מוחמד בודייה, ששימש על־פי החשדות שר החוץ לענייני טרור של "ספטמבר השחור". והרשימה – הרשימה חלקית בלבד.

מטרת החיסולים באירופה לא היתה להרתיע את הטרור הערבי בכללותו, אלא לשבש את אחד המנגנונים הרצחניים שבתוכו. בסופו של דבר, הורה ערפאת על הפסקת פעילות הטרור באירופה, לא בגלל הפעילות המיוחסת בפירסומים ל"מוסד", אלא מסיבות פוליטיות. האפקט של הפעילות האופנסיבית שיוחסה ל"מוסד" היה אפקט מסכל ומשבש. יש לך מידע על רוצח או מתכנן פוטנציאלי – אל תמתין שיפעל. איש לא יעשה בעבורך את העבודה. היכית במנהיגים, היכית באנשי־מפתח ברציפות ובחדירות – העברת את המלחמה למיגרשים שלהם. הם המתגוננים ואתה היוזם. הם העסוקים באבטחת חייהם – לא אתה. לרצח מנהיגים בארגוני הטרור – ואין מדובר דווקא ביאסר ערפאת העומד בראש ארגון שהוא גם מדיני, אלא בפגיעה באותם ראשי ארגונים לא־גדולים, שעיקר פעולתם והשפעתם הם בפעילות הטרור לשמה – יש אפקט משתנה. כך למשל, בסוף שנות השבעים סיים ראש ארגון המחבלים הפרו־סורי א־צעייקה, זוהיר מוחסיין, את חייו בבית־מלון בריביירה הצרפתית. אין זה ברור מי רצח אותו. אך לגבי ארגון א־צעייקה, היתה זו מכה שלא התאושש ממנה שנים ארוכות.

מותו של וודיע חדאד ב־1978, הביא למאבקים פנימיים בתוך ארגונו, "החזית העממית לשחרור פלשתין – מבצעים מיוחדים". הארגון התפצל לשנים: "ארגון ה־15 במאי", בפיקודו של אבו־אברהים, וארגון המשיך לשאת את השם המקורי, בפיקודו של סאלים אבו־סאלם. שני הארגונים המשיכו לפעול: הם ביצעו את החטיפה לאנטבה, את חטיפת שרי הנפט בווינה ואת רצח סוכן "המוסד", יעקב בר־סימן טוב, באירופה ב־1981. אולם פעולות אלה, בהשוואה לכישוריו של וודיע חדאד, היו בסופו של חשבון, פחות ראוותניות. במקרה של אבו־נידל, למשל, אדם שסבל מאז 1979 ממספר התקפי־לב, ספק אם מותו ירתיע את אנשיו מביצוע פעולות מסוג מסוים. אחמד ג'בריל, לעומת זאת, הוא המנוע בארגונו, ופגיעה בו – שהיא מחויבת המציאות עוד מאז התעלל בשבויי צה"ל במלחמת לבנון ובימי המו"מ לשחרורם – תחליש מאוד את ארגונו, לפחות לתקופת־מה.

פגיעה במטרות איכות

המחיר של פעילות אופנסיבית כבד אף הוא: החרפת יחסים עם שירותי הביון בשטח ביצוע הפעולה. קשה להעלים רצף של פעילות. תמיד קיים סיכוי לשיבוש, כמו הפרשייה בלילהמר, וכמו ה"פאשלה" הצרפתית – פרשת "גרין־פיס". סטטיסטית, מתברר כי גם שירותי המודיעין הוותיקים ביותר פועלים לעתים באופן מאוד חובבני. הסיכון שנוצר כתוצאה משיבוש הוא בעל השלכות מדיניות מרחיקות־לכת, השלכות המהוות מחסום עיקרי בפני אישוריהם של מקבלי ההחלטות. וכמובן, קיים גם המחיר האישי של פעולות־כנגד מצד היריב.

אך כאשר שוקלים את היתרונות והחסרונות, אסור לוותר על מרכיב האופנסיבה בלוחמה בטרור. פגיעה במטרות־איכות – אנשים מרכזיים – למרות שהיא בעלת השפעה טאקטית ולא אסטרטגית, אין לזלזל ביכולתה להסחה מקומית של הטרור ולשמירה על ממדים סבירים שלו. אם הסורים מממנים טרור וארגוני טרור, בתנאי הלוחמה הנוכחית אין שום סיבה שישראל לא תעשה זאת גם היא, במקביל לאופנסיבה.

ישראל משקיעה הון עתק במלחמה בטרור. צריך להיערך לפעילות מושכלת כדרכן של כל המדינות המתקדמות במערב.

אלכס פישמן

ה"לביא" בולע כוח אדם מקצועי

התעשייה האלקטרונית בישראל, הצעירה יחסית, החלה להתפתח רק בסוף־שנות ה־60'. כיום מרוכזים בענף זה 50 מפעלים, בהם מפעלים כמו אלישרא, אלתא, מוטורולה, סאיטקס, אלסינט, אלביט ועוד תדיראן.

התעשייה האלקטרונית גדלה מ־1974 בקצב של 23% לשנה. מכירותיה הגיעו מ־230 מיליון דולר באותה שנה ל־1.8 מיליארד דולר ב־1984. הערך המוסף לעובדים עלה מ־11 אלף דולר ל־29 אלף דולר, והמכירות לעובדים מ־18 אלף דולר ל־47 אלף דולר. מספר העובדים גדל במשך העשור מ־13 אלף ל־38 אלף. כ־80 אחוז מכלל המכירות של התעשייה האלקטרונית הם מוצרים מפיתוח עצמי, לעומת כ־50 אחוז לפני עשור. התפתחות זו דורשת השקעה גדולה במחקר ופיתוח. כיום 16% מכלל כוח העבודה בתעשייה מועסק בתחום זה. אחוז המדענים מהנדסים והטכנאים גדל בכל שנת הגיע ל־45% מכלל העובדים. על־פי נתונים אלה, שנמסרו בוועידת האיגוד התעשייה האלקטרונית, הועסקו בענף 8,680 מהנדסים ומדענים, 8,440 טכנאים ועוד כ־21 אלף עובדים אחרים.

היצוא היווה כ־50% מכלל המכירות, כאשר שלישים מיצוא זה מופנים למדינות מפותחות, שמעיד על יכולת התחרות בשוקי העולם.

הבעייה המרכזית של האיגוד כיום היא השגת אדם טכני. זהו הגורם המגביל העיקרי להמשך [illegible] של תעשייה זו, קובעת הנהלת האיגוד. [illegible] מחייבת הרהורים על התרומה האפשרית של [illegible] אלפי אנשים מכוח האדם הטכני וההנדסי [illegible] ב"לביא". ככל הנראה, מתחרה ה"לביא" על אלפי [illegible] מחקר המהנדס, גם בתעשיות האחרות. [illegible] שע"י שחרור כ־2,000 מהנדסים מפרוייקט זה ניתן לחקים עוד כ־10 מפעלים עם מגוון מוצרים, [illegible] מיועדים ליצוא.

נראה כי מן הראוי לשקול גם את השימוש האלטרנטיביים בכוח האדם הטכנולוגי העומד [illegible] המשק, וכן את השימוש האלטרנטיבי בהון [illegible] בפרוייקט בודד אחד, שספק אם ימריא.

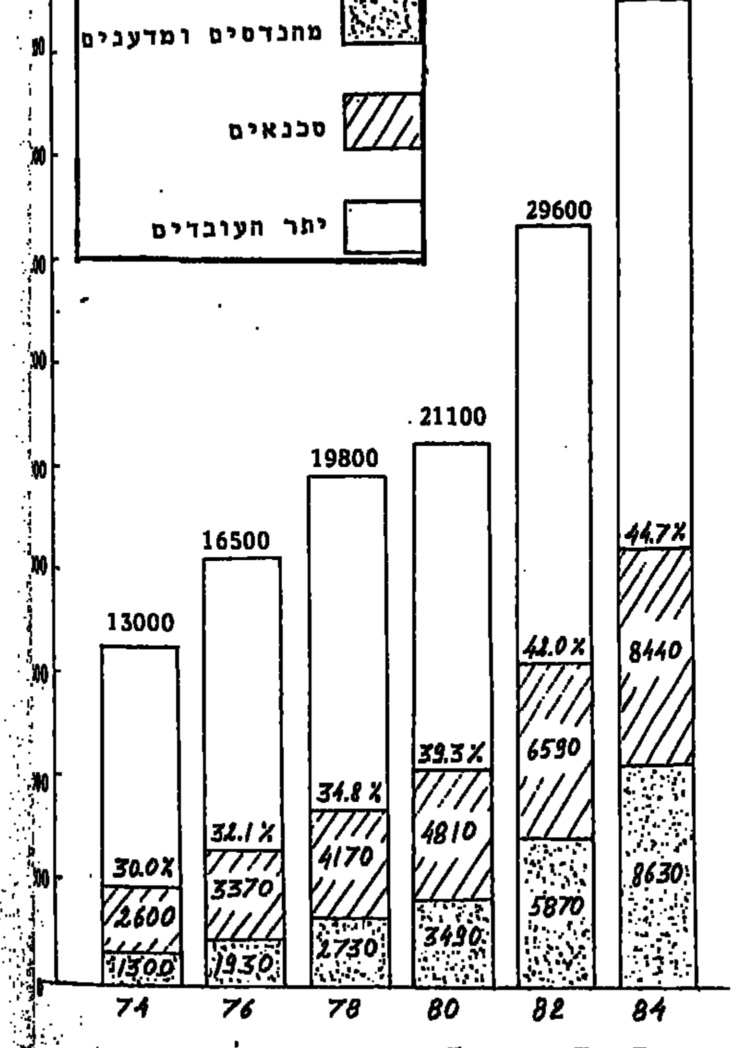

כללי

"יצואן מצטיין" 85

התואר "יצואן מצטיין" לשנת 1985 יוענק השנה ליצרן שייצא אשתקד ב־2 מיליון דולר ויותר, או לחברת יצוא שהיקף היצוא שלה הגיע ל־4 מיליון דולר — מסר דובר משרד התעשייה והמסחר.

השנה הונהגו מספר שינויים באמות־המידה לקביעת תארי "פרס היצוא", "יצואן מצטיין" "יצואן בכיר" ו"יצואן מוסמך", בעקבות המלצות של ועדה ציבורית שמונתה על־ידי מנכ"ל משרד התעשייה והמסחר, יהושע פורר.

לראשונה, מאז הוענק לראשונה התואר "יצואן מצטיין" בשנת 1963, הוחלט לאפשר ליצואנים שזכו בעבר בתואר להגיש מועמדותם בשנית, בתנאי שמאז הוענק התואר עברו לפחות 7 שנים. כן יידרש יצואן כזה להציג יצוא שנתי של 5 מיליון דולר ויותר וחברה יצוא של 10 מיליון דולר ויותר. התואר "יצואן מצטיין" בענף היהלומים יוענק בפעם השנייה ליצואן שיבצע יצוא שנתי של יהלומים בהיקף של 20 מיליון דולר לפחות.

התואר "יצואן מוסמך" בענף היהלומים יוענק ליצואן שהעסיק בקביעות 25 איש לפחות וייצא בשנת 1985 יהלומים מלוטשים בלא פחות מ־1.5 דולר, או לחברה שהיקף יצוא היהלומים שלה בשנת 1985 היה 3 מיליון דולר לפחות.

תעודות "יצואן מוסמך" לא יוענקו ליצואנים לגביהם נתקבלו תלונות, שנמצאו מוצדקות ע"י ועדת התלונות המרכזית שהוסמכה לנושא מטעם שר התמ"ס.

● עיריית ירושלים מחייבת את הצרכן בתשלום מינימום של שלושה קו"ב מים לחודש, גם אם צריכתו לא הגיעה ליותר משליש הכמות הנקובה. שיטה נלווה זו גם מעוגנת בתקנות ובחוקי העזר, אולם זה לא עושה אותה בהכרח להגיונית או יעילה — טוען ח"כ אוריאל לין במכתב ששיגר לשר החקלאות אריק נחמקין, בו הוא דורש שינוי מיידי של מצב זה.

מניות

מפולת 1983 עלולה לחזור

סיכומי הבורסה לשנת 1985 מצביעים על כך שהמניות הניבו תשואה גבוהה יותר מכל השקעה אלטרנטיבית. כעת, בינואר 86, אפשר להיזכר באירועים מלפני שלוש שנים. גם בשנת 82 סברו רבים שהגאות בשערי המניות תימשך לעד, ללא כל בסיס כלכלי.

ב־1985 עלה שווי השוק של המניות החופשיות ב־198.7% מניות הבנקים שבהסדר ב־194.6%; איגרות החוב הצמודות למדד ב־156.8%; איגרות החוב הצמודות לדולר ב־121.3%; שער הדולר היציג ב־134.8%; מדד המחירים לצרכן ב־184.4% בהנחה שמדד דצמבר עלה באחוז אחד, 185.8% (בהנחה שמדד דצמבר עלה ב־1.5%).

בניגוד לבורסות בחו"ל, בהן הציפיות לגאות במשק מביאות לעליות בשערי המניות, עלה שווי השוק של המניות בבורסה התל־אביבית ב־1.7 מיליארד דולר בשנת 1985, למרות שבשנה זו הגיעו פשיטות הרגל של מפעלים כלכליים לשיאים ללא תקדים וחלו ירידות תלולות בשכר העבודה וברמת החיים בארץ.

בשנת 1984 עלה שווי השוק של המניות ב־300 מיליון דולר, ומ־5.8 ל־6.1 מיליארד דולר, לאחר הירידה הגדולה בשנת 1983, מ־19.9 מיליארד דולר בסוף 1982.

לפני שלוש שנים, בינואר 1983, פרץ המשבר הגדול במניות החופשיות. ב־20.1.83 כבר נרשמו היצעים גדולים בכל ענפי המניות ל־279 מתן נרשמו ירידות שערים עד 10% ול־142 נרשם שער "מוכרים בלבד". השבוע הרביעי של חודש ינואר 83 נפתח בהיצעים גדולים עוד יותר: 176 שערים ירדו בין 5% ל־15%, ל־28 מניות נרשם שער "מוכרים בלבד" ול־41 נרשם שער "מוכרים בלבד" פעם השנייה ברציפות". ב־24.1.83 ירדו 304 שערים בין 5% ל־60% ול־106 מניות נרשם שער "מוכרים בלבד".

מגמת ירידות זו נמשכה בעוצמה גוברת ב־25.1.83: 296 שערים ירדו בין 5% ל־60% ול־134 מניות נרשם שער "מוכרים בלבד". במיוחד בלטו את הירידות התלולות במניות המוחזקות עם קרנות וקבוצות משקיעים והיציבות בשערי הבנקים המסחריים.

רבים סברו אז שיש להבחין בין המניות החופשיות הספקולאטיביות, לבין מניות הבנקים ה"סולידיות". בפועל הוסיפו הבנקים לווסת את שערי מניותיהם עוד חודשים רבים — עד שפרץ המשבר הגדול גם בהן, ב־6 באוקטובר.

שיטת המיסוי מעודדת ספקולציה

זעזועים גדולים בשערי המניות חלו וחלים גם בבורסות בחו"ל, שכן כל השקעה במניות כרוכה בסיכון. אבל בעוד שבבורסות בחו"ל ניתן למצוא גם מניות המכניסות דיווידנדים שנתיים קבועים יחסית; קשה למצוא בבורסה של תל־אביב מניות טובות להשקעה לפרקי זמן ארוכים. חברות המניות בישראל מעדיפות לחלק מניות הטבה, במקום דיווידנדים. בכך אשמה גם שיטת המיסוי. המנכה מס הכנסה במקור מדיווידנדים, בעוד שמניות הטבה ניתן למכור ללא כל מס.

יתר על כן, בניגוד לבורסות בחו"ל, שום מס אינו מוטל על הפרשי השער [illegible] המניות הנמכרות בבורסה [illegible] שיטת מיסוי זו מעודדת ספקולציות [illegible] וגם מאניפולאציות בשעריה.

אלחנן הורוביץ

מבזקים כלכליים

● יעקב מוסקוביץ ממושב קוממיות מונה לתפקיד מזכיר ארגון מגדלי ירקות [illegible] מחליף, החל מה־1.1.86, את [illegible] ממושב שדה ניצן, שעבר לעבוד [illegible] בתנועת המושבים, כאחראי על [illegible]

● במקרים בהם חוייב חשבון [illegible] בשל רכישת המטבע במסגרת [illegible] לנסיעה לחו"ל של עובדו (מזומנים [illegible] נוסעים, המחאה בנקאית או העברה [illegible]) ניתן להפקיד מטבע, שהוחזר על־ידי [illegible] עם שובו ארצה, לאותו חשבון [illegible] הוראה זו, המאפשרת למעביד לקבל [illegible] ההיטל על שירותים מיובאים, [illegible] בעת חיוב חשבונו, הוצאה ע"י [illegible] מט"ח, פרדי וידר.

האמור לעיל אינו חל על העברה [illegible] המעביד לחשבון העובד, במטבע [illegible] כמטבע ישראלי, לצורך אשראי [illegible] למשיכה בכרטיס אשראי, במקום [illegible] החוזר מטבע על־ידי העובד [illegible] בחשבונו האישי והתחשבנות [illegible] המעביד תיעשה במטבע ישראלי.

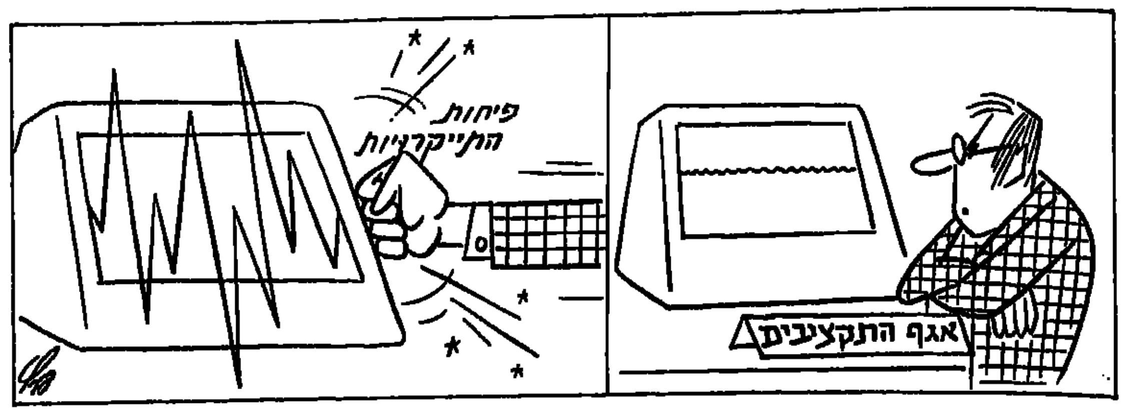

מן הגלריה הכלכלית/צבי טימור

קברט או כלכלה

מצער הדבר כאשר צמרת העתונות הכלכלית הישראלית מופיעה בתוכנית טלוויזיה ("הקברט הכלכלי") בלי לדעת את העובדות, או בלי להציגן באופן מדוייק. ככל הנראה, נתונים מגמתיים סופקו להם ע"י אגף התקציבים באוצר. אולם אפילו באוצר לא הגיעו לנתונים אבסורדיים כאלה בקשר למחירי המים.

המים נמכרים לחקלאות ב־10 סנטים למטר מעוקב. אף מחיבור שהתפרסם בהצעת התקציב 1985, שהוא מגמתי למדי לרעת החקלאות ניתן ללמוד את העובדות הבסיסיות:

* "צריכת האנרגיה הממוצעת היום היא כ־1 קו"ש/מ"ק. כיוון שהעלות הממוצעת של יצירת קו"ש היא כ־6 סנטים, הרי המרכיב האנרגטי בעלות הממוצעת של המים כיום הוא כ־6 סנטים" (ספר התקציב 1985, משק המים, עמ' 57).

מאז ירדה העלות של יצירת קו"ש חשמל, כתוצאה מירידת מחירי הדלק, והמעבר לשימוש בפחם, לכ־4.5 סנטים.

* מחיר האנרגיה מהווה כ־60 אחוז ממחיר המים. כלומר העלות היא 10 סנטים במחירים דולריים של אוקטובר 83'. מאז, כידוע, ירדו מחירי האנרגיה. לכן לא האוצר מסבסד את המים, אלא החקלאות משלמת מחיר גבוה יותר עבור המים, גבוה מהעלות האמיתית. על־פי מחירי האנרגיה כיום, היה צריך להוזיל את מחיר המים לחקלאות.

* מרכיב ההון הגולמי הפעיל במשק המים נאמד ב־1.8 מיליארד דולר. כיוון שתצרוכת המים השנתית היא 1.66 מיליארד מ"ק, מלאי ההון הממוצע על כל מ"ק הוא 1.08 דולרים. בהשקעות מסוג זה מקובל לחשב הון ל־30 שנה. הוצאות ההון הכוללות גם את המוביל הארצי, שאין לזקוף אותן לחובת החקלאות אלא לחובת פיתוח הנגב והערבה, הכולל גם מחנות צבא ויישובים עירוניים.

כלומר, יש לזקוף לא יותר ממחצית הוצאות ההון לעלות המים לחקלאות. מכאן נגיע לנתון של 1.5 סנטים הוצאות הון לחקלאות.

מרכיב הוצאות התפעול נאמד בכ־3% לשנה ממלאי ההון הכללי מעיל לכן מדובר בעוד כ־3 סנטים למ"ק. מכאן, שהעלות האמיתית של כל מ"ק מים היא, על־פי נתוני היום, לא יותר מ־9.5 סנטים. איפה זה ואיפה המחיר של 45 סנט בו נקבו העתונאים הנכבדים.

קשה בדיוק לדעת מניין שאבו הדוברים מספר זה אולם סה"כ הסובסידיה הרשומה למים במדינה הוא 67 מיליון דולר, כלומר כ־3 סנטים לכל מ"ק המשמש את החקלאות. בכל מקרה, באמצעות קרן איזון ישובי הצפון מסבסדים את מחירי המים של ישובי הדרום. ככל הנראה השתמשו העתונאים במחיר המים לצרכן העירוני, שהוא 551 שקל למ"ק, כבסיס לחישוביהם. אולם, כידוע, זהו מחיר ולא עלות. מחיר זה הוא מופרז, אך הוא כולל את הצנרת העירונית, את שעוני המים ואת הוצאות הגבייה במכירה קמעונית.

בעיות הכותנה בארץ אינן נובעות כפי שנאמר בתוכנית, מהעדר יעילות, וגם לא ממחירי מים גבוהים. הבעיות נובעות מכך שממשלת ארה"ב החליטה לסבסד את הכותנה בהלוואה של 45 סנט על כל פאונד, המהווה סיבסוד של כ־20 אחוז.

גם בתוכנית פופולארית יש לבדוק את העובדות. וגם הזמר הפופולארי צריך ללמוד עובדה אלמנטרית, שבקיבוצים אין מגדלים ירקות בכלל (פרט לתפוחי־אדמה), ושבחקלאות הקיבוצית בכלל אין עבודה שכירה ולבטח לא של פועלים ערביים. נראה ש"זמר" מצא זאת כפופולארי להצטרף למקהלה.

אין בכוונתי להתייחס לחלקים הבידוריים והלא־כלכליים של התוכנית הקאברטית. אולם כתוכנית כלכלית מוטב שמשתתפיה יצטיידו בידיעת העובדות, הבנתן וניתוחן.

מי פוחד מיציבות

אגף התקציבים שוב אינו מסוגל לשבת על מי מנוחות. היציבות מפריעה את מנוחתם. הם סבורים, כי בעידן היציבות יהיו מחוסרי עבודה ולא יוכלו לעשות מניפולציות בשחיקת התקציב באמצעות האינפלציה. מאחר שאגף התקציבים ממונה רק על ההוצאות ולא על ההכנסות, הוא לא שם לב לכך שבעידן האינפלציה גם המיסים נשחקים.

התירוץ לחידוש הפיחותים וייקור מוצרי היסוד הוא התחדשות הביקושים למוצרי צריכה מיובאים. חידוש הביקושים היה צפוי, לאור רווחי־היתר שמתכנני התוכנית הכלכלית העניקו כמתנה חד־פעמית לבעלי נכסים כספיים שעברו במהירות מהדולר לשקל. אלה קיבלו מתנה פטורה ממס של 80% מהשקעתם. כלומר, כל מי שהחזיק בידו עם הנהגת התוכנית הכלכלית 10.000 דולר, הגדיל את הונו במשך כחצי שנה ל־18.000 דולר. על־פי הרגלי החיסכון שלו, הוא ימשיך לשמור 10.000 דולר כחיסכון נזיל ואת יתרת 8.000 הדולר יבזבז על החלפת מכוניתו או על יבוא טלוויזיה צבעונית, וידאו או מחשב אישי.

עובדה היא, שחידוש הביקושים מופיע בדיוק בחודשים בהם השכר נשחק לגמרי והגיע לשפל ללא תקדים. אולם מתכנני המדיניות הכלכלית אינם לומדים, אף לא מהניסיון, ועכשיו הם רוצים להוסיף חטא על פשע — כדי לעצור את זרם ההכנסות השקליות לשכבה צרה של בעלי כסף, רוצים לשחוק את כלל הציבור באמצעות חידוש האינפלציה.

חידוש האינפלציה איננו הכרחי; עדיף להטיל מיסוי רגיל על ההכנסות מריבית.

גלגלי הבורסה

ירידה במחזור ובריבית במק"מ

אתמול בלטה ירידה גדולה במחזור במלווה קצר מועד. בשוק המניות נמשכה אך נחלשה מגמת העלייה. בשוק איגרות החוב היה ביקוש של 1.5 מיליון ש"ח לצמודות למדד. בצמודות לדולר השתוו ההיצעים והביקושים.

הציבור הזרים אתמול לקרנות הנאמנות 8.2 מיליון ש"ח (לעומת 22 מיליון ש"ח שלשום), מזה 5.7 מיליון ש"ח לסולידיות ו־2.5 מ"ש למרבות להשקיע במניות.

במלווה קצר מועד ירדו אתמול גם המחזור וגם התשואות החודשיות ל־2.18%־2.31% (מ־2.2%־3.1% שלשום), תוך מחזור של כ־620 אלף ש"ח, לעומת 22 מיליון ש"ח שלשום.

שער הדולר היציג עלה אתמול ב־0.61 אג', כ־0.41%. דולר נוסעים עלה ל־1.779 ש"ח. הדולר השחור נע בין 1.685 ל־1.70 ש"ח תוך נטייה לירידה.

בשוק המניות עלו אתמול 209 שערים, לעומת 93 שירדו ו־86 שנשארו בלי שינוי, מהם 60 עלו ב־5% ויותר ו־16 ירדו ב־5% ויותר. היו 13 "קונים בלבד" ו־4 "מוכרים בלבד". המחזור בשוק המניות הגיע ל־5.2 מיליון ש"ח, מזה 1.9 מיליון ש"ח במניות ההסדר. המניה המעלוה ביותר היתה של בנק הפועלים ע"ש, שהמחזור בה הגיע ל־618 אלפי ש"ח.

במניות הבנקים המסחריים שבהסדר נהפכה אתמול מגמת עלייה למגמה מעורבת. הביקוש ההתחלתי למניות ההסדר הסתכם ב־1.9 מיליון ש"ח וההיצע ההתחלתי ב־0.4 מיליון ש"ח. תשואותיהן השנתיות נעו בין 13.16% (דיסקונט א') ל־13.63% (פועלים ש'). במניות החופשיות בלטו העליות (כ־%): אטאס — 10.1; יואל — 12.1; הפניקס — 0.1, לעומתן בלטו הירידות: מ.ל.ל. 1 — 10%; ברטון 1 — 10%.

בשוק איגרות החוב עלה אתמול מדד השערים הכללי בשליש האחוז. העלייה הגדולה ביותר — כחצי אחוז בממוצע — נרשמה בסוג "80% הצמדה". ירדו רק מסוג "ברירה כפולה" — בחמישית אחוז בממוצע. המחזור בשוק אג"ח הסתכם ב־2.8 מיליון ש"ח.

* "סולל בונה" הודיעה, שלאור הצורך בבירורים וקבלת החלטות הנובעות מתוצאות הצעת הרכש של חברת "מקימים ומיסורים" למניות חב' "סולל בונה", לא יתקיים המסחר בניירות הערך של החברה.

* "חיפה כימיקלים" הבעלות על "ט.ס.ר.", חברה המחזיקה במניות השליטה ב"חיפה כימיקלים" (56%), עברה לידי קבוצת משקיעים מארה"ב שבראשה עומר א. גנגר. התמנו כדירקטורים חדשים: אריה גנגר, ריצ'ארד גרינגרס, משולם ריקליס, פרי מנדל. אריה גנגר נבחר ליו"ר מועצת המנהלים. חברי הדירקטוריון שפרשו: ו.ב. בראון ומ.ג. בולנוה.

* "טבע תעשיות פרמצבטיות" הודיעה על הקמת חברה משותפת בארה"ב, בין קבוצת "טבע" לבין חברה רב־לאומית. החברה המשותפת רכשה את השליטה המלאה בחברת תרופות אמריקנית ובנק הפקה חברת התרופות לחברה־הבת של החברה המשותפת. מחיר הרכישה מגיע ל־12.4 מיליון דולר.

* "רטה מיכוך" הודיעה שהוגשה נגדה תביעה ע"ס 140 אלף ש"ח, ועל־ידי גוף אחר הוגשה בקשה לביטול חוזה בשווי של 24 אלף דולר. להערכת החברה, התביעות אינן מבוססות.

* "ביטמיקה" חיפושי נפט (1983): עו"ד א. שכלת הודיע לבורסה כי הוא כונה כמפרק זמני של החברה, עפ"י החלטת סגן נשיא בית־המשפט, השופט ה. וינגרד.

* חברת השקעות דיסקונט עומדת להגדיל את הון המניות הרשום מ־2 מיליוני ש"ח ל־10 מיליוני ש"ח.

* בנק המזרחי מפחית את ריבית החובה על אשראי (בשקלים) בחח"ד כחצי אחוז.

* "יומאר" "ארגמן" הודיעה כי בכוונתה להפסיק לשמש כבעל מלאי במסגרת המסחר הממוכן במניות "יומאר". הבורסה הבהירה, שאם לא יועמד מלאי במסגרת המסחר הממוכן, לא יהיה ניתן להמשיך ולסחור במניות "יומאר" בבורסה ולכן התבקשה "ארגמן" להציע רכש למניות "יומאר" שבידי הציבור הרחב. חברת "ארגמן" נענתה לפניית הבורסה. המסחר במניות "יומאר" הופסק מ־5.1.86 עד 9.1.86.

אלחנן הורוביץ

● היצוא הישראלי לארה"ב עבר, מכל הבחינות, בשנת 1985 את מחסום 2 מיליארד הדולר — אומר אריה מקלף, נשיא לשכת המסחר ישראל־אמריקה, ומתבסס על נתוני היצוא לארה"ב מחודש נובמבר 85, המצביעים על עלייה של 55.5%.

טור החדשות

נפתחה תיבת הפנדורה של אשראי זול ליהלומנים

פסק־דין עקרוני שניתן בימים אלה על־ידי השופט ארמונד לוי, שופט בית המשפט המחוזי בתל־אביב, בפרשת נאמנויות של יהלומנים, עלול לפתוח מחדש מאבקים משפטיים בין הבנקים לבין יהלומנים. פסק הדין ניתן בתביעה שהוגשה על־ידי פרקליטות המדינה, נגד היהלומן מאיר שיינהרץ, באשמת גניבת יהלומים.

שיינהרץ, שיוצג על־ידי עו"ד יעקב ויינרוט, טען כי שטרי הנאמנות בענף היהלומים היו פיקציה מקובלת בין הבנקים והיהלומנים, וכי למעשה לא דובר כלל בנאמנות אלא באשראי רגיל. השופט ארמונד לוי קיבל טיעון זה, וקבע כי שטרי הנאמנות לא קויימו כלל על־ידי הבנק.

בפסק הדין הוא מותח ביקורת חריפה על בנק ברקליס דיסקונט, בו נעשו העסקות הללו, ומגדיר את התנהגות הבנק בפרשה זו שערורייה, שכן הבנק נהג חירות בכספי ציבור שהופקד בידיו. הוא הפר את הוראות בנק ישראל ויצר פרצה שנועדה לתת אשראי זול ליהלומנים. "אני מסופק אם הבנק היה נוהג באותה דרך גם בכספיו שלו", אומר השופט לוי.

הוא מציע לקיים חקירה בפרשה סבוכה זו, שריח חריף של מעשים פליליים, הן של הבנק והן של מספר מעובדיו, עולה ממנה. השופט נוטה לקבל את גירסתו של היהלומן, לפיה הוגשו התלונות של הבנק נגד היהלומן למשטרה כדי שהבנק יוכל לזכות בכספי הביטוח של "לוידס" שביטחה את עסקות היהלומים.

פסק־דין זה עלול לפתוח עתה "תיבת פנדורה" בכל הנוגע לעסקות בנקים־יהלומנים, ובנקים רבים עלולים להיתבע, על סמך פס"ד זה, שזיכה את היהלומן מאשמת גניבה. תצהיר של סגן מנהל סניף דיסקונט בבורסת היהלומים, שצורף לתיק, מצביע גם הוא על עסקות מימון תמורות שנעשו במסווה של נאמנויות.

אייל שגב

ברקליס דיסקונט: לא שאלו אותנו

בנק ברקליס דיסקונט פרסם אתמול תגובה לביקורת שנמתחה עליו בבית־המשפט, ממנה עולה כי הבנק סבור שבית־המשפט לא נהג כלפיו בהגינות כאשר פסק מה שפסק, מבלי לשמוע את נציגיו המוסמכים של הבנק.

בתגובה נאמר בין היתר, כי גם בפסק הדין מציין השופט: "אני ער לכך שהבנק אינו נאשם בתיק זה, תשובת האנשים המוסמכים מטעמו לא נשמעה". למרות זאת, נאמר בתגובת הבנק, קבע ביהמ"ש עמדה כלפי פעולותיו של הבנק במימון יהלומים והציע לחוקרם.

הנהלת הבנק משוכנעת, כי כל פעולותיו של הבנק בפרשה זו נעשו כדין, וכי כל שיטת המימון הנקוטה על־ידיו, לרבות הנאמנויות, היא שיטה הנהוגה בענף כולו שנים רבות והיא ידועה ומקובלת על בנק ישראל. הבנק מביע גם תקווה כי פרקליטות המדינה תערער על פסק־הדין ותאפשר במסגרת הערעור גם לבנק להציג את עמדתו ואת מלוא העובדות בפרשה זו.

עוד אומר הבנק, כי התלונה נגד היהלומן שיינהרץ הוגשה בעקבות העובדה שהוא לא החזיר סחורות שנמסרו למספר יהלומנים בנאמנות, מבלי שפרעו את חובם לבנק.

המשטרה והפרקליטות החליטו לקבל את התלונות ולהגיש תביעות שבהן תתברר האחריות הפלילית של מקבלי הנאמנויות שלא החזירו אותן. הבנק מכחיש כי המניע להגשת התלונה היה קשור לתביעת הבנק כלפי חברות הביטוח. אלה היו מודעות לאשורן לכל העובדות בפרשה זו, אומר הבנק.

מס־הכנסה "מעגל" כלפי מעלה

למרות המעבר לשקלים חדשים, נראה כי לא כל הרשויות הממלכתיות מכירות כבר במטבע החדש.

מתברר, כי נישומים רבים שקיבלו בימים אלה פנקסי מקדמות של מס הכנסה והביטוח הלאומי נדהמו לראות שגם כיום, לאחר המעבר לשקל החדש, שערכו גבוה פי אלף מזה של השקל הישן, אין שלטונות המס וביטוח לאומי מתירים לשלם את המקדמות אלא בשקלים שלמים.

פירוש הדבר, כי סכומים של עשרות אגורות חדשות צריך לעגל. משמעות עגול סכום של 60 אגורות לשקל אחד חדש היא תוספת של 40 אגורות חדשות, או 400 שקלים ישנים, ואת אלה קיבלו בעבר בשמחה רבה במס הכנסה.

חוסר המוסריות שבאי־ההכרה בשטרי המטבע החדש חמור יותר מהנזק הכספי הנגרם מכך — סוחר או יצרן שיחליט "לעגל" מחירים בוודאי יועמד לדין. אולם מה שמותר למדינה אסור כנראה לאזרחיה...

א.ש.

955 מעלימי הכנסות במחצית דצמבר '85

בביקורת ניהול ספרים שנערכה במחצית הראשונה של חודש דצמבר נתפסו 955 מעלימי הכנסות. מדו"ח שפורסם על־ידי נציבות מס הכנסה עולה, כי באותה תקופה נערכו 7,765 ביקורות, כולל 30 במחסומי דרכים ברחבי הארץ.

התפלגות הביקורות הייתה 1,033 במחסומים, 6,387 בעסקים ו־345 ביקורות בסופי שבוע.

בין המעלימים נתפסו, סוחרים ומנהלי בקי־ בצפון, יצרן תריסים, מנהלי טלוויזיות בכבלים, אדריכלים ומהנדס באיזור נצרת, קבלנים ועורכי־דין באיזור חיפה, חברת טיולים ומס־עדה באיזור כפר־סבא, מפעל למחשבים וחנות למוצרי חשמל בפתח־תקווה, יצרן גרבים, חנות בשר, ויצרני רהיטים באיזור תל־אביב, רופאי שיניים ואורטופד בבאר־שבע ועוד.

א.ש.

קרטל הביטוח ידון במועצה להגבלים עסקיים

המועצה להגבלות עסקים תתכנס ביום שישי, ה־10 בינואר, כדי להחליט אם להתיר לחברות להמשיך ולהפעיל את הסדר "אי־אפליית מבוטחים", האוסר על חברות הביטוח להעניק הנחות חריגות למבוטחים או לקבוצות מבוטחים.

כזכור, טענה המועצה לצרכנות כי הסדר זה מונע תחרות בין חברות הביטוח, ויש בו משום עבירה על חוק ההגבלים העסקיים.

למועצה יוגשו תצהירים של כל הגופים שהם צד בפרשה זו: המועצה לצרכנות, איגוד חברות הביטוח והמפקח על הביטוח. עמדתן של החברות ברורה — הן תומכות בהמשך קיומו של ההסדר, בין היתר בנימוק כי הוא מונע תחרות פרועה העלולה לגרום להן הפסדים ניכרים.

המפקח על הביטוח תומך גם הוא בהמשך קיומו של ההסדר, משום שיש בו כדי להביא לסדר בענף ולשמור על יציבותן של החברות.

החברות מעריכות, כי ההסדר יימשך, ויאושר על־ידי המועצה להגבלים עסקיים בראשות השופט בדימוס יעקב בכור.

אם לא יאושר ההסדר, יהיו חברות הביטוח מנועות מהמשך הפעלתו כבר מראשית השבוע הבא, שכן ההארכה להפעלת ההסדר מסתיימת ביום שישי הקרוב.

א.ש.

● שר התעשייה והמסחר הודיע על מינויו של יורם בליזובסקי לתפקיד המשנה למנכ"ל משרד התעשייה והמסחר. במקביל הודיע השר על מינויו של דוד ברודט לתפקיד סמנכ"ל בכיר וראש מינהל ומימון בתמ"ס. בליזובסקי, המשמש בתפקיד מנהל מרכז ההשקעות, ימשיך בתפקידו כמנכ"ל נוסף על תפקודו במרכז ההשקעות. דוד ברודט, סמנכ"ל לתכנון ולכלכלה בתמ"ס, ישמש מעתה גם כראש מינהל מימון במשרד.

בעריכת עלינא תורי

מפוף ומשם

איש השנה

בוב גלדוף: הדיפלומט הראשון של הפאנק

מאת עופר ניר

"הרוק גילה את מצפונו", כתב ה"טיימס" של לונדון לפני זמן קצר, בסכמו את השנה בה נתגלה לעולם בוב גלדוף, זמר, כמעיל־צדקה נמרץ. "ביום רואים בו עובד סוציאלי, הדיפלומט הראשון של הפאנק, מורד עם מטרה טובה. בוב גלדוף היה פעם חבר בלהקת קצב והיום הוא מוכר כאיש שאירגן את מסעל הצדקה הגדול ביותר בהיסטוריה", כתב שבועון המוסיקה הבריטי "מלודי מייקר", בכתבה שפירסם על בוב גלדוף, האיש מאחורי ה"בנד אייד" וה"לייב אייד".

בוב גלדוף לא זכה בפרס נובל לשלום וגם לא בתואר לרגל השנה החדשה, מטעם המלכה הבריטית. הוא גם לא נבחר לאיש השנה של ה"טיים", אף כי צוין בין המועמדים הסופיים. אבל גלדוף נבחר לאיש השנה בבריטניה מטעם הבי.בי.סי. וגלדוף נפגש עם ראשי מדינות ועם מנהלי ארגוני צדקה ועם האפיפיור וגלדוף זכה בתוארי־כבוד מטעם גופים רבים ושונים וגלדוף, אם נרצה או לא, סימל את הרוק בשנת 1985. רוק שנפתח כמפני העולם. רוק נדיב. וגלדוף, אם ירצה או לא, נמצא עכשיו במילכוד. בכל הקשור לקאריירה שלו כמוסיקאי, כחבר להקת "עכברושי בומטאון".

הקהל לא מוכן לקבל אותו עכשיו כסתם אמן רוק. "מגוחך לחשוב על גלדוף מופיע בטופ־אוף־דה־פופס בטלוויזיה ושר עם להקתו", כתב המלודי־מייקר. "אפשר לדמיין אותו רק כחבר בבנד־אייד, שר את השיר למען אתיופיה. בוב גלדוף בתוכנית הלהיטים הזאת, הרי זה כמו לצפות באחות תרזה מגישה את הטיוב (תוכנית מוסיקלית פופולארית ברשת הרביעית של הטלוויזיה)".

בוב גלדוף הפך את עצמו, מרצון או שלא מרצון, לקדוש של הרוק. הקהל יהיה מוכן לשמוע לו, אם וכאשר יבקש ממנו לקנות תקליט למען אפריקה. אבל הקהל לא ירוץ לחנויות כדי לקנות את התקליט האחרון של "עכברושי בומטאון". וכך, כאותו שבוע בו הגיע "האם הם יודעים שחג־המולד עכשיו", הלהיט של ה"בנד אייד", למקום הראשון במצעד הבריטי — הורנד תקליטון של "עכברושי בומטאון" בסוף הדירוג. איש"ם בעשרייה האחרונה, בין מאה הראשונים במצעד. מי שטען, או רצה לטעון, שגלדוף עשה מה שעשה כדי לקדם את להקתו, נאלץ לבלוע את דבריו. בוב גלדוף לא ניצל את הפופולאריות העצומה שלו כדי למכור את תקליטי "עכברושי בומטאון". הוא, אומנם, הופיע עם הלהקה במסגרת ה"לייב אייד", אבל היא היתה רק שם אחד בין שלל השמות הגדולים שעלו על הבמה, בוומבלי ובפילאדלפיה, ביולי 85'.

בוב גלדוף החל את מבצע הצדקה שלו למען אפריקה הרעבה בקטן. כאשר אירגן את התקליטון של ה"בנד אייד", לא האמין כי יוכל לגייס יותר מ־70 אלף לירות־סטרלינג. הרווחים ממכירתו הסתכמו בלמעלה מ־8 מיליון. עד עתה, דיווחה סוכנות רוייטר, בין חג־המולד 84' לחג־המולד 85', אספה קרן ה"בנד אייד" למעלה מ־85 מיליון דולר. סכום זה אינו כולל תרומות חדשות, שהגיעו בסוף השנה. מצמד "וואם" למשל, שהוציאו שוב את התקליטון שלהם "חג מולד אחרון" ושוב, כמו בסיבוב הראשון, הקדישו את כל הרווחים לקרן. גם "האם הם יודעים שחג־המולד עכשיו" הוצא שוב לחנויות, בתקווה לגייס עוד כספים.

שיאו הראוותני של מבצע הצדקה למען אתיופיה היה ה"לייב אייד", התקיים בו־זמנית בוומבלי ובפילאדלפיה וצפו בו, בשידור ישיר, למעלה ממיליארד־וחצי צופים. בעקבותיו באו מבצעים נוספים: "פאשן אייד", תצוגת־אופנה מיוחדת בה הוצגו, לראשונה תחת גג אחד, בגדים בעיצובם של ארמני, איב סאן־לורן וקאלוין קליין. "בוצר אייד" היה מבצע של קבוצת בנקאים מלונדון; האמנים דייויד הקני, פטריק יוו וג'ון פייפר תרמו ליצירת־אמנות פלאסטית מיוחדת תועתק ב־500 עותקים חתומים וכל הרווחים ממכירתה יוקדשו לבנד אייד; בעלי החנויות ברחוב אוקספורד בלונדון התרימו לקוחות שבאו לערוך את קניות חג־המולד שלהם.

"בנד אייד" לא רק אספה כספים למען נפגעי הרעב באפריקה. היא גם עוררה את הציבור לתרום למען אירגונים אחרים. "בנד אייד" אספו יותר כספים מכל ארגון אחר, אבל במקביל עלו גם ההכנסות של "המתחרים" שלהם. דובר של "אוקספאם", סוכנות צדקה בריטית המסייעת למדינות בעולם השלישי, הביעה הערכה לפעילותם של גלדוף וחבריו. "הבנד אייד עורר את מודעות הציבור לנושא החשוב הזה", אמר. "בוב גלדוף הצליח להגיע לשכבות מסוימות בציבור הבריטי שלא גילו עניין, קודם לכן". אוקספאם, אגב, גייסה השנה "רק" 73 מיליון דולר, לעומת ה־85 מיליון שאספה הבנד אייד.

בוב גלדוף ומידג' יור (כותבי הלהיט "האם הם יודעים..." שהניע את גלגלי מבצע הצדקה) חברים שניהם בקרן ה"בנד אייד", לצד רואה־חשבון ועורך־דין, כולם עובדים בהתנדבות. עד עתה חולקו 40 אחוזים מרווחי הקרן, לרכישת מוצרי מזון, תרופות, אמצעי תחבורה ודיור הולם. שאר הכסף נשמר לפעולות ארוכות־טווח. גלדוף יודע שקשה יהיה לשכנע את התורמים הפוטנציאלים לתרום למטרות כאלה. מי שנותן כסף, רוצה לראות תוצאות עכשיו. "קל יותר לתרום כאשר רואים ילד מורעב", מודה גלדוף. "מראה כזה מעורר את רגש החמלה שלנו. קשה יותר לשכנע אנשים לתרום לפעולות פיתוח".

בוב גלדוף ייזכר מעתה ואילך כאיש השנה של הרוק ב־1985. עכשיו הוא צריך לשוב אל מה שקדם לבנד אייד, להקליט עם "עכברושי בומטאון", להופיע. הוא אמר, שמעתה יצמצם את פעילותו בניהול הבנד אייד, אף על פי כן יקדיש יומיים בשבוע לפעילות זו. כעמיתו פיט טאונסנד, המקדיש את זמנו למלחמה בשימוש בהירואין. הצדקה, כפי הנראה, היא סם. שקשה להיגמל ממנו. מי בכלל רוצה...

בוב גלדוף — מילכוד ושמו צדקה

אורח

ג'ק ברוס — בלוז ו"קצפת"

מאת עופר ניר

ג'ק ברוס, בשיחת טלפון מגרמניה. מוסיקאי מעולה ובנאדם נחמד. ישנם מוסיקאים, כוכבים או לא, שנותנים לעיתונאים תחושה של ראיון אישי עם אלוהים. לא כך ג'ק ברוס. הוא נשמע חביב. נראה חביב. מי שפגש בו בארץ, גם יודע שהוא אחד האורחים החביבים ביותר שבאו אלינו להופעות. עכשיו הוא חוזר, לשתי הופעות, ב־9 וב־11 בינואר. לרגל האירוע, באמת אירוע חשוב, אנחנו עולים על הקו החם לשטוטגארט, שם הוא חי בשנים האחרונות.

הוא מספר לנו שחזר מבית הוריו בסקוטלנד. מסעודת חג־מולד מסורתית. לאחר מות אביו הוא הוכתר רשמית על־ידי בני הבית כראש המשפחה. המעמד מחייב... בין חג־מולד אחד לאחר, עשה הרבה מוסיקה טובה ומגוונת: אופרה עם קרלה בליי בלוס־אנג'לס, שני תקליטים עם הרכב גדול — 12 נגנים — בראשותו של צ'רלי וואטס מן הרולינג־סטונס. גם לו יש הרכב גדול. קטן מזה של וואטס, אבל עדיין מכובד. ההרכב שלו, של ברוס, מנגן מוסיקה לאטינית וחברים בו נגנים קובאנים, בראזילאים ואחרים. לא פחות משלושה באסיסטים, הוא מספר. בקרוב יהיה גם תקליט חדש. בהפקה של רעו־עמיתו הוותיק אריק קלפטון, מחווה של באסיסטים מפורסמים (סטינג, פול מקארטני ואחרים) לאחד הבאסיסטים הגדולים ביותר. הם כתבו עבורו את השירים.

ההופעה האחרונה שלו עם להקתו המצומצמת, זו שאיתה בא ארצה לפני שנתיים, התקיימה בפסטיבאל אדינבורו לפני כחמישה חודשים. הוא יגיע לישראל עם רוני ליהי הקלידן, קלם קלמפסון הגיטאריסט וברוס גרי המתופף. גרי הוא המתופף הקבוע שלו, אלא שבפעם הקודמת נבצר ממנו להגיע ובמקומו בא מארק נאסיף. עכשיו מארק עסוק בלימודים וברוס שמח להחזיר את ברוס (גרי) אל שורות הלהקה. הוא מבטיח שהקהל ייהנה הפעם, אפילו יותר מן הפעם הקודמת, משום שגרי הוא בעיניו אחד המתופפים הגדולים ביותר.

רגע של עצב. ג'ק ברוס מספר על דיכאון שתפס אותו לפני זמן קצר, כאשר נודע לו על מותו של ידיד קרוב, איאן סטיוארט, שהיה חבר בהרכב הראשון של "האבנים המתגלגלות". הוא אומר שלא יכול להמשיך בעבודה סדירה. הופעות והקלטות. השבוע־וחצי שיבלה בארץ ינקה לו קצת את הראש.

מה צפוי בהופעות? "העקרון הוא לנגן מוסיקה שכולנו אוהבים, דברים ישנים בעיקר," הוא אומר. "זה היה גם הכיוון של ההופעות הקודמות שלנו בישראל ואינני רואה סיבה לשנות זאת. מוכן שיהיו גם כמה דברים חדשים יותר." משמע: צפוי הרבה־הרבה בתוכנית, קצת "קצפת" והרבה הנאה.

ההופעות בארץ, כך נראה, גורמות סיפוק רב יותר אפילו מהופעה עם להקתו של צ'רלי וואטס לפני משפחת המלוכה הבריטית לרגל יום־ההולדת של המלכה. לא כך מזלזל בכך. "זהו כבוד גדול," הוא אומר. מפוכח. מילה לקהל הישראלי ברוס מקווה. כולנו בלהקה מקווים, שיהיה לנו כמו לפני שנתיים. ההופעות ההן נותרו כמה הזכרונות היפים ביותר בקאריירה שלי. ויש לי קאריירה לא קצרה... יש לי הרגשה טובה לגבי ההופעות הקרובות. יש בארץ אמרגן טוב שמארגן את ההופעות. אני מאמין שיהיה לנו כיף אמיתי".

ג'ק ברוס — מקווה שיהיה כיף

שיחה אישית

ג'ון קייל: אין יותר אוואנגרד

מאת עמית רוט

ביקורו של ג'ון קייל בארץ איפשר לנו פרספקטיבה קצת שונה על עולם המוסיקה ועל קייל עצמו, גם אם ההופעות המצויינות (כנראה במוחו בחימה) לא היו מושלמות וקייל עצמו הרגיש, לדבריו, בהופעה הראשונה יותר מדי באוטומט. לפעמים, אמר, יש בהופעה רגעים שהוא שואל את עצמו היכן הספונטאניות.

קייל, אנגלי שחי בניו־יורק, בעל סגנון דיבור אנגלי־אמריקני־אינטלקטואלי מיוחד, שילוב של פשטות, החלטיות והתנשאות. אחרי הופעתו הראשונה, במוזיאון תל־אביב, נפגשנו איתו בחדר ההלבשה. עם השמנמן העייף הלבוש מכנסי פיג'אמה ושותה כמעט באופן כפייתי כל משקה שהשיג ידו.

שאלה: אתה אוהב להופיע?

כן, אני מוצא את כמויות הרעלים שאני שותה בסיבוב ההופעות, עולה על הבמה ומזיע את הכל.

אתה לוקח סמים?

למה, אתה מציע? לא, אני לוקח סמים (Drugs — באנגלית גם תרופות) רק כשאני חולה.

הרבה אנשים רואים בך את אבי הפאנק והגל החדש.

או, זה משעמם. תדבר על זה עם לוריד. ל"רולינג סטונס" היתה השפעה רבה. וכשאתה מוציא תקליט חדש הם מתחילים לקשקש על זה הרבה. אבל הכל עבר. זה היה לפני יותר מעשרים שנה. היה בעניין הזה הרבה כסף ולא ידענו מה לעשות בו, או הלכנו לאיבוד.

כמעט כל זמר פאנק שמדברים איתו מציין שהוא הושפע ממך.

רוב האנשים האלה לא יודעים על מה הם מדברים. אולי העבודה שלי עם למונט יאנג בסינדיקט החלום השפיעה על מוסיקת האוואנגרד. אבל, מאז לא היה אוואנגרד. זה נגמר עם למונט. מאין פיליפ גלאס לוקח רעיונות? מטרי ריילי. (קייל הוציא עם טרי ריילי תקליט בתחילת שנות השבעים).

איזה כיוון מוסיקלי אתה מעריך היום?

"קוקטו טווינס". ראיתי אותם בניו־יורק והם היו משעממים מאד בהופעה חיה. אבל הם עושים תקליטים מעולים, שניהם בלבד עם כל מיני טייפים ואפקטים.

מה עם דיוויד ביירן ו"ראשים מדברים"?

אני חושב שניו־יורק וההרכב המצומצם היו חלק מהקסם שלהם ואז אהבתי את מה שעשו. אבל מאז הכל גדל, עם כל הנגנים האלה והדיסקו שהם עושים.

בתחילת הראיון משחק קייל עם המשקפיים הכהים, שהיו חלק בלתי־נפרד מהופעותיו בעבר.

מה בקשר למשקפיים האלה, מדוע ויתרת עליהם?

אני לא רואה בהם. אני לא יכול לשלוט במוסיקאים בהופעה כשהמשקפיים עלי. נכון, פעם זה היה חלק מההופעה. היום אני לא זקוק להם יותר. אני לא יכול להביט במישהו ולדבר אליו כשאני במשקפיים. מלכתחילה זה היה מנגנון הגנה. כל סיבוב ההופעות הזה הוא שינוי אישיות, בכלל, האלבום החדש ("אינטליגנציה מלאכותית") הוא אלבום שמח יותר.

האם אתה הולך לדרך יותר חיובית?

ובכן, זו שאלה עמומה. אני חושב שכנראה אני אישיות יותר מאושרת משהייתי לפני עשר שנים.

האם יש לזה קשר ללידת בתך, האם אתה כיום יותר טיפוס של איש משפחה?

אני לא יודע מה זה איש משפחה. אני לא מרגיש קשור באיזה שהם כבלים ביולוגיים אליה. היא פשוט אישיות, בן־אדם, והיא כנראה תורמת לאושרי. היא יושבת בשקט ומתעלמת מכולם, אבל כשאתה עושה משהו אתה רואה שהיא מתבוננת בך. זה כמו נשק סודי.

האם הגישה החיובית הזאת קשורה למוסיקה אמריקנית, בניגוד למוסיקה אירופית ואוואנגרד?

הרוק־אנד־רול צעיר. הוא רק גדל. אנשים צריכים להבין שאלביס אמנם מת. אך היום התוצר התעשייתי הגדול ביותר במדינת טנסי (מקום הולדתו). כצעיר קיבלתי תחושה מוטעית, שרוק־אנד־רול הוא רק לצעירים. הם לא יכלו לצפות שזה יהיה אחרת וזה היה חלק מהמיתוס, שאומר שלא תגדל מעבר לגיל 30.

איך אתה רואה זאת עכשיו?

אני לא מוסיקאי רוק־אנד־רול. מה שאני רוצה לעשות זה להרחיב את המסגרת האירופית — ולא הרוק־אנד־רול — עליה מוסיקה תזמורתית. כעת יש לי מעט להראות אך כשאסיים את העבודות שאני עסוק בהן (וביניהן עבודה מוסיקאלית על דילן תומאס) יהיה לי ולכם קל יותר להבין למה אני מתכוון. אני יותר מתזמר מאשר כותב שירים. החלק שיצא בהופעה הוא מוגבל ולא מבטא את הטווח שלי. יש רק מעט רגעים בהופעה כמו "במלון שברון הלב", שמראים רגישות שונה.

קייל, בשיחה, עוקץ לא מעט וסותר כמעט כל דבר שנאמר עליו, כולל הסיפורים בעיתונות (הישראלית). הוא מגלגל שיחה נעימה ומקצועית על פטי סמית ואחרים שהפיק מוסיקאלית ומתייחס לחברות התקליטים: אני לא חושב שחברות התקליטים אוהבות אותי בכלל. אני ידוע כעושה צרות. אבל אני לא בוכה על חלב שנשפך: אני לא קורבן. אני אחראי לכל מה שעשיתי, אני אחראי לקאריירה שלי, לדברים הטובים והרעים. כל אחד יוצר את ההזדמנות שלו. חברת התקליטים (הלא גדולה) שאני חותם איתה נותנת לי את החופש: אם ארצה לעשות מוסיקה קלאסית או רוק־אנד־רול הם יתנו לי. אין שם עורכי־דין ומשפטנים שמתערבים לי במוסיקה.

בשלב זה היה אחד העיתונאים חייב לתקוע את השאלה הבלתי־נמנעת:

לו היה לך סיכוי להתחיל מחדש, האם היית משנה משהו?

קייל עונה בחצי פה: אתה מתכוון אם הייתי יכול לחיות את חיי שוב, האם הייתי אותם כבלונדיני?

ג'ון קייל

ד"ש מניו־יורק

נצחון השפיות

מאת יוסי ונונו

שארדיי — סיבוב הופעות. נחמד לפגוש בהצלחה של זמרת מוכרת כמו שארדיי, שיותר הציבור, הרכילות והמהומות התקשורתית הם לא בדיוק חצי החוק שלה. בשלון נטו זה, כנראה, הסיבה להצלחה.

שארדיי, יפהפיה שהחיוך שלה הפך לסמל מסחרי, היא לא בדיוק אב־טיפוס של כוכב רוק מצליח ובכל זאת כנראה גם לה יש מקום בין מדונה, ליונל ריצ'י ושאר תופעות הכאסח השולטות כאן.

המוסיקה של שארדיי היא שילוב של רוק, ג'אז, נשמה, ראגי ומעל הכל הביצוע מצויין. לשארדיי קול שכל זמרת רוק היתה שמחה להתברך בו. היא יודעת להגיש שיר. עם המון כוח, ביצוע מדוייק, לפעמים מדוייק מדי. מאופקת, לא היסטרית, מלווה בלהקה גדולה ובמיוחד בשילוב מצויין של נגני כלי נשיפה. משאירה שארדיי טעם של עוד. הקהל ברובו ילדים גדולים, ללא שיער צבוע וצעקות. קהל סולידי, תרבותי, כמו ההופעה. מי אמר שאין למוסיקה טובה סיכוי כלכלי?

למכירה
זרעי חמניות
מחזן הארוך 3.י
ת.ד. 20029 מפרץ חיפה

הועדה המקומית לתכנון ולבניה
מרחב תכנון מקומי בתי־ים
הודעה לפי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
ניתנת בזה הודעה, כי הוגשה לועדת המשנה לתכנון ולבניה בת־ים בקשה למתן הקלות בניה על החלקה מס' 204 בגוש: 7152 הנמצאת ברחוב השלושה 26 בת־ים. לפי תכנית מפורטת נמצאת החלקה הנ"ל באזור מגורים א'. בקשת בעלי החלקה היא להתיר להם תוספת בניה של ...
לכל מי שיש התנגדות מאיזה סיבה שהיא לבקשה הנ"ל יגיש התנגדותו לועדה המקומית תוך 15 יום, מיום פרסום הודעה זו.
אהרון כבנמן
יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה בת־ים

הועדה המקומית לתכנון ולבניה
פ"ת
הודעה על פי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
ניתנת בזה הודעה, כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה פ"ת בקשה למתן הקלה בגוש 6193 חלקה 293 ברח' מאז"ה מס' 1. לפי תכנית המתאר החלקה הנ"ל נמצאת באזור דיור א' בו מותר להקים בנין דיור בן 2 קומות ו־60% בניה.
בקשת בעלי החלקה היא להתיר להם להקים בנין דיור בן 2 קומות ועליה לגג ו־52.03% בניה.
כל מי שיש לו התנגדות לבקשה הנ"ל, יואיל להגישה לועדה תוך 15 יום מפרסום הודעה זו.
ד. תבורי, יו"ר
הועדה המקומית לתכנון ולבניה פ"ת

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה — 1965
מרחב תכנון מקומי "הדרים" הוד־השרון
הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מתאר מקומית
נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה — 1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, אישרה, באישור שר הפנים, שינוי תכנית מתאר מקומית הנקרא: "שינוי תכנית מתאר מקומית מס' הר/12/88/א'".
ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 6456 חלקה 13 (חלק) בתחום השרון, שכונה רמתיים.
עיקרי הוראות שינוי התכנית: הכללת חלקה מס' 13 (חלק) בגוש 6456 בתחום התכנית הר/32/88.
ההודעה על הפקדת שינוי התכנית יחד עם התשריט המצורף אליו, פורסמה בילקוט הפרסומים מס' 2776 התשמ"ב, עמ' 736 ובעתון בוקר "הצופה" מתאריך: 5.1.82 ובעתון ערב "מעריב" מתאריך: 5.1.82 בשפה העברית ובעתון בוקר נוסף "על המשמר" מתאריך: 5.1.82.
שינוי התכנית האמור בצורה שבה אישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה וכל המעונין רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
ד' שיש, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
הועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל־אביב־יפו
מודעה בהתאם לסעיף 149
הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אישור להקלה / לשימוש חורג למשרד עו"ד בדירה שבבנין ברחוב בלפור 48 ת"א גוש 6936 חלקה 97.
כל מי שיש התנגדות להוצאת ההיתר / אישור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בשד' בן־גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדוייקת.
התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.
י. ככבי, סגן ראש העירייה, יו"ר ועדת המשנה לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו
תאריך: 6.1.86

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה — 1965
מרחב תכנון מקומי "הדרים", הוד־השרון
1. הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מתאר מקומית
נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה — 1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה "הדרים" הופקד שינוי תכנית הנקרא "שינוי תכנית מתאר מקומית מס' הר/329/ה'" ביחד עם התשריט המצורף אליו.
עיקרי הוראות השינוי: קביעת מגרש לבניני ציבור, שינוי תוואי דרך, התאמת וכיוון בניה להר/160 (למעט אזור מגורים א' מיוחד).
ואלה הם השטחים הכלולים בשינויי התכנית: ג' 6411, ח' 56, 57 (חלק), 76, 77, 79 (חלק), 224 (חלק), 301, 317, 418, מנדיאל רח' נצח ישראל.
כל המעונין בשינוי התכנית רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים פתוחים לקהל.
כל מעונין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן כל הזכאי לכך עפ"י סעיף 100 לחוק האמור, רשאי, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הועדה המקומית האמורה.
2. הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מתאר מקומית
נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה – 1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה "הדרים" (הוד־השרון), הופקד שינוי תכנית הנקרא "שינוי תכנית מתאר מקומית מס' הר/88/11ו'" ביחד עם התשריט המצורף אליו.
עיקרי הוראות השינוי: מתן אפשרות לתוספת בניה בשטח מסחרי בקומה מפולשת.
ואלה הם השטחים הכלולים בשינויי התכנית: ג' 6456 חלקה 117, שכונת רמתיים.
כל המעונין בשינוי התכנית רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
כל מעונין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן כל הזכאי לכך עפ"י סעיף 100 לחוק האמור, רשאי, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות, להגיש התנגדות לשינוי התכנית במשרדי הועדה המקומית האמורה.
ד' שיש, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז
26.12.1985

בבית המשפט המחוזי בירושלים — תיק הצהרות מות 77/85
בעניין: חוק הצהרות מות התשל"ח–1978
ובעניין: הצהרת מותם של הנספים והנעדרים המפורטים להלן
המבקשת: רחל מיטלמן מרח' נתן החכם 16 ת"א ע"י ב"כ עוה"ד צ. לאופר לאור ו/או י. רוזן מרח' מונטיפיורי 16א תל־אביב
הודעה
להווי ידוע כי רחל מיטלמן פנתה אל בית המשפט המחוזי בירושלים להצהיר על מותם של הנספים והנעדרים ומשערים שהם מתו וכי בית המשפט ידון בבקשה הנ"ל ביום 4.2.86 בשעה 10.00.
להלן תיאור הנספים לפי הצהרת המבקשת:
1. ריזל שוורצברד נולדה בין השנים 1880–1875.
2. חנוך שוורצברד נולד בין השנים 1880–1875 בקופלין.
3. רחל קווינסקי לבית שוורצברד נולדה בסוף המאה ה־19.
4. יעקב שוורצברד נולד בתחילת המאה העשרים; אברהם שוורצברד נולד בתחילת המאה העשרים.
5. מקום מגוריהם של הנספים הנ"ל היה בעיירה לוטומירסק פולין וקרבת העיר לודז'.
6. מר חנוך שוורצברד בעלה של ריזל שוורצברד היה בעלים של חנות מכולת וכן מלמד שיעורי גמרא.
7. רחל קווינסקי בתם של ריזל וחנוך שוורצברד היתה עקרת בית.
8. אברהם שוורצברד בנם של ריזל וחנוך שוורצברד היה רווק ותלמיד ישיבה.
9. יעקב שוורצברד היה נשוי ללא ילדים — העיסוק לא ידוע.
10. הנספים נראו לאחרונה בשנת 1941 לפני שנלקחו למחנה ההשמדה חלמנו ופולין.
בני המשפחה הקרובים ביותר: רחל מיטלמן ת"א, וריצ'רד ברין בניו־יורק.
כל מי שיש לו ידיעות על הנספים והנעדרים הנ"ל מתבקש בזה להמציאן לבית המשפט או לכל נציגות דיפלומטית או קונסולרית של מדינת ישראל בין בכתב ובין בעל פה לכל המאוחר חמישה עשר יום לפני מועד הדיון הקבוע לעיל וכל אדם מעונין הרוצה להתנגד להצהרת המוות יתייצב בפני בית המשפט במועד הנקוב לעיל אם בעצמו ואם על ידי באי־כוחו וינמק את התנגדותו או ימסור לבית המשפט הצהרה בשבועה שניתנה על ידיו שבה פורטו טעמי התנגדותו או ימסור הודעה בפני נציג דיפלומטי או קונסולרי של ישראל שבה יפרט את טעמי התנגדותו שאם לא כן יחליט בית המשפט כטוב בעיניו.
ר. שם, רשם — תאריך: 5.12.85

מה ● מתי ● היכן

טלוויזיה

08.15 חשבון פשוט ד': המרחק. 08.40 כלי סורות — ט — כ. 09.00 אנגלית ח'. 09.20 מדעי הטבע ה"ו: תפקידה של מערכת העיכול. 10.10 אנגלית ז'. 10.30 הגיל הרך: רחוב סומסום. 11.00 צרפתית. 11.15 חשבון ה': השבר העשרוני. 11.30 גיאוגרפיה ד'ט: לידתם ומותם של הרים. 12.00 ארץ מולדת: אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה. 12.25 ספרות (על־יסודי): מקבת א'. 13.00 מוסיקה עלי — העשרה — המשולש המוסיקלי: שוברט ושלישית הפסנתר. 14.00 האבולוציה — סדרה בת 10 פרקים המנסה לעקוב אחר התפתחות החיים עלי אדמות. פרק 2: מנבכי העבר (חלק ב'). דוגמאות חשובות מאוסף מאובנים שבמוזיאון לתולדות הטבע בניו־יורק, המראות כיצד התפתחו בעלי החיים הראשונים בעלי 4 רגלים. 14.20 לורל והרדי. 14.40 HELLO — ISRAEL IT'S PART OF LIFE. 15.00 רחוב סומסום • פרחים לשבת. 15.30 קשת וענן — גשם מעונן — המשדר עומד על חשיבות הגשם, מבטא את הצפיה לירידתו ואת השמחה בבואו. כן מוזכרות התפילות והברכות השונות הקשורות בגשם ובטל, וכן תפילת חוני המעגל. 16.00 פרפר נחמד — בעלי חיים. 16.30 איזיס — פרק 22: סוס מנחה — פרק אחרון. נות התעוור והוא חושש לרכוב על הסוס המנחה שהוא מקבל. נות נקלע לסכנה והסוס מציל אותו, בעזרתה של איזיס. 17.00 ערב חדש — מגאזין בשידור חי. מנחה: רפי רשף. 17.30 "פסטיגל 84" — "ברווזי על הכרמל" והחלק העניו. 18.32 "בחרנו לך" — שירים וריקודים (ערבית). 19.00 "ספארי של הרפתקות" — סדרת סרטי טבע בת 9 פרקים, המתארת חיות שונות ושמורות טבע. כל פרק מיוחד לחיות אחרות ולסביבת מגוריהן. פרק ראשון: "תיבת נוח מעופפת". העברת חיות במטוס מעולם הים בסאן־דייגו אל קליבלנד באוהיו. 19.30 חדשות. 20.02 "שלושה בדירה אחת". שם הפרק: "הדיירת הרוקחת" (חלק א'). 20.30 מבט לחדשות. 21.40 מבט שני. 22.20 "לנופף לרכבת" — דרמה אנגלית. בנסיעה ברכבת מלונדון ריצ'ארד נזכר בנסיעה משפחתית עלו לבילוי יום קיץ בכפר. כשהיה ילד בן תשע, אמו רצתה מאוד שהמשפחה תיהנה מן הבילוי המשותף. אחותו כחן, נערה אז, מעדיפה לשבת בבית קפה עם חברתה הטובה. ואילו הוא, ריצ'ארד, זוכר, משום מה, בבירור את התרגשותו, כאשר נופף לרכבת חולפת... 23.00 באלט. בביצוע להקת "הבלט הישראלי". 23.20 חדשות.

רדיו

קול המוסיקה

06.02 "צלילי בוקר". 07.07 "בוקר טוב": ליטה: אנוה — "פרנסיסקו מאסיר — הדרשה לצפורים". 07.30 "יהודית מוסיקלית": היידן: סימפוניה מס' 52, בדו מינור. מוצרט: קונצ'רטו מס' 1, בסי במול מז'ור, לכנור ותז'. בטהובן: סונטה מס' 14, בדו דיאז מינור, "אור הירח". צ'ייקובסקי: סימפוניה מס' 3. 08.58 "קונצרט בוקר": הנדל: קונצ'רטו מס' 4, ברה מינור, לאורגן ותז'. תהילים כ"ג, למקהלה ותזמורת. ברוך: קונצ'רטו מס' 1, בסול מינור, לכנור ותז'. 11.57 "מגישים שיר". 12.05 "מוסיקה קאמרית": הנדל: סונטה לחליל בלה מינור. רביעיית פסנתר בסי במול מז'ור. 13.00 "קונצרט צהרים": סויטת מחולות. בטהובן: 12 מנואטים, יצירת נעורים מס' 7. שופן: 14 ואלסים. "מסקרדה", סויטה לבלט. 15.00 "מילון מוסיקלי". 15.05 "ממדף התקליטים". 16.00 "קונצרט מנחה". 18.30 ... 20.05 "ערב טוב". 20.30 מאולמי הקונצרטים בלונדון. 22.30 ... 23.00 "דיוו לפסנתר". הקונצרטגבואו של פאריס.

רשת א'

07.30 "חוץ קיידה" — פזמונים ישנים ואהובים. 08.05 "הגנה", עם בני הגרל. 09.30 "השיר לא תם" — שירים עבריים. 10.30 "מפגש" — מגזין בשידור חי. 11.10 "רדיו קל". שידורים לחינוך ותיום. 11.30 "השכלה ודעת לכל": קהילות ישראל "גדרה". 13.05 "מעמי המזרח". 14.05 "לבת ולבן": תכניות לילדים — "אז סוב לי" בקינטן — סדרת סיפורים לקטנים מאת: ברורית זולמן. — מאת דבורה עומר. 14.45 לילדים הגדולים: "חתול בשק" — ילקוט כלינו. 15.25 "השכלה ודעת לכל": "מרחבא" — שעורים בערבית. 15.58 "ספר חדש". 16.05 "עולם יהודי" — בין ישראל והתפוצות. 17.12 "מגישים שיר". 17.20 "האוניברסיטה הפתוחה": "מגלות לקוממיות". 18.06 "מנוחת ערב" — משדר יומי להווי רוחי ומסורת. 18.47 פרקי היום בתנ"ך. 19.05 "שער בתלמוד". 19.30 שידורים לעולים. 22.05 שנינו ביחד וכל אחד לחוד.

רשת ב'

08.05 "סעו לשלום". 09.05 "ביקור בית", עם רבקה מיכאלי. 10.10 "כל צבעי הרשת" — מנחה: יוסי. 12.10 "גל פתוח" — חדשות ופזמונים. 13.00 "בחצי היום". 14.06 "יש ענין", עם גבי גזית. 15.10 "סעו לשלום" — מנחה: גדעון הוד. 16.05 "שירים ושערים". מגזין המשק והחברה. 17.10 "יומן כלכלה". 17.30 "על ספרים ואנשים". 18.06 "אצבע על הדופק" — שבועון בעניני בריאות ורפואה. 18.45 היום בספורט. 19.00 "היום הזה". 19.35 "עולם חדש" — מגזין חדשותי לעניני האדם והכנתו. 20.05 פרקי חזנות "בביכנתך". 22.05 "עוד פעם אחת", הפעם: "בגוף ראשון". עם עמנואל הלפרין. 23.05 "כפר ראשי" — חידונים בנגונים עם שמוליק רוזן.

רשת ג'

11.08 "לי ולך" — שיר וברכה. 15.05 "חדש תדיש ובחודשיו", עם יהושע עברי. 16.05 "מוסיקה לענין". 17.05 "הצגה יומית" — עם יגאל רביד. 18.00 "מקום בצמרת" — מצעד הפזמונים הישראליים. 21.05 "ארוח עתיק" — שירים שלא נס ליחם. 23.05 "פניני נאו" — עם לאה לואיר.

גלי צה"ל

06.00 באופן גילולי — פינתו של אבשלום קור. 06.10 צלילי בוקר — שירים עבריים. 06.30 אוניברסיטה משודרת: גיאולוגיה: עולם של תצפיות ומסקנות. מרצה: פרופ' עמנואל מזור. 07.07 טבע אבא שבע — עם אהוד ליפשיץ. 08.05 סיפר כיף ישראל — שעת אקטואליה יומית. 09.05 בגון לעכשיו, עם רפי רשף. 11.05 פעם של פעם, עם אירלי יניב. 12.05 להיט לתאבון. 13.05 בכיכון ישראלי, עם אלי ישראלי. 15.05 מסך וכה. 16.05 ארבע אחרי הצהריים — שירים עבריים. 16.35 באופן גילולי — פינתו של אבשלום קור. 17.00 יומן צהרים. 17.30 כוננות — מגאזין גל"צ לענייני צבא ובטחון. 17.50 יומן ספורט. 18.05 שעה קלה על כלכלה. 18.35 כוכב ודעה. 19.05 "רוזי במוקים" עם דני קרמל. 20.05 "לא רק היא". 21.00 מבט לחדשות. 21.30 אוניברסיטה משודרת: גיאולוגיה — עולם של תצפיות ומסקנות (ש.ח). 22.05 על הדבש ועל העוקץ — שירים מהחברה אירבים. 23.05 ציפורי ערב כאלכוביות עם רם עברון. 00.05 ציפורי לילה — עם יובל גכטין. 02.05 לא רוצים לישון. 05.05 צלילי בוקר.

קולנוע

תל־אביב

9.10 — 7.15 — 4.30
אסתר: נה ראו עיני התחול
אורלי: חורה לעתיד
בית לסין: אפוקליפסה עכשיו — 23.15
בן־יהודה: הכו ואיש השלג — 9.10 .7.15 .4.30
גת: הרבה ולא כלום
גורדון: רומן הרמים — 9.10 .7.00
דקל: לילות לבנים — 9.10 .7.00
דרייב־אין:
המטרה אמריקה — 9.30 .7.15
הג'יגולו מאמסטרדם — 12.00
הוד: גולאג GULAG
מוזיאון תל־אביב: נערה ונער — 9.10 .7.15 .4.30
לימור חדש: כבודו של פריצי — 9.30 .7.00
פאר: מסע עסקים של אבא
סינמה 1: המטרה אמריקה
סינמה 2: אני יודע שאת יודעת שאני יודע
פאריס: בירוי • הרפתקאה היא הרפתקאה — 11.45

רביבים:
חן 1: שנת הדרקון — 9.40 .7 .4.15
חן 2: סיפורה של מארי — 9.45 .7.20 .5.00
חן 3: ביה"ס לאבירים מתחילים — 9.45 .7.20 .5.00
חן 4: הוונים — 10.10 .8.10 .4.45
חן 5: רומן על בנות — 9.40 .7.20
7.20 ,4.40 ,1.10 ,10.10

שחף: שושנת הקהיר הסגולה
תל־אביב: נברות המלך שלמה
תכלת: אנס הברבורים
צוותא: הגנוב • כפי הלום — 8.00

רמת־גן וגבעתיים

איאדים: שנת הדרקון — 9.10 .6.30
לילי: כבודו של פריצי — 9.10 .7.00
ארמון: אפוקליפסה עכשיו — 9.10 .6.45

ראשון:
חן 1: הרבה ולא כלום — 9.40 .7.10 .4.10
חן 2: בירוי — 9.45 .7.20 .5
חן 3: שינור עם כבוד — 9.45 .7.25 .5.00
חן 4: רומן על בנות — 9.40 .7.20 .5.00

ירושלים

אדיסון: כבודו של פריצי — 9.15 .6.45 .4.15
אורנע: ביה"ס לאבירים — 9.00 .7 .4.10
בית אגרון:
14.30: הדיבוק בארץ עוץ
17.30: אלגרו נון טרופו
19.00: הקהילה
21.00: הפרש
בנייני האומה: שושנת הקהיר הסגולה — 9.00 .7.00 .4.10
כפיר: חורה לעתיד — 9 .7 .4.30

חבירה: רכבת תחתית — 9.00 .7.00 .4.30
סמדר: ראסטי ג'יימס — 9.15 .7.00
אורנע: ביה"ס לאבירים מתחילים — 9.00 .7.00 .4.30
מיטשל: מסע עסקים של אבא — 9.15 .6.45

חיפה

אירמון: האיש בעל הנעל האדומה — 9.00 .6.45 .4.30
אורה: הכו ואיש השלג — 9.15 .6.45 .4
חן: גורל — 9.00 .6.45 .4.30
עצמון: רומן הרמים — 9.15 .6.45 .4.00
פאר: לילות לבנים — 9.00 .6.15 .4.00
קרן אור המחודש: קאוס — 9 .6
רון: חורה לעתיד — 9.00 .6.45 .4.00
אמפי: מאטה הרי — 9.15 .7.00 .4.30
אורלי: הכבוד של פריצי — 9.15 .7

נתניה

שרון: תלמידה ומשמלת — 9.15 .7.00
סטודיו: ראסטי ג'יימס — 9.15 .7.00

חולון

סבוי: חולית — 9.30 .7.00 .4.30
מגדל: שלוף אבל בזהירות — 9.10 .7.15

בת־ים

עצמאות: המטרה אמריקה — 9.10 .7.15 .4.30

הרצליה

היכל: בברות המלך שלמה — 9.30 .7.15 .4.30
מלון דניאל: קור השתיקה — 9.10 .7.15

באר־שבע

חן: בברות המלך שלמה — 9.10 .7.15

חדרה

היכל חדרה: הגוים — 9.15 .7.00

תיאטרון

התיאטרון הישראלי
הערב, יום ג', 7.1
תיאטרון הבימה:
המלך מתיא הראשון: 18.30, 16.00
פירוד זמני: 20.30
התיאטרון הקאמרי
דבש פרא: 20.30

צוותא
לתרבות מתקדמת
יום ג' 7.1 בשעה 16.00
"אגדות מדגרנות"

שרותים ● עזרה ● תחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים — עזרא — בלפור 135.
חולון — אורנה — הופיין 52.
ירושלים — אורה — המלך ג'ורג' 27.
נתניה — נאות שקד — ב. מסחרי אזורים.
פתח־תקוה — קופ"ח כללית — חיים עוזר.
רמת־גן — פינצ'י — חיבת ציון 43.
תל־אביב — לב העיר — אחד העם 69; קופ"ח לאומית — המכבי 4.
חיפה — הוד — הנביאים 31.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז
● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר — כל המחלקות — כל השבוע.
● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה — כל המחלקות — כל השבוע.
● בית־החולים ע"ש רוקח תל־אביב — בימים ב', ד', ו' — כירורגיה ופנימית ילדים — כל השבוע.
● בית החולים איכילוב תל־אביב — בימים א', ג', ה', שבת — כירורגיה ופנימית.
● בית החולים וולפסון, חולון — כל המחלקות כל השבוע.
● בית החולים אסף הרופא — כל המחלקות — כל השבוע.

נתניה
● בי"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים — כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים
● שערי צדק — ילדים, כירורגית, אורטופדית, עיניים.
● ביקור חולים — פנימית, נשים, א.א.ג.

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שליד ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל. בתל־אביב — בימים א'—ה' בין השעות: 21.00—24.00. בלילות שבת וערבי חג בין השעות: 18.00—24.00. בשבתות ובחגים בין השעות: 15.00—11.00. הכתובת: רח' ברסלבסקי 49, טל' 284643.
מרפאות שיניים לעזרה ראשונה ...
מרכז סיוע לקרבנות אונס — בימים א'—ה' בשעות 17.00—21.00.
עזרה ראשונה נפשית:
ער"ן ירושלים — טל' 02/669911
ער"ן תל־אביב — טל' 03/261111
ער"ן חיפה — טל' 04/538888
ער"ן באר־שבע — טל' 057/418111
ער"ן נתניה — טל' 053/...
סילוק מפגעים: ... — טל' 106.

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה — טל' 100. באר־שבע, נהריה, טבריה, נצרת — טל' 100. אילת — 1244, חדרה — 22444.

מוקד קופ"ח כללית

המוקד עומד לרשות המבוטחים בלילות, בימים א'—ה' 20.00—08.00. טל' 03/431100, 03/433100.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101.

רכבות

מירושלים לתל־אביב ורחובות:
בימים א'—ו': 7.30; בימי ו' וערבי חג: 7.30.
לבני־ברק ולחיפה:
בימים א'—ה': 16.00; בימי ו' וערבי חג: 11.30.

מתל־אביב לירושלים:
מת"א דרום בימים א'—ה': 16.00. מבני ברק 8.16.
לחיפה: בימים א'—ה': 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00.
לנהריה: בימים א'—ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00, 13.00.

מחיפה בת־גלים:
לירושלים — א'—ו': 7.00.
לתל־אביב — א'—ה': 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 19.30.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.30, 12.30, 13.30.
מנהריה לחיפה ולתל־אביב: 6.35, 9.00, 10.40, 14.35, 16.35.

כל התחתית ספגה מהלומות

הפועל חיפה הובסה ע"י מכבי ת"א 139:85 * אליצור קרית־אונו נוצחה בגליל 100:92 * הפועל רמת־גן הפסידה למכבי חיפה 123:110 * נצחונות לקבוצות הצמרת של אליצור נתניה (84:110 נגד בית"ר תל־אביב) והפועל חולון (88:115 נגד מכבי רמת־גן)

● כדורסל

אפילו הפתעה אחת לא היתה אמש במשחקי המחזור הי"8 בליגה הלאומית בכדורסל. קבוצות התחתית ספגו מהלומה נוספת. כולן הפסידו. הפועל חיפה, ללא לירוי קומבס, הובסה ע"י מכבי ת"א – 139:85; אליצור קרית־אונו נוצחה בגליל – 100:92, והפועל רמת־גן הפסידה ברוממה למכבי חיפה – 123:110.

מכבי תל־אביב, שלושה ימים לפני משחקה החשוב בגביע־אירופה בלימוז', גילתה שטף ויכולת.

שתי קבוצות נוספות זכו בנצחונות: הפועל חולון לא התאמצה להכניע את מכבי רמת־גן – 88:115, ואליצור נתניה הכניסה את בית"ר תל־אביב – 84:110.

קבוצת הפועל תל־אביב, המתכוננת למשחק מחר ביוגוסלביה בגביע־קוראץ', נגד בוסנה סאראייבו, היתה חופשית.

● טבלה לאומית

1.	מכבי ת"א	17	17	—	1431־1936	34
2.	אליצור נתניה	17	13	4	1538־1654	30
3.	הפועל חולון	17	11	6	1387־1597	28
4.	הפועל ת"א	16	11	5	1406־1604	27
5.	מכבי חיפה	18	7	11	1670־1631	25
6.	גליל־עליון	16	8	8	1467־1500	24
7.	מכבי ר"ג	17	7	10	1699־1581	24
8.	בית"ר ת"א	17	7	10	1599־1456	24
9.	הפועל ר"ג	18	5	13	1883־1597	23
10.	קרית־אונו	18	4	14	1857־1676	22
11.	הפועל חיפה	17	4	13	1607־1402	21

לפני לימוז' טיול ביד־אליהו

מכבי ת"א — הפועל חיפה (44:55) 85:139

שלושה ימים לפני משחקה החשוב בלימוז' בבית־גמר גביע־אירופה לאלופות, "טיילה" אמש מכבי ת"א לנצחון גבוה — 85:139, על סוגרת הטבלה, הפועל חיפה.

החיפנים הופיעו ללא שחום־העור, לירוי קומבס, שהחרים את אימוני הקבוצה בגלל אי־קבלת משכורתו. אתמול נקנס קומבס ב־4000 דולאר, ולפיכך כלל לא הופיע למשחק.

ספק אם גם עם קומבס היו החיפנים מצליחים לבלום את שטף המשחק של מכבי ת"א. לאלופה היו אמש ארבעה קלעים מעולים. מיקי ברקוביץ' קלע במחצית הראשונה רק 10 נקודות (שני סלים של 3). אולם, במחצית השניה, ב־14 הדקות בהן שותף, קלע עוד 23 נקודות. מיקי זרק במחצית זו לסל 8 פעמים: 7 קליעות של 3 נקודות וסל רגיל. דורון ג'מצ'י, שהיה הקלעי הבולט במשחק, עם 34 נקודות, היטיב לשחק במחצית הראשונה (21 נקודות). שני הגבוהים של מכבי ת"א, מאגי וג'ונסון, שלטו בריבאונד. מאגי — 14 וג'ונסון — 10 כדורים חוזרים. מאגי קלע 28 נקודות, וג'ונסון — 26. את מכבי ת"א ניווטו אמש שניים: מוטי ארואסטי שפתח וחן ליפין שהחליפו. שניהם עשו זאת היטב.

הפועל חיפה באה כדי להשיג תוצאה־של־כבוד. שחקניה נלחמו במחצית הראשונה, אך בשנייה נשברו. הבולטים בשורותיה היו: אלון אופיר, דורון קסקי ורן פרדמן.

בדקה הי14 הוליכה מכבי ת"א — 34:39, ובמחצית — 44:55. במחצית השנייה בא המבול — 59:90 בדקה הי29; 74:117 (35); 77:130 (38) ובסיום — 85:139.

שפטו טור וורניק ושלמה רבינוביץ, לעיני 500 צופים, ביד־אליהו.

● קלעו למכבי ת"א: ג'מצ'י 34; ברקוביץ 33; מאגי 28; ג'ונסון 26; נלסון 10; לאסוף 4 וארואסטי 4.

● קלעו להפועל חיפה: פרדמן 26; דלזל 24; אופיר 17; קסקי 10; שביט 6 ואמישה 2.

יצחק ויסהוף

● מלך הסלים

1.	מאגי (מכבי ת"א)	522
2.	ואלאס (קרית־אונו)	463
3.	ויילי (קרית־אונו)	455
4.	שפע (מכבי חיפה)	451
5.	ג'מצ'י (מכבי ת"א)	408
6.	מק'פייפ (הפועל ר"ג)	405
7.	ליף (גליל־עליון)	400
8.	בנט (הפועל ר"ג)	393
9.	תומאס (מכבי ר"ג)	384
10.	ג'ונס (בית"ר ת"א)	370

● מלך הנקודות

1.	צימרמן (הפועל ת"א)	56
2.	ג'מצ'י (מכבי ת"א)	53
–.	ויילי (קרית־אונו)	53
4.	דלזל (הפועל חיפה)	47
5.	קרן (קרית־אונו)	45

● במחזור הבא

(יום שני, 13.1.86)

מכבי רמת־גן — מכבי חיפה; הפועל רמת־גן — הפועל הגליל־העליון; הפועל ת"א — בית"ר ת"א; הפועל חיפה — הפועל חולון; אליצור נתניה — מכבי ת"א (נדחה ל־26 בינואר). אליצור קרית־אונו חופשית.

קומבס עמד לצאת לארה"ב

מאת יוסף גלזר

לירוי קומבס, שחום־העור של הפועל חיפה, עמד לצאת הלילה לארה"ב כמחאה על קנס שספג מהנהלת הקבוצה, בסך של 4000 דולאר.

הקנס, שחולק לשני תשלומים חודשיים שווים, הוטל על קומבס בעקבות אי־הופעתו לשלושה אימונים רצופים בסוף השבוע. קומבס נימק את החרמת האימונים בכך ששכרו לא שולם כנקוב בחוזהו ה־1 בינואר. ונאמר לו כי ישולם ב־15 בחודש.

חולון לא נזקקה למאמץ מיוחד

הפועל חולון — מכבי רמת־גן (46:59) 88:115

הפועל חולון לא נזקקה אמש למאמץ מיוחד כדי לגבור על מכבי רמת־גן, שהיוותה יריב שקול עד לדקה הי10 (26:30). אולם בסיום היה יתרונם של החולונים מבריע — 88:115.

במחצית השנייה הכניס ג'ים תומאס ממכבי ר"ג מימר של מתח, שצימק את התוצאה עד כדי 6 נקודות — 58:64 (25). אולם יציאתו בחמש עבירות, בדקה הי30, סתמה את הגולל על סיכויי מכבי ר"ג.

עם יציאתו של תומאס, הלמה חולון ללא־רחם — 82:104 (37) ובסיום — 88:115.

בהפועל חולון הצטיינו: חיים זלוטיקמן, הנמצא בכושר אישי מעולה וג'ו קופר. דייוי בורמור, שפתח ויצא לאחר חמש דקות, שב בדקה הי25 וקלע 20 נקודות.

שפטו אברהם זגול ושי שטריקס, לעיני 800 צופים, בחולון.

● קלעו להפועל חולון: קופר 27; זלוטיקמן 26; בורמור 24; ויליס 17; פונדקסטר 11; אלימלך 8 ובוגין 2.

● קלעו למכבי ר"ג: תומאס 21; קורנליוס 19; רכליס 15; שוורצמן 14; גורן 12 ונעמן 7.

יוסי חן

קרית־אונו "פיספסה" בסיום

הפועל הגליל־העליון — אליצור קרית־אונו (53:51) 92:100

34 דקות הוליכו אמש שחקניה הסימפטיים של אליצור קרית־אונו, במשחקם נגד הפועל הגליל־העליון, ורוח הפתעה ריחף באוויר. אולם כדורסל משחקים 40 דקות והגליל זכה בסיום מוחץ — 92:100.

קרית־אונו היטיבה לשחק, שחקניה לחמו והבליטו את שני שחומי־העור, ואלאס ווילי, שהיו המוציאים לפועל. גם חנן קרן שיחק היטב, במיוחד במחצית הראשונה, אולם לאחר ההפסקה שותק לחלוטין ע"י בועז רימון, וקלע שתי נקודות בלבד.

בגליל־העליון הציג מורי בראון את משחקו הטוב ביותר בקבוצה. הוא קלע 35 נקודות וקלט 15 כדורים חוזרים. גם בדר ליף (27 נקודות) וארז חזן התעלו. חזן שיחק במחצית הראשונה את ג'ון וויילי, ועם שובו במחצית השנייה, בדקה הי29, הביא למהפך, לזכותו של חזן ייאמר כי סל 3 נקודות, שקלע 20 שניות לסיום, שבר את קרית־אונו.

במחצית היה יתרון לקרית־אונו — 51:53. בדקה הי34 הוליכה קרית־אונו — 79:82, אולם אז ספג המאמן אברהם חמו עבירה טכנית. ליף דייק וקרית־אונו "איבדה את הראש". לשחקניה היו טענות קשות לשופטים זלינגר וגוטליב, ששרקו גם לעבירה טכנית לחנן קרן, לראשונה בחייו. הגליל הוליכה בדקה הי39 — 89:92 ואז קלע חזן את סל 3 הנקודות ובסיום — 92:100.

בסיום ניסו אוהדי קרית־אונו לתקוף את השופטים.

1200 צופים חזו במשחק שנערך בכפר־גלעדי.

● קלעו להפועל הגליל־העליון: בראון 35; ליף 27; חזן 24; דיסמן 10 וסימס 4.

● קלעו לאליצור קרית־אונו: ואלאס 25; ויילי 23; קרן 13; מגידו 12; רביד 8; קריין 4; אגמי 4 ומרקוביץ 3.

עמית גל

שפע ניצח את שלכטר

מכבי חיפה — הפועל ר"ג (48:65) 110:123

יכולת מצויינת של מלך־הסלים החיפני, דורון שפע (38 נקודות — שיא אישי) העניקה אמש למכבי חיפה נצחון רביעי בחמשת משחקיה האחרונים. הפעם על הפועל רמת־גן — 116:123, ושיפרה את סיכוייה להשתלב בפליי־אוף.

התוצאה האמריקנית נבעה לא מעט בגלל ההגנות הפרוצות של שתי הקבוצות. בחיפה בלטו, לבד לשפע, גם אלברט באטס, שקלט 16 כדורים חוזרים, ובמחצית הראשונה, עדי גורדון, ששיחק לכל אורך 40 הדקות על־אף פציעה בכתפו.

הפועל רמת־גן שיחקה כמעט לכל אורך המשחק עם חמישייה אחת, למעט בשלוש דקות, בהן שולב הצעיר אברמוב. היעדרם של טאונסיל שחום־העור ושל אורי בן־ארי החולה, הטילה מעמסה כבדה על חמישה שחקנים, כאשר משכמו ומעלה היה סטיב שלכטר, שקלע 35 נקודות. שלכטר הזכיר את ימיו הגדולים. גם למק'פייפ, בנט וקאשי היו דקות טובות.

מכבי חיפה הוליכה — 1:7, 9:22, 41:56 ו־48:65 בהפסקה. שפע קבע יתרון־שיא — 53:73 ו־61:80, אך שלכטר צימק ל־84:90 בדקה הי31. כאן קלעה מכבי חיפה 11 נקודות רצופות — 84:101, ושמרה על יתרונה — 93:107 ו־110:123 בסיום.

שפטו היטב, דוד דגן ויצחק רמות. לעיני 2500 צופים, ברוממה.

● קלעו למכבי חיפה: שפע 38; באטס 23; גורדון 20; ארי רוזנברג 16; פיפלס 10; שטינהאואר 8; דוד 4; ירדן רוזנברג 2 וכספי 2.

● קלעו להפועל ר"ג: שלכטר 35; מק'פייפ 24; בנט 22; קאשי 18 ומוסקוביץ 11.

יוסף גלזר

נברסון ושות' שלטו בירושלים

אליצור נתניה — בית"ר תל־אביב (46:51) 84:110

אליצור נתניה שבה למסלול הנצחונות, לאחר ההפסד האחרון בליגה להפועל הגליל־העליון. הפעם נפלו קורבן לשחקני אליצור נתניה יריביהם מבית"ר ת"א, שנוצחו בירושלים ע"י "הלהקה השחורה" — 84:110.

1000 צופים ירושלמים חזו בתצוגת כדורסל מהנה של קאויל נברסון, ג'ימי הול וויילי סימס, במחצית השנייה.

שפטו: אהרון בר וצבי שגב, באולם מנחת בירושלים.

● קלעו לאליצור נתניה: נברסון 26; הול 21; פייר 18; סימס 18; ברכה 15; פאל 6; מימון 2; עייש 2 ורביב 2.

● קלעו לביתר ת"א: ג'ונסון 27; ג'ונס 22; חווז 16; שם־טוב 8; גינזבורג 4; הווארד 3; סליגס 2 ושטיין 2.

נפתלי קורן

סנסציה בליגה לנשים: אליצור ת"א נוצחה!

מאת יוסף חכם

בפתיחת משחקי הסיבוב השני בליגה הלאומית בכדורסל לנשים, נרשמה הפתעה מרעישה. כאשר באולם בכפר־המכביה גברה קבוצת מכבי דרום רמת־חן על האלופה, אליצור תל־אביב קרית־אונו — 81:82, לאחר 39:42 לאליצור במחצית.

לאליצור ת"א היה זה הפסד ליגה ראשון לאחר כ־70 נצחונות רצופים. בשורות המנצחות בלטה שרית וילברמן, שקלעה 7 סלים של 3 נקודות. את הנצחון הגדול קבעה נילי עקריב, כן הי16 וחצי, 32 שניות לסיום, בקלעה שתי קליעות־עונשין. ענת דריינגר, כוכבת אליצור, נכנסה לשחק רק בדקה הי32, לאחר שקבוצתה פיגרה. הירבו לקלוע: למכבי דרום רמת־חן: וילברמן 25 וורדית אנאי 12. לאליצור: פנינה בריאלובסקי 20 ואורלי גרוסמן 18.

● באולם הפועל ת"א גברה קבוצת הפועל גבעת־חיים על הפועל תל־אביב — 58:66 (34:34). לגבעת־חיים הירבו לקלוע: ויוה רוזן 20 ואלומה גורן 18. להפועל ת"א: אריאלה וולף 20 ותמי גת 14. שפטו נוימן ואלקלעי.

● באולם בכפר־תבור ניצחה הפועל הגליל התחתון את הפועל קישון — 60:81 (34:40). הירבתה לקלוע להגליל־התחתון: רונית גורפינקל 30, לקישון: מוניקה ליפניק 24.

● בראשון־לציון גברה קבוצת מכבי תל־אביב על אליצור ראשון־לציון — 66:75 (29:46). הירבו לקלוע למכבי ת"א: רחל ביוסטר 30 ואורית ארמון 15. לראשל"צ: דניאלה גורון 22. שפטו פרסר וסביון.

● באולם צאייגין בקיראון ניצחה קבוצת הפועל חיפה את אליצור קרית־אונו — 78:101 (44:49). להפועל חיפה הירבו לקלוע: רונית דיאמנט 24 ושירלי לב 18. לקרית־אונו: טלי קליין 26.

● בירושלים גברה קבוצת הפועל המקומית על בני־יהודה תל־אביב 54:68.

הטבלה

(לאחר המחזור הי12)

1.	אליצור ת"א	664־1041	23
2.	מכבי ת"א	730־878	23
3.	מכ. דרום/ר"ח	809־837	21
4.	בני־יהודה ת"א	715־742	20
5.	הפועל חיפה	745־872	20
6.	הפו' ירושלים	817־785	18
7.	הפו' גב.־חיים	826־851	18
8.	הגליל־התחתון	769־733	17
9.	הפועל ת"א	788־762	16
10.	אלי. ראשל"צ	922־738	14
11.	אלי. קרית־אונו	916־805	14
12.	הפועל קישון	982־631	12

מיקי ברקוביץ
תשעה סלים x 3

● כדורגל

משחק דחוי היום:

הפועל חיפה – מכבי פ"ת

המשחק הדחוי בליגה הלאומית בכדורגל בין קבוצות הפועל חיפה ומכבי פ"ת ייערך היום אחה"צ באיצטדיון בקרית־אליעזר.

שתי הקבוצות נמצאות בחלק התחתון של הטבלה ורק נצחון יעניק לזוכה אויר לנשימה. החיפנים, מול קבוצה פתח־תקואית, היא נכנעה בשבת (1:0 בבית) לבני־יהודה). צפוי מאבק שקול.

ישפוט: יצחק רוזנברג.

תחתית הטבלה

11.	מכבי פ"ת	10	13־17
12.	שמשון ת"א	11	11־16
13.	הפועל חיפה	10	6־13
14.	מכבי יבנה	11	5־18
15.	מכבי שעריים	11	5־11
16.	מכבי יפו	11	9־23

אשכנזי ישפוט השבת בירושלים

מאת יוסף חכם

הבין־לאומי משה אשכנזי ישפוט בשבת את המשחק המסקרן בליגה הלאומית בכדורגל, במגרש ימק"א בירושלים, בין הפועל ירושלים ומכבי חיפה.

יתר שופטי השבת: צבי שרף: בני־יהודה תל־אביב — הפועל פתח־תקוה: יצחק רוזנברג, מכבי יבנה — הפועל באר שבע: יוסי שיינר, מכבי תל־אביב — מכבי נתניה: עוזיהו צבי, הפועל ת"א — שמשון ת"א: חיים ליפקוביץ, מכבי יפו — מכבי שעריים: יצחק [illegible], הפועל חיפה — הפועל כפר־סבא: יצחק אורגד, מכבי פתח־תקוה — בית"ר ירושלים.

פיזנטי במדי שתי הקבוצות במשחק קלן — נתניה היום

משחק בין־לאומי בכדורגל, שייערך היום ב־2.30 אחה"צ בנתניה, יפגיש את קבוצות מכבי נתניה ופ.צ. קלן הגרמנית. יהיה זה משחק הניגוי לציון העברתו של דוד פיזנטי לקבוצה הגרמנית.

פיזנטי עצמו ישחק מחצית אחת בשירות קבוצת־העבר שלו, מכבי נתניה ומחצית בשורות קבוצתו הנוכחית, קלן.

בקבוצת קלן, שלא העלתה עד כה בליגה הגרמנית, מופיעים שלושה משחקני נבחרת גרמניה: השוער שומכר וכן ליטברסקי וקלאוס אלופס.

קבוצת מכבי נתניה שביקשה לחזק את שורותיה החליטה לוותר על כך מאחר שכל הכדורגלנים שהיתה מעוניינת לשתף, הם בשלילה.

קלן תנצל את הפגרה בליגה הגרמנית ותשהה בארץ עשרה ימים. בשבוע הבא תשחק בקרית־אליעזר נגד מכבי חיפה.

העתודה תשחק היום בבני־לכיש

נבחרת העתודה בכדורגל תשחק היום ב־2.30 אחה"צ במגרש בני־לכיש נגד הפועל בני־לכיש. יהיה זה משחק לזכרו של השוער אמיר משרקי, שנספה על מגרש הכדורגל.

סקוטלנד הציעה לשחק ברמת־גן ב־29 בינואר

נבחרת הכדורגל של סקוטלנד הציעה אתמול להתאחדות לכדורגל לקיים משחק בין־ארצי וידידותי עם ישראל, ב־29 בינואר באיצטדיון ברמת־גן.

ההצעה הסקוטית נתקבלה בחיוב ונראה שבימים הקרובים יסוכם הדבר סופית.

לפי ההצעה המתגבשת יבואו הסקוטים על חשבונם; ישראל תארח אותם בארץ וההכנסות יתחלקו בין שתי הנבחרות.

סקוטלנד מבקשת לקיים משחקי־מבחן נגד נבחרות שונות במסגרת הכנותיה לגמר הגביע העולמי במקסיקו. באותו יום, ב־29 בינואר, תשחק אנגליה בקהיר נגד מצרים.

● שלושת נציגי ההתאחדות לכדורגל, היו"ר שאול סוירי, הגזבר עוזיקם מילצין והמנכ"ל יוסף אראל, שיצאו אתמול לשוויץ למיפגשים עם ראשי פיפ"א בקשר לצירוף ישראל לאחד המספלים האירופיים יתחילו היום בפגישותיהם.

יעקב ישי החליף את נחום פסח

בדברי הערכה חמים, תוך ציון תרומתו הרבה ומעורבותו האישית לקידום הספורט הפועלי, נפרדו שלשום חברי ועדת הספורט היוצאת מנחום פסח, שעמד בראשה בשמונה השנים האחרונות.

פסח העביר את ראשות הוועדה למחזיק התיק החדש של הוועדה המרכזת של ההסתדרות יעקב ישי, ואיחל לו הצלחה בתפקיד.

ועדת הספורט סיימה את דיוניה בקבלת שורת החלטות, [illegible] הספורט במקומות־העבודה, תוך תביעה מהאגף לאיגוד מקצועי לדאוג להכללת הנושא בהסכמי העבודה.

[illegible]

סיכום הסיבוב הראשון בכדורעף מורה על חילופי מיקום משמעותיים:

בת־ים ירשה את המעפיל

שתי ליגות נפרדות שהפרש המערכות ביניהן היה – 9:108 * גיל פישל – שחקן הסיבוב * שער־העמקים בצרות * הפצועים לא זעקו * ניידות שחקנים ללא תקדים גרמה לחילופי מיקום * ליגה שקופה וחסרת הפתעות

כדורעף עם אורי אפק

כאשר יצאה הליגה הלאומית בכדורעף לדרכה המתכנתי וטענתי שקיימות למעשה שתי רמות בתוכה. מעין ליגה עליונה, הכוללת את הפועל בת־ים, הפועל המעפיל, הפועל קרית־אתא, הפועל כפר־סבא, הפועל עין־המפרץ/כפר־מסריק ואליצור ת"א וליגה מישנית, ובה שאר שש הקבוצות. עד כמה שצדקתי תעיד העובדה החותכת שאף קבוצה מהליגה העליונה לא הפסידה משחק לקבוצה מהליגה המישנית. יחס המערכות המיפגשים בין "שתי הליגות" הוא – 9:108.

בטרם אנתח את הסיבוב הראשון וסיכויי הקבוצות כדאי לבחון תמונת מצב להיום, הכוללת גם מה שנותר לכל קבוצה בסיבוב השני: בבית ובחוץ:

ליגה עליונה

* הפועל בת־ים (10 נקודות בליגה הפנימית: יחס מערכות – 3:15): הפועל כפר־סבא (בית), אליצור ת"א (חוץ), הפועל עין־המפרץ/כפר־מסריק (ב), הפועל המעפיל (ח) והפועל קרית־אתא (ח).

* הפועל כפר־סבא (8: 6:11): הפועל בת־ים (ח), אליצור ת"א (ב), הפועל עין־המפרץ/כפר־מסריק (ח), הפועל המעפיל (ב) והפועל קרית־אתא (ב).

* הפועל קרית־אתא (7: 8:11): אליצור ת"א (ח), הפועל עין־המפרץ/כפר־מסריק (ב), הפועל המעפיל (ח), הפועל כפר־סבא (ח) והפועל בת־ים (ב).

* הפועל עין־המפרץ/כפר־מסריק (7: 8:11): הפועל קרית־אתא (ח), הפועל כפר־סבא (ב), הפועל בת־ים (ח), אליצור ת"א (ח) והפועל המעפיל (ח).

* אליצור ת"א (7: 7:11): הפועל קרית־אתא (ב), הפועל כפר־סבא (ח), הפועל בת־ים (ב), הפועל עין־המפרץ/כפר־מסריק (ב) והפועל המעפיל (ב).

* הפועל המעפיל (6: 6:13): הפועל קרית־אתא (ב), הפועל כפר־סבא (ח), הפועל בת־ים (ב), אליצור ת"א (ח) והפועל עין־המפרץ/כפר־מסריק (ב).

ליגה מישנית

* הפועל חניתה/מטה אשר (10): הפועל העוגן (ב), הפועל שריד (ב), הפועל רמת־אביב (ח), הפועל עין־שמר/ברקאי (ח) והפועל שער־העמקים (ח).

* הפועל שריד (9): הפועל עין־שמר/ברקאי (ב), הפועל רמת־אביב (ח), הפועל חניתה/מטה אשר (ח), הפועל העוגן (ח) והפועל שער־העמקים (ב).

* הפועל רמת־אביב (8): הפועל שער־העמקים (ח), הפועל שריד (ב), הפועל עין־שמר/ברקאי (ב), הפועל חניתה/מטה אשר (ב) והפועל העוגן (ב).

* הפועל העוגן (7): הפועל חניתה/מטה אשר (ח), הפועל עין־שמר/ברקאי (ב), הפועל שער־העמקים (ח), הפועל שריד (ב) והפועל רמת־אביב (ח).

* הפועל עין־שמר/ברקאי (6): הפועל שריד (ח), הפועל רמת־אביב (ח), הפועל חניתה/מטה אשר (ב), הפועל העוגן (ח) והפועל שער־העמקים (ח).

* הפועל שער־העמקים (1): הפועל רמת־אביב (ב), הפועל העוגן (ב), הפועל עין־שמר/ברקאי (ב), הפועל שריד (ח) והפועל חניתה/מטה אשר (ב).

טבלאות אלה מלמדות רבות. סיכומו של סיבוב מוכיח כי עד כה היתה לנו ליגה שקופה, חסרת הפתעות ונעדרת מאבקים של ממש. בליגה העליונה נסתיים רק מיפגש אחד ב־2:3 (הפועל קרית־אתא – הפועל המעפיל).

66 המיפגשים נסתיימו כדי 39 בתוצאה של 3:0; 21 – 3:1 ורק 6 – 2:3.

פער קצוות

מבחינה סטטיסטית אציין כי בסך־הכל היו 37 נצחונות בית, לעומת 29 נצחונות של קבוצות חוץ.

קבוצת הפועל בת־ים ענתה על כל הציפיות ומובילה בפיסגה ללא הפסד, וביתרון של שני נצחונות על הפועל כפר־סבא. לעומת זאת קשה להבין את נסיגתה של האלופה, הפועל המעפיל, המדורגת בתום הסיבוב במקום השישי בלבד.

מאפייני הסיבוב הראשון היו הציפיות המעורערות, שנרכזו להיעדרות שחקנים רבים מבין אלה המופיעים בנבחרת. בכל זאת אציין כמה נעותי־חיטון בקבוצות כמו אורי הבר בהפועל בת־ים: אביר אקרמן בהפועל כפר־סבא: אורי עינוני בהפועל עין־המפרץ/כפר־מסריק והוותיק אבישי קרפינסקי בהפועל המעפיל.

שחקן הסיבוב הוא גיל פישל, רבק־לאומי מכפר־סבא, שהתגייד והצטיין לאורך כל הסיבוב ואף הירבב אצלני שש פעמים בשישיית המחזור.

קבוצת הפועל שער־העמקים איתרה אמנם רק את הפועל שריד מהתחתית בסיבוב הראשון: אך היא היחידה שלא צברה נצחון. לעוניתה, עין־שמר/ברקאי, עם נצחון אחד, איתרה את כל התחתית בסיבוב הראשון.

הסיבוב הקצר ביותר היה לכפר־סבא, שקיהבל 49 מערכות. והארוך שייך לרמת־אביב ולעין־המפרץ/כפר־מסריק, שקיימו 41 מערכות כל אחת.

קבוצת הפועל העוגן היא היחידה שהגיעה פעמיים ל־5 מערכות, אך בשני המיפגשים נוצחה 2:3.

אכן, היה זה סיבוב עם פצועים רבים: ללא המעפיל הניצחית, הבורחת בכולם: עם הפועל בת־ים ששעות הקריירה ועם עולה אחת, הפועל רמת־אביב, שכבר תקעה יתד בליגה הלאומית.

כמה צעירים נראו כמשפיעים בקבוצותיהם. ובראשם: צבי לוי (הפועל בת־ים); ירון טריינבר וירום בן־חנו (הפועל קרית־אתא); יואש בורנשטיין (הפועל חניתה/מטה אשר) ואלרד להובין (הפועל עין־המפרץ/כפר־מסריק).

שיפוץ לסיבוב השני

יש לציין שהטבלה שינתה פניה בעיקר בגלל ניידות גדולה של שחקנים. כמוה לא ידענו בעבר. הפועל בת־ים התעלתה עם אורי חבר ורז בורר; כפר־סבא עם אביר אקרמן; אליצור ת"א עם אביר כנפר; רז אריאל והוריאנו; עין־המפרץ/כפר־מסריק ללא בורר, אך עם אורי עינוני ובני גבעתי. ובנגד קרית־אתא עם הרכבה הקודם, צובר נסיון ובוזה.

הפועל שריד תקעה עוגן בלאומית, עם אהרוני ברדוביץ וגבסור אפשטיין; כמו גם רמת־אביב עם יואב הרצוג וגיל לוסקי. העוגן צירפה כמה שחקנים עד כיאל אור. הקבוצות שלא התחזרו נתוניות לסיבוב: חניתה, מטה אשר, עין־שמר/ברקאי ושער־העמקים.

פגרה קצרה בין סיבוב לסיבוב. נפולים, החלטות, שיפוץ לקראת הסיבוב השני, שיתחיל ב־14 בינואר. אז תצא הליגה למחצית השנייה שלה, המכרעת.

שישיית הסיבוב

● עמדה 1 — אורן שר (הפועל עין־המפרץ/ כפר־מסריק).
● עמדה 2 — יוסי הלניק (הפועל בת־ים).
● עמדה 3 — שמעיה מירדכי (אליצור ת"א).
● עמדה 4 — גיל פישל (הפועל כפר־סבא).
● עמדה 5 — עופר שטק (הפועל קרית־אתא).
● עמדה 6 — יעקב הירשקי (הפועל בת־ים).

קוברלואה – אלופת צ'ילי

קבוצת קוברלואה זכתה באליפות צ'ילי בכדורגל לאחר שהשיגה נצחון־חוץ על דפורטס אמריקה — 2:1, ואילו יריבתה, אברטון, הפסידה לאוניברסידאד־קתוליקה — 0:2.

קוברלואה צברה בסיכום 42 נקודות, לפני אברטון — 40, קולו קולו — 39 ואוניברסידאד־קתוליקה — 38.

● נבחרת ההוקי של הודו זכתה בטורניר ההוקי בדובאי, לאחר שניצחה בגמר 2:3 את האלופה האולימפית, פקיסטאן. מערב גרמניה סיימה שנייה, לאחר שנפרדה ב־1:1 עם בריטניה.

הכוכב הפולני זביגנייב בונייק, המשחק בקבוצת רומא האיטלקית, חולף על פני ההולנדי יאן פיטרס במשחק הליגה שלשום בו הביסה רומא את אטאלנטה 0:4. (צילום רדיו: אי.פי.)

נקבע סגל הכדוריד למבחנים בלוכסמבורג ובבלגיה

● כדוריד

מאת יוסף חכם

סגל נבחרת ישראל בכדוריד, המתכונן למשחקי אליפות העולם, דרגה ג', שייערכו בין ה־8 ל־18 בפברואר בפורטוגל, ייצא מחרתיים לטורניר־מבחן בלוכסמבורג ולמיפגש כפול בבלגיה, ב־13 ו־14 בינואר.

בטורניר בלוכסמבורג תשחק נבחרת ישראל נגד אוסטריה (10 בינואר), אנגליה (11 בינואר) ולוכסמבורג (12 בינואר).

אתמול קבע המאמן הלאומי איגור ביאליק את 16 היוצאים: ● שוערים: יוסי סאמט (26, מכבי ראשל"צ); ישראל פלטה (27, הפועל פ"ת). ● שחקני־שדה: יואב דרוקר (26, מכבי ראשל"צ), יוסי אוסלנדר (24, מכבי ראשל"צ), אליעזר ורד (21, הפועל ראשל"צ), דורון דייץ (19, הפועל ראשל"צ), איזי רפאלי (20, הפועל ראשל"צ), אמיר גרא (25, הפועל ר"ג), זיו קושניר (19, הפועל ר"ג), רזי סומר (20, הפועל ר"ג), אבישי פרי (25, הפועל רחובות), שמעון קביליו (22, מכבי פ"ת), אהוד גלבוע (19, מכבי רחובות), דן בלדר (23, מכבי רחובות), מרום רובינשטיין (18, מכבי רחובות) וגיא מרום (17, מכבי חולון).

מהסגל שוחררו יצחק זיגלר, עודד נחמוני, אבי מורדו, דוד עמר, דורון אלינג ועדי כנען.

בראש הנבחרת יעמוד יגאל גושן, המאמן הוא איגור ביאליק, המנהל שלמה פוזנר והפיזיותרפיסט משה צלניקר.

ארד לפני בוצר בפתיחת האליפות באילת

● שייט

מאת אשר גולדשלגר

עופר בוצר, אלוף ישראל בגלשני־רוח, במשקל כבד, הגיע אתמול רק במקום השני בפתיחת האליפות הבין־לאומית הפתוחה של אס"א באילת ודורג אחרי המנצח ביום הראשון, אמיר ארד מזבולון תל־אביב.

השיוט היה מרתק ומעניין והדירוג נקבע לאחר מאבק שקול והפכפך בין חמישה מטובי גולשי המפרשיות בישראל.

במקום השלישי דורג גורי שטיינברג מהפועל תל־אביב, ובמקומות הרביעי והחמישי הגיעו נציגי הפועל מכמורת, ערן ענבר ויהודה אטרבי.

בתחרות בגלשן אולימפי, שנערכה במסלול לאורך 9 ק"מ, הוליך שטיינברג בראש, אך איבד את יתרונו לאמיר ארד. גם עופר בוצר הצליח בסיום המרתק לחלוף על פני שטיינברג.

בתחרות לסטודנטים ניצח דורון אשל ממכון־וינגייט, לפני הקנדי ארם פיטש ויהודה כרמן מהאוניברסיטה העברית.

בין הנשים ניצחה ריאנה שה ממכון־וינגייט, שהקדימה את יעל קושמרו מאשדוד.

השיוט השני, שעמד להיערך אתמול אחה"צ, בוטל בגלל היעדר רוח. לפי תקנון האליפות לא ניתן לקיים תחרות במהירות רוח שמתחת ל־7 קשר. מפרץ אילת היה שקט ורגוע, והגולשים נאלצו לקפל את המפרשים ולוותר על השיוט השני.

האליפות תימשך הבוקר והוועדה המארגנת מצפה לרוח מתאימה במשך כל היום, כדי שניתן יהיה לקיים שני שיוטים, כמתוכנן.

האליפות נפתחה בחוף הים באילת, בטקס קצר במעמד ראש העיר, רפי הוכמן, ויו"ר אס"א, עדי טוקר.

"מלך השערים" החמיץ בעיטת־11

"מלך השערים" האירופי, [illegible] מנע מקבוצתו, פורטו, לנצח את בנפיקה, בליסבון, בשאת בעיטת הי11. [illegible] 120 אלף צופים ראו את [illegible]

● שחיה

הגרמנים יתחרו היום בירושלים

תחרות שחיה בין־לאומית בהשתתפות מספר שחיינים אולימפיים ממערב־גרמניה תיערך היום ב־5.30 אחה"צ בבריכת רמות בבירה.

התחרות מאורגנת ע"י מועדון השחייה של הפועל־ימק"א.

בין השחיינים האורחים: אלכסנדר שוסטקה, מנצח כינוס הפועל האחרון ב־100 מטר וב־200 חתירה; בעל מדליית־כסף באולימפיאדת לוס־אנג'לס, במשחה 4X200 ומדליית־זהב באותו משחה באליפות העולם האחרונה בסופיה.

פטר ברמל תפס מקום שני במשחה 200 מעורב אישי באליפות אירופה האחרונה.

בין הנשים בולטת אינה באיירמן, בעלת מדליית־ארד במשחה 200 פרפר באולימפיאדת לוס־אנג'לס.

יואינג: "ביל ראסל ה־2" או "פט יואינג הראשון"?

מאת שלמה גלזר

"ברוך בואך לאן.בי.איי. — ילדו": כך תמצית הכותרת, שקידמו את פטריק (פט) יואינג, כוכב מכללת ג'ורג'טאון והנבחרת האולימפית האמריקנית בכדורסל עם היבחרו כשחקן מספר 1 בקלפים ע"י הניו־יורק ניקס.

פרשנים ניסו לקבוע מייד אם יואינג, שחקן־הציר שגובהו 2.14 מטר, הוא הטוב מכולם: האם הוא יורשו של ביל ראסל האגדי, שהוליך את הבוסטון־סלטיקס ל־11 אליפויות ב־12 שנים.

האם יואינג הוא ביל ראסל הי2? נשאל רד אוורבך, מאמנו היהודי של ראסל באותן שנים וכיום נשיא הבוסטון־סלטיקס. "בשום אופן לא" — השיב אוורבך, כשהסיגר הניצחי בפיו.

אין דמיון

הקנאים אינם דומים במשחקם. הדבר היחידי שוה ליואינג ולראסל הוא היכולת הנפלאה לחסום; שילוב בלתי־רגיל של תזמון הניתור ("טיימינג"), ידיים ארוכות ותגובה מהירה. אבל בזאת, לדעת אוורבך, נגמר הדמיון. בשאר הקטגוריות הם שונים. ראסל הצטיין מאוד בסיום התקפות מתפרצות. הוא היה קוטף ריבאונד ומגיע ראשון לפאסט־ברייק. יואינג אינו איטי, אבל להשוותו לראסל — זה לא".

ראסל היה שחקן כביצול את המשחק, את הקצב, שבמערכת "הפוסט" (קו־העונשין). בעוד שיואינג משחק נמוך, קרוב לסל, ועיקר כוחו כשחקן־ציר עם הגב לסל. "בהתקפה — טוען אוורבך — יש ליואינג יד טובה יותר מאשר לראסל".

לסיכום: ראסל היה שחקן הגנה גדול, חוסם נפלא, ופיקח מאוד, והיה מוסר נהדר, מהיר ובסיים התקפות מתפרצות. משווק החוק מהסל בהתקפה. ריבאונדר מעולה. עיקר כוחו היה ביכולתו להכתיב את הקצב, להשפיע על הקבוצה ולשפר אותה. יואינג, לדברי אוורבך, הוא שחקן חזק יותר אבל פחות אינטליגנטי. איטי יותר, ובעל יד־טובה. הניתור שלו מצויין. לגבי יכולתו לסחוף את הקבוצה נראה בעתיד.

רד אוורבך, אחד מגדולי המומחים בכדורסל המקצועני והאיש שרכש את לארי בירד, קווין מקהיל ואחרים, אינו נתעלם: "ליואינג יש את כל הפוטנציאל ליהפך לאחד מגדולי השחקנים בהיסטוריה של האן.בי.איי."

שנים רבות לא היו באן.בי.איי. שחקני־ציר בעלי קומה גבוהה. בשנים האחרונות — נוסף ליואינג — כמות בלתי־מבוטלת, שיתנו את הטון בליגה בעשור הקרוב. די להזכיר: ראלף סמפסון (2.24) ואקים אלג'ואן (2.14) מיוסטון; סם בואי (2.16) מפורטלנד; מלוין טורפין וג'ו קונקאק (2.14) מסקרמנטו; ביל ותינגטון (2.14) ואובה בלאב (2.18) מדאלאס.

לדעתי, סמפסון, למרות שמשחק ביוסטון כשחקן־פינה, הוא הטוב כיום: יואינג, בואי ואלג'ואן הם באותה קטגוריה.

חשיפה מסוכנת

לשחקנים כמו יואינג השפעה רבה על האן.בי.איי. הם משפרים את דימוייה הציבורי, ואת התקציבות סביבה, ובכך מרבים למכור כרטיסים. כבר שני, שחקן שנה ראשונה ("רוקי"), כמו יואינג, שחתם על חוזה של 17 מיליון דולאר לשבע שנים, שבר את השוק ושחקנים נוספים שנרכשים במשכורות וראשונים ב"דראפט" דורשים גם הם כסף רב. אין זה מקרה ש־6 מתוך 10 השחקנים הראשונים לא החלו את העונה בזמן בגלל חילוקי־דעות בנושא הכספי.

מה הן הבעיות והמכשולים העומדים בפני שחקן כמו יואינג? לכאורה, כל העולם פתוח לפניו. "ילד", בן 23, שהפך למיליונר. 30 מיליון דולאר לשבע שנים (שכר־פרסומת).

יואינג משחק בניו־יורק ניקס, נציגת ניו־יורק — מרכז העולם. הוא נתון לחשיפה תקשורתית בחמרה. מה הוא לובש, מה אוכל, עם מי הוא יוצא. 24 שעות ביממה שבעה ימים בשבוע, 365 ימים בשנה. וזה לא משום.

פט יואינג
בעקבות ביל ראסל

בעיה נוספת: העתונאים. הוא יצטרך לדבר אתם. לעתים יאלץ לסרב. ללמוד לסרב בנימוס ולשמור על עצביו. "אין ספק שחלק מהעתונאים יפגע ויתחיל "לחפש" אותו: יהיו סיבות לא אוהדות, בקיצור, לשחק בניקס זה לא במגיקס ארויזונה או בפורטלנד". מישהו כבר אמר שלניקס כדאי לשכור מומחה במשרה מלאה, כדי שישגיח על יואינג וייעץ לו בעניינים האישיים ביותר.

לדעת מאמנו, ג'ון תומפסון ממכללת ג'ורג'טאון, שאותו הוליך בארבע שנותיו בקולג' לאליפות אחת ולשני משחקי גמר נוספים, הרי שיואינג יעמוד בלחץ ויהיה הגדול מכולם. הסיבות, לדעתו: אופיו החזק של יואינג. כדוגמא הוא מביא את העובדה שליואינג הוצע כבר בשנתו הראשונה במכללה לעבור למקצוענים תמורת סכום־עתק, אך הוא העדיף ללמוד ארבע שנים ולקבל תואר. "זה מיתוי שקשה מאוד לעמוד בו" — אומר המאמן. שאיה, נכונתו לעבוד קשה ויכולתו לשחק בצוות, בלי דרישות והגבלות יותר.

פט יואינג הוא שחקן גדול. ויש להניח שימצא את הפוטנציאל שלו באן.בי.איי.

אלפי קולומביאנים ישנים בלילות האחרונים באוהלים. לאחר שפונו מבתיהם בעקבות התחדשות הפעילות הוולקנית בהר־הגעש נוואדו דל־רוז. (צילום: אי.פי.)

שמיר אינו שולל עוד מכל־וכל

(המשך מעמוד ראשון)

ייוועדו פרס ושמיר שוב, תוך כמה ימים. לאחר מכן יובא הנושא לקבינט.

משמעות הסיכום היא, כי יצחק שמיר אינו שולל עוד מכל וכל הליכה לבוררות על טאבה, אך עדיין יש מספר נקודות שהוא מבקש להבהיר לפני שייתן הסכמתו לבוררות, במסגרת של עיסקת־חבילה כוללת עם מצרים. משמעות נוספת של הסיכום היא, כי לפחות לפי שעה יתקיים המו"מ בין לישכות ראש־הממשלה ושר־החוץ, ולא בין ישראל ומצרים. לאחר שלהערכת ראש־הממשלה. ככר התקבלו ממצרים ההבהרות הדרושות לקראת הכרעת הקבינט.

עוד נובע מן הסיכום, כי נושא טאבה לא יובא לאישור הקבינט בישיבתו הקרובה מחר, אלא, כנראה, רק בשבוע הבא — לפני נסיעתו של פרס לאירופה.

במשך יום אתמול התקיימו התייעצויות משפטיות במשרד־החוץ, שבהן נבדק תוכן השדרים שנשלחו באחרונה מהנשיא מובארק לראש־הממשלה, שמעון פרס. יצוין, כי מדובר באיגרת אחת בכתב ובמספר שדרים בעל־פה, שבמשרד־החוץ מייחסים להם פחות תוקף משפטי, אף־על־פי שמדובר במסמכים רשמיים, החתומים בידי מצרים.

בשדר מן הנשיא מובארק שהועבר לראש הממשלה, שמעון פרס, ביום ו' האחרון, על־ידי מיופה־הכוח בשגרירות מצרים בישראל, מוחמד באסיוני, התחייב הנשיא מובארק, כי לאחר שהממשלה תחליט להגיש את נושא טאבה לבוררות ובטרם יתחיל הליך הבוררות, תתממש שורה של הסכמים בליטראליים בין ישראל ומצרים בתחומי התיירות, המסחר וקשרי תרבות, ויוחזר השגריר המצרי לישראל.

כן התחייב מובארק, כי מצרים וישראל ישיגו הסכם — עוד לפני התחלת הבוררות — על היסודות העיקריים של שטר הבוררות, על בסיס ההבנות שהושגו עד כה והצעות המשלחת האמריקנית.

הסכמה קודמת

הנשיא מובארק התחייב עוד, כי שטר־הבוררות יכלול גם את הסכמת הבוררים לנסות לפתור את סכסוך טאבה בדרכים אחרות (פישור), במהלך השלבים הראשונים של הבוררות.

בעניין זה שב וחזר הנשיא מובארק על הסכמה קודמת שנתן, בשדר מן ה־18.12.85, לשילוב פישור בהליך הבוררות. ב־18.12.85 הגיש מיופה־הכוח באסיוני תשובה מצרית בשם הנשיא מובארק, לדרישותיה הקשות ביותר של ממשלת־ישראל — כדבריו. בתשובה המצרית הסכים הנשיא מובארק לפישור במקביל להליך בוררות. מובארק ציין, עם־זאת, כי מצרים תימנע מלהגדיר את מרכיב הפישור בשמו המפורש ותתייחס אליו כאל „הסדר הסכסוך בדרכים אחרות". אך ממשלת ישראל, אמר מובארק, תוכל להתייחס למרכיב זה כאל פישור.

הערכה לפרס

עוד הסכים הנשיא מובארק, בתשובתו לפרס מה־18.12.85, להגיע לסיכום עם ישראל על הסדרי הגישה שיחולו בטאבה, לגבי הצד שלא יזכה בבוררות. הנשיא הסכים, כי הדיון בין ישראל ומצרים בנושא זה יערך לאחר החלטת הממשלה על הליכה לבוררות על טאבה — ולפני מועד תחילת הליך הבוררות.

בשדר מיום ו' האחרון, חזר נשיא מצרים על נכונותו להגיע להסכם עם ישראל על הסדרי־הגישה והניהול של המתקנים באיזור טאבה, לאחר תום הליך הבוררות. כן הביע מובארק הערכה רבה למאמציו של שמעון פרס למען השלום. לרבות נאומו באו"ם.

נוסח רישמי

שדר זה נמסר על־ידי הנשיא מובארק לבאסיוני, ביום ה' שעבר. באסיוני מסר את תוכנו לפרס ביום ו' שעבר ושלשום בערב הגיש לפרס את הנוסח הרישמי החתום של השדר.

הנשיא מובארק הזמין את ראש־הממשלה פרס לפגישת־פיסגה. באיגרתו מ־24.12.85, מובארק כתב לפרס, כי לאחר שיושג הסכם על שלושת היסודות העיקריים של שטר הבוררות והשאלה שיבדקו הבוררים; לוח הזמנים לבוררות; הנוסחה לבחירת הבורר השלישי — הוא מזמין את פרס לפגישת־פיסגה במצרים בסוף חודש ינואר. לאחר שהוא (מובארק) ופרס ישובו מחו"ל. מובארק כתב לפרס, כי בפגישת הפיסגה הם יכריזו על שלב חדש ביחסים בין שתי הארצות ומצרים תממש מייד את החזרת השגריר לישראל.

איגרת חמה במיוחד

כתבתנו מעירה, כי איגרת מובארק לפרס מה־24.12, היא חמה במיוחד ורצופה ביטויי הערכה וידידות, כהוקרה על תוכן מכתבו של פרס אל מובארק. הנשיא מובארק כותב בה, בין היתר, כי על שני המנהיגים לעשות כל שביכולתם כדי לבנות את יחסי ישראל ומצרים על בסיס מוצק, שיבטיח המשכיות ויציבות. הנשיא מובארק מאשר גם, כי סיכום השיחות האחרון בהרצליה היה פרודוקטיבי והעמיק את ההבנה בין שתי המדינות.

כזכור, נפתח תהליך ההבהרות בין ראש־הממשלה פרס והנשיא מובארק, ביוזמתו של פרס, מתוך כוונה להביא לפני ממלא־מקום ראש־הממשלה, יצחק שמיר, וחברי הליכוד בקבינט, את העמדה המצרית המפורטת והמוסמכת ביותר בקשר לעיסקת־החבילה, שבמסגרתה תיערך גם הבוררות על טאבה.

יצוין, כי על־אף השדרים שהתקבלו מן הנשיא מובארק, טוענת לישכת שר־החוץ, שנושאים רבים עדיין לא מוסכמים ויהיה צורך לשלוח את צוות המנכ"לים לקאהיר לדיונים נוספים, לפני שהנושא יהיה בשל להכרעת הקבינט.

ארה"ב לוחצת בצינעה על סוריה...

(המשך מעמוד ראשון)

ריגן ושר־החוץ שולץ היא לשלול כל מחסה מאבו־נידאל, בלחץ פומבי על לוב ומוצנע על סוריה. „כך שלא יהיה לאבו־נידאל לאן ללכת, והוא ייאלץ לסגור את העסק".

לוב מגייסת מילואים

מקורות צבאיים בלוב מסרו אתמול, כי הוחל בגיוס חלקי של כוחות המילואים של צבא לוב, כדי לקדם אפשרות של התקפה ישראלית.

סוכנות הידיעות הלובית, „ג'אנה", דיווחה אתמול, כי „חלק" מכוחות המילואים, שמספרם מוערך ע"י גורמים מערביים ב־40 אלף, צוו להגיע ליחידותיהם אתמול בערב.

בתגובה על הפנייה האמריקנית, הציעו מדינות מערב־אירופה, שהתקשר לפעול בדמשק, כי ארה"ב תנסה לארגן פנייה של הקהילייה האירופית כולה, הן כדי להגדיל את משקל הפנייה והן כדי לגונן על מדינות יחידות מגמול.

ישראל האשימה סוריה

ישראל האשימה את סוריה, כי היא מעוררת את הטרור נגד ישראל ותומכת ב„כנופיית אבו־נידאל", באיגרת אל מזכיר האו"ם, שפורסמה אתמול.

באיגרת הדגישה ישראל, כי „בנסיבות אלה, אנו נאלצים לנקוט את כל הצעדים הדרושים כדי להתגונן ולהגן על האוכלוסיה מפני הטרור, בהתאם לזכות של הגנה לגיטימית, המעוגנת במגילת האו"ם.

ישראל גם האשימה את סוריה, כי היא מעניקה „סיוע לקבוצות טרור המבצעות פיגועים נפשעים נגד חפים־מפשע בעולם כולו.

היא ציינה, כי „כנופיית אבו־נידאל, הנושאת באחריות לשני הפיגועים הקטלניים בנמלי־התעופה של וינה ורומא, מקיימת בסיסים בסוריה ובבקעת לבנון, בהסכמתה המלאה של סוריה", וכי הטרוריסטים שביצעו את הטבח ברומא, נכנסו לאיטליה דרך סוריה.

נערכים להתקפות התאבדות

ארה"ב הודיעה אתמול, כי היא נערכת לקראת התקפות־התאבדות של לובים בתחומה והביעה תקווה, כי ידידיה באירופה יהיו נכונים יותר לסייע לבידודה הכלכלי של לוב.

דובר הבית־הלבן, לארי ספיקס, דחה את טענותיו של מנהיג לוב, מועמר קדאפי, שאין מחנות אימונים של טרוריסטים בארצו. „יש לנו הוכחה למציאותם של מחנות כאלה בלוב". אמר ספיקס.

כשנשאל על האיום הלובי, אמר ספיקס: „לא אפרט במדוייק מהו המידע שיש לנו בעניין זה. אבל אני מבטיח לכם, כי ארה"ב מתייחסת ברצינות לכל האיומים".

קשה למצוא מטרות

חוגים בוושינגטון מסרו אתמול, כי התמיכה בפעולה צבאית נגד לוב נחלשה. לדבריהם, הבית־הלבן עדיין שוקל אמצעים צבאיים, פוליטיים וכלכליים, אך טרם הגיע להחלטה מסכמת בעניין זה.

גם צירים בעלי השפעה בקונגרס האמריקני. הביעו ספיקות באשר לחוכמה שבפעולה צבאית נגד לוב. יו"ר ועדת החוץ של הסנאט, ריצ'ארד לוגר, אמר, כי אין הוא סבור שארה"ב תממש אופציה צבאית, משום שקשה מאוד למצוא מטרות נאותות, כלומר את האחראים להתקפות על נמלי־התעופה ברומא ובווינה.

דובר משרד־החוץ הסובייטי האשים אתמול את ארה"ב ב„איומים ישירים" על לוב, אולם נמנע מלומר, אם הקרמלין ינקוט בפעולה כלשהי במקרה של התקפה אמריקנית על לוב.

הדובר, ולדימיר לומייקו, גם נמנע מלומר, האם בריה"מ קיימה קשר עם המימשל האמריקני בעניין המתיחות בין ארה"ב ולוב.

הופעתו של לומייקו בפני אמצעי התקשורת, הייתה למעשה התגובה הסובייטית הישירה הראשונה על המתיחות שנוצרה לאחר התקפות הטרור בנמלי־התעופה באירופה.

לביקורת על ארה"ב הצטרפו אתמול גם הבטאונים הרישמיים של צ'כיה ופולין, שהאשימו את המימשל האמריקני בניסיון לנצל את התקפות הטרור כתירוץ להתקפה על לוב.

הטור השבועי

הסתדרות הגימלאים בישראל

כינוס חירום ארצי
נוכח המשך המדיניות של הממשלה והביטוח הלאומי לקצץ בקיצבאות הזיקנה של הביטוח הלאומי ע"י הטלת מס הכנסה החליטה הסתדרות הגימלאים לנקוט בשורה של פעולות לגיוס דעת הקהל והכנסת נגד הגזרות המכוונות בציבור הגימלאים בצעד ראשון לפעולות המחאה יתקיים: **ביום ה' 23 בינואר 86 בשעה 9.00 בבקר כנוס חירום ארצי בבית החייל בתל־אביב רח' וייצמן 30. חברים נהסניפים והארגונים מוזמנים.**

ישיבת מזכירות
מזכירות הסתדרות הגימלאים תתכנס לישיבה ביום א' 19 בינואר 1986 בשעה 9.30 באולם הישיבות של הוועד הפועל בקומה 7 **בסדר היום:** פעולות למניעת הגזירות, השתתפות הגימלאים ב„קרן לצמיחה כלכלית". **נציגי הסניפים והארגונים מוזמנים.**

דיון בוועדה המרכזת על בעיות הגימלאים –
ביזמת הח' נדעון בן ישראל התקיים שלשום דיון על הפגיעות נגד הגימלאים ולאחר חלופי דעות סוכם שההסתדרות תצא למאבק נגד פגיעות בגימלאים. נבחרה ועדה לטיפול אינטנסיבי בנושא בהרכב הח"ח. נדעון בן ישראל, חיים הברפלד ודב פלג.

בארגון גימלאי קו"מ
מזכירות הארגון בהשתתפות 37 חברים נציגים מכל חלקי הארץ קיימה ישיבה ודיון על בעיות אקטואליות של צבור הגימלאים. יו"ר הארגון הח' משה ברטל מסר דיווח על פעולות הסתדרות הגימלאים נגד הגזרות והפגיעות ועל הצורך בארגון שדולה לטובת הגימלאים בכנסת ובציבור כולו. בדיון לאחר הסקירות השתתפו חברים רבים ובסיכום הוחלט להשתתף בכנוס חירום נגד הגזרות, לדרוש בתוקף בצוע החלטות הוועדה המרכזת על תוספת של 1% לקרנות הפנסיה ועדת התרבות החליטה לקיים יום עיון לפעילים בהשתתפות נציגי כל החטיבות ומקומות עבודה.

ותיקות נעמ"ת
חברות מועדון בית מאשה בת"א קיימו בסוף דצמבר 1985 סיור בשכונת התקוה ונפגשו עם רכזת נעמ"ת וסיירו במוסדות קהילתיים וחינוכיים תרבותיים בשכונה.

יום עיון בעכו
ביום עיון שהתקיים בסוף דצמבר 1985 בעכו בהשתתפות עשרות חברות נעמ"ת נעכו והאיזור הרצתה הח' רחל סונס על בעיות הגימלאים בארץ ופעולות הסתדרות הגימלאים.

גימלאי המושבים
מפגש חברים – גימלאים ממושבי העובדים נציגי מועצות איזוריות. הח' שמואל אלדד מרכז הטיפול בגימלאים וקשישים בתנועת המושבים מסר דו"ח על הפעולות הנעשות באיזורים במרכזי יום ובמועדונים נדונו בעיות מיסוי (מס הכנסה ומס ניקביל) ועל פעולות תרבות וחברה בין גימלאי המושבים

מחוז חיפה
מועצת מחוז חיפה – קיימה ב־29 בדצמבר 1985 דיון על קרנות פנסיה שלא נבצעות החלטת הוועדה המרכזת בעניין הגימלאים הח' זהבה גולדמן – רייס מסרה דו"ח על הנעשה בשטח זה כמו כן התקיים דיון על בעיות הבטיחות לקשישים בהשתתפות תת ניצב יעקב חביב השתתפו בדיון הח ח. יוספה גולי בן דור קריאר זילברשטיין. לילית דרורי בובריבסקי. זילברברג וישעיהו פלג.

אשקלון
מכללה איזורית – לגימלאים הוקמה ביזמת פעילים בסניף המקומי ובעזרת הח' יעקב כהן נהמרכז לתרבות במכללה מתקיימות הרצאות בכל יום ד בשבוע בנושאים שונים.
סניף הגימלאים באשקלון מקיים מדי שבוע (בכל יום ג) נסיעה מאורגנת של גימלאים למרחצאות עין־גדי תמורת תשלום של 13 שקלים חדשים. מבצע זה נתקבל בשביעות רצון רבה ע"י צבור הגימלאים במקום

חולון
בימת הגימלאי מאורגנת ע"י הסניף – תתקיים ביום 8 בינואר 1986 באולם „מופת" בהשתתפות **ח"כ אהרן הראל** שישוחח על בעיות אקטואליות דברי פתיחה ע"י אליעזר גפן

גימלאי חברת החשמל
במפגש השבועי – של גימלאי חברת החשמל שהתקיים ב־31 בדצמבר 1985 השתתף הח' שמעון אביזמר יו"ר המחלקה לתרבות וחברה שהרצה על מוקדי המתיחות בחברה הישראלית

גימלאי משרד הבטחון
פגישת חברים רבת משתתפים לציון 65 שנה להסתדרות התקיימה ב־29 בדצמבר 1985 הח' שמעון אביזמר הרצה על כלליותה של ההסתדרות ועל תפקידיה בבנין החברה והארץ.
הינחה המפגש הח' חיים איצולי.

הדיווחים של הסניפים – כפר־סבא. באר־שבע גבעתיים ונהדרה יופיעו ב„טור השבועי" ביום ג הבא

בבית המשפט המחוזי בחיפה

להווי ידוע כי הוגשו לבית המשפט, בתיקים המפורטים להלן, בקשות ליתן צווים המכריזים על צווי ירושה ו/או קיום צוואה ו/או מינוי מנהלי עזבון.
כל אדם הטוען שיש לו טובת הנאה בעזבון, שאחת הבקשות מתייחסת אליו ורוצה להתנגד לה, יגיש התנגדות להכרזה תוך 15 יום מיום פרסום הזמנה זו, שאם לא כן יתן בית המשפט צו כטוב בעיניו.

צוואות:

מס' התיק	שם המנוח/ה	תאריך הפטירה	שם המבקש/ת
2416/85	רון מרגריט	8.4.85	רון אריה
2418/85	טוכמן פנינה	25.1.85	טוכמן צבי
2425/85	עו"ד יוסף שולדנפריי	1.11.85	שולדנפריי הלה
2434/85	וייס אדית	17.11.85	וייס יוסף
2437/85	מאיבאום אריק	9.9.85	יואב בן נון
2448/85	סגלוביץ בתיה	7.1.85	סגלוביץ מנחם
2453/85	כרריו פרלה	27.4.85	ברריו לזר
2455/85	אברהם סולומון פכט	10.6.77	פכט רנה
2463/85	לוטן אברהם	7.11.85	לוטן ילון
2465/85	פייבל טפר	10.11.85	מילשטיין גיטה
2469/85	אטל קרן	24.11.85	ברכה סוזן
2472/85	יהודית לב	12.11.85	לב דליה
2482/85	זילברקלנג יעקב	14.11.85	זילברקלנג אוה
2488/85	מאיר יוסף	10.11.85	גיולה אליאס
ירושות:			
2421/85	כהן אבא	21.7.85	כהן חנה בתיה
2423/85	קרקוס אברהם	11.10.85	קרקוס יצחק
2427/85	וולדמן חנן	17.9.84	וולדמן חיה
2430/85	מרק חוה	22.2.81	מרק נתן
2432/85	מרכוס מרגרטה	18.11.85	קראוס רות
2439/85	רטנר ישראל	5.11.85	רטנר דניאל
2441/85	טמקין עמיאל	6.9.85	טמקין פני
2443/85	חמוי בצלאל	25.1.80	חמוי פורטונה
2445/85	חיימוב רחל	11.5.77	רינה שבתי
2450/85	בכר רחל	21.8.85	וקסלר ג'ורג'
2457/85	דג'דסי ארנסטינה	9.11.85	דג'דסי לאו
2459/85	חימוביץ כלימטה	22.7.84	חימוביץ סימונה
2461/85	סטוף פרלה	27.10.85	סטוף שלמה
2467/85	שחר ניצה	21.10.85	איילת־שחר פרומר
2474/85	ברטה הירש	4.6.84	הירש עזריאל
2476/85	דדון אסתר	26.8.83	דדון מחלוף
2478/85	גרשוני חיה	8.10.85	גרשוני יעקב
2480/85	עמרני שלום	7.10.85	עמרני יוסף
2484/85	צ'ויק בלה	4.11.85	ד"ר משה צ'ויק
2485/85	ברונשטיין אברהם	23.11.85	ברונשטיין חוה
2490/85	טובי משה	3.12.78	טובי יהודה
2492/85	גרימברג אברהם	15.11.85	גרימברג סטלה
2494/85	צורי אהרון	25.2.83	צורי משה
2497/85	צדנמורסקי פרידה	17.10.85	עלימה היימן
2499/85	גולדברג רחל	2.76	כץ לאה

ב. גילאור, שופטת רשמת

חדשות

„תשלובת" ריגול סובייטית בווינה?

וינה. – במרחק נסיעה של פחות מעשר דקות ממרכז האו"ם בווינה, עומדת עתה לרשות בריה"מ קריה דיפלומטית ענקית, שתיהפך כנראה למבצר החדש של הק.ג.ב. בווינה.

קריה זו, שזכתה בעיתונות האוסטרית לכינוי מוסקווה־זוטא, שתוקמת עפ"י הוראות יורי אנדרופוב, ראש הק.ג.ב. לשעבר. משתרעת על שטח של 40 אלף מ"ר. בשכונה שבה אין עוברים ושבים רבים. קריה זו מוקפת מעקה מחושמל בגובה של 2.50 מטרים, ושמורה היטב ע"י רשת של מצלמות.

„החיקף העצום של קריה זו עשוי להפתיע. אולם רצינו לתכנן לקראת העתיד וליצור בית שני עבור הדיפלומטים והחוקרים הסובייטיים". הסביר אולג חילסטוב. שגריר בריה"מ ליד הארגונים הבין־לאומיים בווינה.

קריה זו, שבנייתה עדיין לא הושלמה לגמרי תקיף כ־10 בניינים 170 דירות מרוהטות עד הפרט האחרון, אולמי ועידות ואולמות להצגות, מגדל־משרדים, בית־ספר ל־250 תלמידים ומתקני ספורט.

„אנו רוצים להוכיח בכך את חשיבותה של וינה בתור עיר שלישית שבה נמצאים מוסדות או"ם", הדגיש חלסטוב. בהתייחסו לעובדה כי בבירת אוסטריה כבר מוצבים כ־1000 דיפלומטים ונציגים סובייטיים. שלפחות 20 אחוז מהם עוסקים בריגול. לפי משטרת אוסטריה. (ע"צ)

בתי הנבחרים יטרפדו כוונת המימשל לספק נשק לירדן

מעריך יו"ר ועדת החוץ של הסנט ריצ'ארד לוגאר ● לדבריו הולכים ופוחתים סיכויי רייגן למימוש העיסקה עם ירדן בשל הקיפאון בתהליך המדיני במזה"ת

מאת כתב „על המשמר" בארה"ב

וושינגטון. — **סיכויי מימשל רייגן לשכנע את הקונגרס להסכים למכירת נשק לירדן פוחתים והולכים, ככל שתהליך השלום במזה"ת מתמהמה,** לדעת יו"ר ועדת החוץ של הסנאט, ריצ'ארד לוגאר.

בהבהירו דברים אלה, שאמר לוגאר במסיבת עיתונאים ביום ו', הוסיף אתמול דוברו, כי להערכת לוגאר, צפויה לא רק החלטת־סירוב של שני בתי הקונגרס לבצע את העיסקה הירדנית, שהיקפה 1.9 מיליארד דולר, אלא גם הצלחת מתנגדי העיסקה לגבור ברוב של שני־שלישים על וטו שיטיל הנשיא רייגן על החלטת־הסירוב.

יגייסו רוב

הקונגרס יחזור מפגרת סוף־השנה בעוד שבועיים ויידרש לטפל בעיסקה הירדנית בתוך חמישה שבועות, עד 1 במארס.

לדעת לוגאר, יעדיפו מתנגדי העיסקה, כי רייגן יחזור בו מהצעתו לקונגרס. אך אם יתעקש להשאירה על סדר־היום, יגייסו את הרוב הנחוץ לביטולה.

לא צופים תזוזה

„כריסצ'אן סיינס מוניטור" דיווח אתמול, בהסתמכו על פקידים בבית הלבן, כי בממשל אין צופים תזוזה רבה במזה"ת, בין השאר מפני שלחץ על ישראל לקבל יוזמת שלום יעורר התנגדות בקונגרס בשנת הבחירות הנוכחית.

עיראק: כבשנו בחזרה שדה הנפט מג'נון

בגדאד. — עיראק הודיעה אתמול כי חייליה כבשו בחזרה חלקים משדות הנפט שבאי מג'נון שנכבשו על ידי הצבא האירני במתקפה הגדולה בתחילת 1984.

בהודעה צבאית עיראקית נאמר, כי „שתי חטיבות של המחנה העיראקי הצליחו בביצוע התקפת פתע בלילה שבין יום ראשון לשני ו„שחררו" כמה קמ"ר של טריטוריה אשר הוחזקה על ידי האויב. בפעולה נהרגו מאות חיילים אירנים ורבים יותר נפצעו. נאמר בהודעה.

נשיא עיראק צדאם חוסיין הצהיר בנאום שנשא ברדיו בגדאד כי כל מתקפה אירנית חדשה תסתיים בתבוסה גדולה מבחינת המשטר האירני.

(עי"ר, ע"צ)

פורטוגל מחפשת כנופיית טרוריסטים שחדרה לתחומה

נציג אש"ף הגיש רשימה של טרוריסטים העשויים לבוא לפורטוגל חוץ מהשלושה, בעלי דרכונים מרוקניים שכנראה חדרו לתחומה

ליסבון. — **משטרת פורטוגל פתחה בחיפושים נמרצים אחר כנופייה של טרוריסטים, אשר לפי החשד עברו את הגבול מספרד — מסר דובר המשטרה אתמול.**

הוא אמר, כי שלטונות ספרד הזהירו את פורטוגל עוד ב־13 בדצמבר, ארבעה ימים לפני ההתקפה הרצחנית על נמלי־התעופה של וינה ורומא.

סוכנות הידיעות הפורטוגלית מסרה, כי שלושה טרוריסטים חדרו לפורטוגל דרך העיר אופורטו בצפון המדינה, כשבידיהם דרכונים מרוקניים. מקורות המשטרה אמרו, כי השלושה נסעו דרומה בכוונה גנובה.

עוד נמסר, כי נציג אש"ף בליסבון הזהיר את משרד הפנים של פורטוגל [illegible] טרוריסטים מצד אירגוני [illegible] אבו־נידאל.

הנציג עיסאם בסייסו אמר כי העביר למשרד הפנים של פורטוגל רשימה שמית של טרוריסטים העשויים לבוא לפורטוגל. (ע"י)

20 אלף כורים שובתים פוטרו בדרום־אפריקה

יוהנסבורג. — **20 אלף פועלים שובתים באחת החברות הגדולות בעולם לכריית פלטינה, מיכרות „אימפאלה". פוטרו ו־10,000 נוספים צפויים לאותו גורל. אם לא יחדשו היום את עבודתם — מסר דובר החברה.**

20 אלף הפועלים שפוטרו היו מועסקים בשלושה מיכרות בבופוטאצואנה. „מדינת חסות" של דרום־אפריקה.

30 אלף הכורים של חברת „אימפאלה" פתחו בשביתה ביום רביעי שעבר, בדרישה להעלאת שכרם. כ־15 אלף מביניהם חידשו את עבודתם ביום חמישי שעבר. אולם ביום שישי עבדו רק 10 אלפים מבין 30 אלף.

מהומות בין־שבטיות

שישה שחורים נהרגו בדרום־אפריקה במהומות בין שבטיות — מסרה המשטרה אתמול.

בהודעה נאמר, כי הקרבות פרצו בין שתי משפחות יריבות בשבט הזולו באיזור שליד חוף האוקינוס ההודי. היריבים נהרגו ונדקרו עד שמתו.

עד כה נהרגו קרוב ל־60 בני אדם בהתנגשויות אלימות בין אלפי בני השבטים היריבים זולו ופונדו ליד דורבן בימי חג המולד.

(עי"ר—ע"צ)

מואירה אורפי, בעלת קרקס אורפי, מופיעה עם אחד הפילים שלה בכיכר סנט פטרוס שבוותיקן, לפני ברכת האפיפיור ביום א'. (תצלום: איי.פי.)

פרס יבקר ב־9 בינואר בהולנד

האג. — רה"מ ש. פרס יבקר בהולנד ב־19 בינואר, כדי לשוחח על סיכויי השלום במזרח התיכון, מסר ביום שני משרד החוץ ההולנדי.

הוא ייפגש עם ראש הממשלה רוד לוברס ושר החוץ הנס ואן דן ברוק. נציג הולנד מכהן כעת כנשיא תורן של השוק האירופי המשותף, ושר החוץ ואן דן ברוק מעוניין לנצל מעמד זה כדי לקדם את השלום במזרח התיכון. הוא אמר כי הוא מעוניין לקיים מגעים גם עם חוסיין מלך ירדן במהלך ששת חודשי כהונתו.

דובר של משרד החוץ ההולנדי אמר כי יתכן שגם יחסי ישראל־בריה"מ ידונו בעת ביקור פרס. שכן הולנד מטפלת בעניינים הקונסולריים הישראליים במוסקווה מאז 1967.

(עי"ר)

● הוועידה ה־16 של שרי החוץ האיסלאמיים נפתחה אתמול בערב בפס שבמרוקו, בהשתתפות נציגים מ־44 מדינות. סדר היום של הוועידה של ארגון הוועידה האיסלמית כולל 90 סעיפים כשהחשובים ביניהם הפלישה הסובייטית לאפגניסטאן, המלחמה בין אירן ועירק, והסכסוך במזרח־התיכון.

● עודפי המזון המאוחסנים במחסנים של השוק האירופי המשותף, שאיש איננו מעוניין בהם, שווים כיום יותר מ־8 מיליארד דולר, והם מוכיחים את הצורך הדחוף ברפורמה של המדיניות החקלאית של השוק האירופי. נאמר בדו"ח שפורסם אתמול.

יוון פונה מערבה בגלל קשיים כלכליים

אתונה. — [illegible] יוון היא [illegible] עם ארה"ב [illegible]

[illegible]

(ע"י)

נאסר פרסום העדויות במשפט חוטף המטוס המצרי במלטה

ואלטה. — השופט ד"ר ג'ינו קאנילרי אסר אתמול את פירסום העדויות שהושמעו במשפט חוטף המטוס המצרי, המתקיים עתה בואלטה, בירת מלטה.

עומר מוחמד עלי רזאק, הניצול היחיד מבין שלושת המחבלים הערבים שהשתתפו בנובמבר בחטיפת המטוס של „איג'יפטאייר", שבנסיונה נהרגו 60 איש — ישב חיוור, אך רגוע במהלך ישיבת המשפט שנערכה אתמול.

בית־המשפט יושב במיקום ששימש בעבר כבסיס צבאי, בסנט־אלמו, מבצר על גבעה הנישקפת על הים. עשרות שוטרים ואנשי בטחון המזויינים סיירו במבצר, [illegible]

רזאק נפצע כאשר אנשי קומנדו מצריים הסתערו על הבואינג 737 ב־24 בנובמבר. אך מאז החלים. [illegible]

[illegible]

המעבורת „קולומביה" תשוגר היום

[illegible]

(ע"צ, ע"י)

שמיר: ידנו תשיג רוצחי היהודים בביירות

מאת דליה שחורי, ואתי ייזנר. כתבות „על המשמר"

שר החוץ, יצחק שמיר, הזהיר אתמול את העומדים מאחורי רציחת היהודים בביירות „לבל יחשבו. כי הם יכולים לרצוח יהודים חסרי אונים ולצאת נקיים מכך".

שמיר הוסיף, כי „ידה של ישראל לא רק יודעת לרשום, אלא גם יודעת להשיג את הרוצחים". היא קרא [illegible] את [illegible] „כי לבנון איננה [illegible] בישראל. ביירות איננה [illegible]".

עוד אמר שמיר, כי הדברים אלה מתרחשים כאשר לבנון נמצאת למעשה תחת כיבוש סורי, [illegible] בנוכחות בריה"מ באפגניסטאן.

ארבעה מרבני אירופה פרסמו אתמול גינוי חריף של הרצח הברוטאלי של בני היהודים [illegible] מפשע בביירות.

שערי מטבע־חוץ בנק הפועלים – 6.1.86

	יחידה	בנקנוטים קניה	בנקנוטים מכירה	העברות והמחאות קניה	העברות והמחאות מכירה	שערים יציגים
דולר אמריקני	1	1.47	1.51	1.4967	1.5073	1.4998
לירה שטרלינג	1	2.10	2.20	2.1332	2.1648	2.1497
מרק גרמני	1	0.59	0.62	0.6025	0.6105	0.6059
פרנק צרפתי	1	0.19	0.20	0.1961	0.1989	0.1976
גילדן הולנדי	1	0.53	0.56	0.5350	0.5416	0.5380
פרנק שווייצרי	1	0.70	0.74	0.7160	0.7249	0.7194
כתר שוודי	1	0.19	0.20	0.1957	0.1982	—
כתר נורווגי	1	0.19	0.20	0.1960	0.1985	0.1973
כתר דני	1	0.16	0.17	0.1654	0.1670	0.1662
מרק פיני	1	0.27	0.28	0.2733	0.2767	0.2751
דולר קנדי	1	1.04	1.09	1.0587	1.0719	1.0662
דולר אוסטרלי	1	1.00	1.05	1.0152	1.0279	1.0211
ראנד דר' אפריקני	1	0.51	0.59	0.5873	0.5947	0.5909
פרנק בלגי	10	0.28	0.30	0.2952	0.2988	0.2968
שילינג אוסטרי	10	0.84	0.88	0.8562	0.8668	—
לירה איטלקית	1000	0.87	0.92	0.8843	0.8955	—
ין יפני	1000	0.72	0.78	0.7354	0.7450	0.7407

שומרים חמושים הדפו נסיונות הפריצה של מפוטרי „תדיראן”

130 עובדי המפעל בעפולה שקיבלו אתמול הודעות פיטורים הבעירו צמיגים והוציאו את האוויר מגלגלי מכוניות החברה לאחר שנכשלו נסיונותיהם לפרוץ למיבנה

מאת מירה יערי, כתבת „על המשמר”

130 עובדי „תדיראן אלקטרוניקה” בעפולה, שקיבלו אתמול לבתיהם באמצעות שליחים הודעות פיטורים, הבעירו צמיגים וניפצו את זגוגיות דלת הכניסה לאחר שנכשלו נסיונותיהם לפרוץ למפעל.

המפעל היה מאובטח על־ידי ארבעה שומרים חמושים מחברת שירותי השמירה שהדפו את נסיונות הפריצה של הפועלים. גם נסיונותיהם להיכנס למפעל מדלתות הברזל הצדדיות נכשלו, משהתברר שכל דלתות הברזל רותכו.

העובדים חתכו גם את צמיגי מכוניתו של מנהל מפעל התקשורת, גיל אשל, והוציאו את האוויר מגלגלי מכוניות הנושאות את כתובת החברה.

ההסתדרות מתנגדת לסגירה

מזכיר מועצת פועלי עפולה וחבר הוועדה המרכזת של ההסתדרות, יעקב אבימור, נמצא במקום משעות הבוקר וניסה למתן את הקיצוניים ולמנוע היגררות לאלימות.

אבימור מסר לעובדים, כי יו"ר האיגוד המקצועי בהסתדרות, חיים הברפלד, נפגש אתמול עם מנכ"ל „תדיראן”, יגאל נאמן, והביע את התנגדות ההסתדרות לסגירת המפעל בעפולה. עוד מסר אבימור, שהיום הוא ייפגש עם הנהלת „תדיראן” וכן תתקיים פגישה של ועד העובדים ב„תדיראן” עפולה עם ועדת הכלכלה של הכנסת במאמץ אחרון למנוע את סגירת המפעל.

מנהל כוח האדם במפעל, אמנון ברוכיאל, מסר, שהוא מקווה כי יימצאו פתרונות תעסוקה נוסף לזה של מפעל המזגנים והמקררים הסמוך. אבל דבריו התקבלו בספקנות על־ידי העובדים.

על דלת המפעל נכתבה אתמול כרזה „פינוי על גופותינו. אנחנו הולכים על כל התקופה, אין מה להפסיד”.

מנהל שירות התעסוקה בעפולה, חיים בר, אמר אתמול, שסגירת המפעל תגדיל את מספר המובטלים בעיר והוסיף, כי לאקטרונאים שבין המפוטרים אין הצעות עבודה באיזור, וזה לאחר שהקמת המפעל עודדה הכשרת תלמידים במגמת אלקטרוניקה.

דובר חברת „תדיראן”, יואל מטות, אמר אתמול, כי „פתחנו במו"מ עם מועצת הפועלים ומסתמן סיכוי למניעת סגירתו של המפעל בעפולה”, אולם ועד העובדים לא נתן אמון בהודעה זו והורה ל־20 מעובדי המפעל להישאר ללון בשטח המפעל, כדי למנוע הוצאת ציוד מהמקום.

נבון מתבייש בפיגור במתן תעודות בגרות

מאת א. שילוני, כתבנו בחולון

שר־החינוך מתבייש בפיגור הרב במתן תעודות הבגרות לבוגרי בתי־ספר תיכוניים — פיגור הנמשך לעתים שנים ויש בנים המסיימים את השירות הצבאי ועדיין לא קיבלו את תעודת הבגרות. בפגישתו אתמול עם תלמידי שמיניות במתנ"ס שבקריית־שרת בחולון הביע נבון את תקוותו, כי עם הכנסת מיכון טוב יותר למשרד־החינוך תיפתר בעייה זו.

השר, שענה לשאלות התלמידים, אמר עוד, שאגרת חינוך בסך 5־4 דולר לחודש, המוטלת על משפחות שילדיהם לומדים בבתי־ספר תיכוניים, הי"א חד־פעמית ונועדה למנוע ביטול חינוך תיכון חינם.

בתשובה לשאלה אחרת אמר נבון, שהוא מצידו מוכן היה שגם החינוך המקצועי יועבר ממשרד־העבודה והרווחה לידי משרד־החינוך, אולם הוא מסופק אם שר־העבודה והרווחה יסכים לכך, בייחוד במצב הקואליציוני הקיים.

עידוד החינוך הטכנולוגי

בביקורו במרכז לחינוך טכנולוגי בחולון אמר השר, כי אין כל הצדקה מוסרית לכך שאוניברסיטת תל־אביב גובה 7 אחוזים מכל תרומה כספית שמגיעה למרכז הנמצא תחת חסותה.

נבון הודיע, כי משרד החינוך יתרום 25 מיליון שקלים חדשים לקניית מחשב חדיש למרכז לחינוך טכנולוגי — „בתנאי שלא תתנו תרומה מכסף זה לאוניברסיטת תל־אביב...”

במרכז לחינוך טכנולוגי בחולון לומדים למעלה מ־500 סטודנטים. 70 אחוז מהם מתקבלים כמהנדסים בתעשייה ו־30 אחוז פונים להוראה במקצועות טכנולוגיים. שר החינוך, שהוא גם יו"ר המועצה להשכלה גבוהה, אמר, שישקול להציע בפני המועצה מתן עצמאות מלאה למרכז החולוני.

נבון הוסיף, שלמרות הקיצוצים בתקציב משרד־החינוך, יורים משרדו בשנת הכספים הקרובה משאבים גדולים יותר לחינוך הטכנולוגי.

הנשיא יסייע לגילוי ילדי תימן הנעדרים

נשיא המדינה, חיים הרצוג, הבטיח את עזרתו לחברי הוועדה הציבורית לגילוי ילדי תימן הנעדרים, כדי לשים קץ לסיבלן של מאות המשפחות שנותקו מיקיריהן וכדי להביא לחשיפת העובדות הקשורות בפרשה.

חבר הוועדה הציבורי לגילוי ילדי תימן הנעדרים נועדו אתמול עם נשיא המדינה במשכנו בירושלים ותיארו באוזניו את סבלם המתמשך של כ־500 משפחות שילדיהן נעלמו לאחר עלייתן ארצה בשנות ה־50. חברי הוועד ביקשו את עזרת הנשיא במאמציהם להקים ועדת חקירה ממלכתית בנושא. (עתי"ם)

תאומי מבחנה נולדו ב„סורוקה”

מאת שלי יחימוביץ', כתבת „על המשמר”

תאומי מבחנה נולדו אתמול בבית־החולים „סורוקה” בבאר־שבע. זוהי לידת המבחנה השנייה במרכז רפואי זה. עד כה היו בארץ כ־40 לידות מבחנה.

האשה שילדה אתמול היא אם לילד בן 8 וחצי. בני הזוג עברו טיפולי עקרות שונים בשבע השנים האחרונות, אולם האשה לא הצליחה להרות במרכזים רפואיים אחרים.

אתמול ילדה האשה תאומים, בן במשקל 2150 ק"ג ובת במשקל 1640 ק"ג.

● „גן האם” נחנך אתמול אחה"צ, בטקס חגיגי בתל־אביב, בנוכחות ראש עיריית ת"א, חברי מועצת העירייה והנדבן יצחק שפיגל, ממלבורן באוסטרליה, שתרם לפיתוח הגן.

● נשיא המדינה, חיים הרצוג, ארח אתמול בסעודת צהריים את נשיא הפרלמנט האירופי פייר פלמלין ופמלייתו במישכן הנשיא בירושלים.

● יום עיון ייחודי ביותר על הנושא „יהדות וכלכלה”, יתקיים ב־14 בינואר באוניברסיטת בן־גוריון בבאר־שבע.

בג"ץ דחה החלטתו בעניין ערכאת־ערעור בשטחים

רק 20 אחוז מהמשפטים הנדונים בבתי־המשפט הצבאיים ביהודה ושומרון הם על עבירות בטחוניות והשאר הם עניינים פליליים רגילים, אך למרות זאת מסרבים השלטונות להקים ערכאת ערעור. זאת טען אתמול עו"ד דרוויש נאסר בבית־המשפט הגבוה לצדק, בדיון בעתירה נגד שר־הבטחון בגלל סירובו להקים ערכאת עירעור ביו"ש.

הדיון בבג"ץ מתנהל סביב הסוגייה אם יש להקים ערכאת ערעור לבתי־המשפט הצבאיים ביו"ש. המדינה טענה, כי הקמת בתי־משפט כאלה אינה מחוייבת על־פי החוק הבינלאומי והקמתם תתפרש בשטחים כחולשה ותפגע במלחמה בטרור.

כיבוש נאור

עו"ד דרוויש נאסר, שהגיש את העתירה בשם שני תושבי יו"ש, טען, כי אי־הקמת ערכאת עירעור נוגדת את הזכות הטבעית של תושבי השטחים להליך שיפוטי הוגן. עוד נאמר בבית־המשפט, כי הכיבוש הישראלי הוא כיבוש נאור ועל כן עליו להפעיל מערכת שיפוט נאורה בשטחים. בהתייחסו לטענת המדינה כי המשפט הבינלאומי נחקק בימי מלחמת העולם השנייה, כאשר מצב הלוחמה היה דומיננטי, ומצב של כיבוש במשך 18 שנים לא היה בתודעת מחוקקי החוק הבינלאומי.

באשר לטענת חוסר השוויון נאמר בדיון, כי המפקד הצבאי תיקן תקנות כמו חובת ביטוח חובה לרכב, תקנות התעבורה וחוקי מס ערך מוסף. המפרים את התקנות האלה נשפטים בפני בתי־משפט צבאיים שאין על החלטתם אפשרות ערעור. לעומת זאת, בתוך גבולות ה„קו הירוק” יש שתי ערכאות ערעור למשפטים בעבירות זהות.

סיטואציה שאינה ניתנת לשינוי

בא־כוח המדינה, עו"ד ראנאטו יאראק, טען בבית־המשפט, כי המפקד הצבאי הוא המחוקק הראשי ביו"ש ואין לבית־המשפט סמכות לאכוף עליו לחוקק חוקים. כשם שאין לבית־המשפט סמכות להורות לכנסת לחוקק חוק זה או אחר. עוד נטען, כי הסיטואציה המשפטית ביו"ש אינה ניתנת לשינוי ואין זה בסמכות בית־המשפט להורות על שינוי כזה.

שופטי בית־המשפט העליון, ה־נשיא מאיר שמגר והשופטים דב לוין ואליעזר גולדברג, דחו את מתן החלטתם למועד אחר. (עתי"ם)

חברת החשמל ניתקה הזרם למשאבות המים בטבריה

מאת מירה יערי, כתבת „על המשמר”

„לאף אחד לא איכפת שאנחנו מחזרים על הפתחים. האוצר מבטיח הבטחות לראשי הערים ולא מקיים” כך אמר אתמול ראש עיריית טבריה, יגאל ביבי, לאחר שחברת החשמל ניתקה את החשמל למשאבות המים של טבריה בשל חוב של 400 מיליון שקלים ישנים.

העירייה גייסה אתמול מפעילים לגנרטורים לשעת חירום אבל במשך הלילה ייגמרו המים באגני הרוויה, אמר ראש העיר.

היום צפוי מחסור במים במרבית חלקי העיר ובעיקר בשכונות שבטבריה עילית, שרובן מאוכלסות במשפחות צעירות ומרובות ילדים.

יגאל ביבי הזכיר, שהקבינט הכלכלי הבטיח לפני חודשיים כיסוי כספי לגרעונות הרשויות המקומיות ובכלל זה טבריה. אבל שום דבר לא נעשה עד כה.

ראש העיר פנה אתמול לחברת חשמל וביקש ארכה נוספת, אבל אנשי החברה השיבו בשלילה וניתקו את הזרם.

ספקים נוספים מאיימים גם הם בעיקולים ובהפסקת שירותים לעיריית טבריה בשל חובותיה הכבדים.

הולך רגל נהרג בתאונה בפ"ת

הולך־רגל נהרג אתמול בבוקר מפגיעת מכונית בצומת רחובות שטמפר־אברבנאל בפתח־תקווה.

התאונה אירעה בשעה 05.45. הנהג החשוד המעורב בתאונה, אברהם ענה, בן 59, תושב עין־גנים שבפתח תקווה, נעצר ושוחרר בערבות של 750 ש"ח בבית־משפט השלום בכפר־סבא.

ההרוג הוא ורדה נימר, בן 60, מן הכפר סלפית.

נאיף סולימאן בן 50, תושב שפרעם, נהרג שלשום אחה"צ בתאונת דרכים בעפולה.

סולימאן נהג במכונית פרטית מסוג „פיאט” ובצומת „תנובה” ברחוב שפרינצק סטה לפתע לשמאל הדרך, עלה על מדרכה והתנגש בגדר רשת מברזל. הוא נפגע קשה והועבר על־ידי רכב פרטי לבית־החולים בעפולה. שם נקבע מותו.

בני משפחת שצ'ראנסקי מודאגים מגורלו

בני משפחתו של אסיר ציון אנטולי שצ'ראנסקי מודאגים מגורלו, לאחר שבמשך שלושה חודשים לא הגיע ממנו אף מכתב.

רעייתו אביטל מסרה לכתב עתי"ם, כי המכתב האחרון שהגיע מבעלה היה מתחילת אוקטובר 1985, ואילו המכתב שהיה אמור להישלח בראשית דצמבר 1985 לא הגיע.

פקידי מימשל במוסקבה מסרו לאימו של שצ'ראנסקי, אידה מילגרום, כי כלל לא ברור שהמכתב אכן נשלח.

שצ'ראנסקי כלוא במחנה 35 בהרי אורל ומחודש מארס אשתקד הוא נתון בבידוד.

השבוע התברר לאימו, כי בחודש אוקטובר הוארכה תקופת הבידוד עד חודש מארס, כעונש על שישבת רעב במחאה על שישלטונות הכלא סרבו להעביר לו מכתבים מקרובי משפחתו. כמו־כן נמסר לה כי שצ'ראנסקי היה גם בצינוק.

פסיכיאטר וכירורג שבדקו אותו באחרונה מסרו לאב, כי מצבו הבריאותי מניח את הדעת, אך אביטל מניחה כי הוא עדיין שובת רעב ולכן נשללה ממנו הזכות לכתוב מכתבים. „אנו מאוד מודאגים ומקווים כי הקשר עם אנטול ייחודש בקרוב”, אומרת אביטל שצ'ראנסקי. (עתי"ם)

חב"ד: חוזרים בתשובה ממשיכים לשרת בצה"ל

מאת כתבנו בכנסת

מספר חוזרים בתשובה מקרב חסידי חב"ד פנו אתמול במכתב ליו"ר ועדת החוץ והבטחון אבא אבן וטענו, כי „מעולם לא ניתקו את קשריהם עם יחידותיהם הצבאיות וכי הם ממלאים את חובתם הצבאית, כמו כל חסידי חב"ד במסירות ונאמנות”.

על הפנייה חתומים 10 אנשים, אשר מבקשים להופיע לפני הוועדה כדי להעמידה על דיוקן של העובדות.

החותמים טוענים, כי הם בוגרי יחידות צבאיות, וביניהן מובחרות ביותר, וכמה מהם ממשיכים עד היום לטוס במטוסי קרב. לדבריהם, הם זהירים ואף מהדרים במצוות כיבוד אב ואם ומתאמצים לקיים קשר רצוף וחם עם הוריהם, בני משפחתם וחבריהם. קו זה מהווה חלק מתפיסת עולמה של חסידות חב"ד והוא מחייב את כל אלה שהצטרפו לעדת חסידי חב"ד.

כתבנו בכנסת הביע באוזני דובר חב"ד ברקה וולף, התנצלות על דברים שפירסם ב„על המשמר” מ־5.1.86, לפיהם חסידי חב"ד גרמו לכך שחוזרים בתשובה הפסיקו לשרת בצה"ל. לכתבנו התברר, כי אין יסוד להאשמה זו.

התחנות שהוצתו בירושלים לא יוחלפו באחרות

מאת בצלאל עמיקם, כתב „על המשמר”

עיריית ירושלים לא תקים בקרוב תחנות אוטובוסים במקום 20 התחנות שהוצתו. במקום התחנות השרופות הוצב שלט בו נכתב:

„תושבים יקרים. כאן היתה ממוקמת סככת המתנה מסוג מיוחד שהוצבה ע"י עיריית ירושלים לנוחיותכם. משחיתי רכוש זדוניים גרמו להריסתה. צר לנו על עגמת הנפש וחוסר הנוחיות הנגרמת לכם על־ידי כך שאין באפשרותה הכספית של העירייה להקימה מחדש”.

העילה להצתת התחנה האחרונה אינה ברורה, משום שלא היתה בה כל כרזה „מגרה” זולת מודעת פירסומת למרק שהוכשר ע"י בית־הדין החרדי ככשר למהדרין.

חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965

מרחב תכנון מקומי חיפה

הודעה בדבר אישור

שינוי תכנית מתאר מקומית

[illegible]

משה גלזנר

יושב ראש הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז חיפה

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

מרחב תכנון מקומי באר־שבע

הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז הדרום, ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה 117/03/5 הופקד שינוי תכנית הנקראת שינוי מס' 28 לתכנית מפורטת שכונה י"א באר־שבע.

ביחד עם התשריט המצורף אליו.

עיקרי הוראות השינוי: שינוי יעוד משטח מגורים ג' לאזור מסחרי וש.צ.מ.

ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית: שטח התכנית: 4.579 ד' גוש: 38103.

כל המעוניין בשינוי רשאי לעיין בה ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

כל המעוניין בקרקע, בבנין או בכל תכנוני אחר. הרואה עצמו נפגע על ידי שינוי התכנית וכן זכאי לפי סעיף 100 לחוק, רשאי תוך חודשיים מיום פרסום של הודעה זו ברשומות להגיש התנגדות לשינוי במשרדי הועדה המקומית האמורה.

שלום דניט

יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז הדרום

הועדה המקומית לתכנון ולבניה נתניה

מרחב תכנון מקומי

נתניה

ניתנה בזה הודעה עפ"י סעיף 149 (139) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965 כי הוגש לאישור הועדה המקומית תשריט חלוקה בגוש 8321 חלקה 19 לחלוקת החלקה לשלושה מגרשי מגורים ומגרש אחר המיועד להרחבת רח' דברי חיים, שלא בהתאם לתכנית מפורטת נת/6/10 שאושרה למתן תוקף בי.פ. 2057 מיום 7.11.74 בסטיה משטחי המגרשים המופיעים בתכנית המאושרת.

שטחי המגרשים עפ"י התכנית המאושרת הם:

1. 1051 מ"ר — מגורים.
2. 587 מ"ר — מגורים.
3. 912 מ"ר — מגורים.
4. 86 מ"ר — דרך.

שטחי המגרשים עפ"י המפה לצרכי רישום שהוגשה הם:

1. 1058 מ"ר — מגורים.
2. 746 מ"ר — מגורים.
3. 746 מ"ר — מגורים.
4. 86 מ"ר — דרך.

את התשריט ניתן לראות במשרדי הועדה המקומית שד' ויצמן 4 קומה ד' חדר 107, בימים ובשעות קבלת קהל. התנגדויות אפשר להגיש במשך 14 יום מיום פרסום הודעה זו.

י. אלרואי

יו"ר הועדה המקומית

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

תל־אביב—יפו

הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב—יפו בקשה ליתן אישור להקלה לשילוט הקולנוע מעל גג היציאות לגג ברחוב ריינס מס' 57 גוש: 6915, חלקה 35.

תיק בנין 057—2/0080

בעל קרקע או בנין או המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר/אישור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב—יפו, שד' בן־גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדוייקת וטלפון.

ההתנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.

י. בכפי, מ"מ ראש העיריה

יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב—יפו

22 ישובי מעלה יוסף בגליל פתחו בשביתה

מוחים על התעלמות הממשלה מבעיותיהם ועל אי־כיסוי גרעון המועצה, המסתכם בכמיליון שקלים חדשים

מאת יהודה צור, כתב „על המשמר”

השירותים המוניציפליים ומערכת החינוך ב־22 הישובים של המועצה האזורית מעלה יוסף בגליל המערבי, פתחו אתמול בשביתה, במחאה על התעלמות הממשלה מבעיותיהם ובשל אי־כיסוי גרעון המועצה, המגיע למיליון שקלים חדשים.

השביתה כוללת 25 גני־ילדים, 24 פעוטונים ו־4 בתי־ספר אזוריים, בהם לומדים 2000 תלמידים. הופסק איסוף האשפה והושבתה הפעילות הקהילתית ביישובים.

יעקב יעקבי, יו"ר המועצה, אמר כי כאשר נופלות בקריית־שמונה קטיושות, מתייחסים אליה ורצים לבקר בה. „ואילו אצלנו שבועיים נופלות קטיושות ואיש אינו מתייחס”. הוא דחה טענות כאילו הוא מנצל את המצב הביטחוני כדי לדרוש סיוע כלכלי והדגיש כי המצב במועצה הנוו, ואיש אינו יודע מאין יילקחו הסכומים לתשלום משכורות לעובדים ולמורים בינואר. יעקבי אמר עוד, כי לנירות ההבטחות לכיסוי הגרעון, שנכתב כבר שנתיים, לא נעשה דבר כדי לבצע את ההבטחות. הוא קבל על כך, שאיש מן הממשלה לא התעניין במצב המועצה והיישובים הנמצאים לאורך קו העימות עם לבנון. לדבריו, השביתה תימשך כל עוד לא יימצא פתרון יסודי לבעיות היישובים.

טקס סיום קורס קציני משטרה צבאית התקיים בסוף השבוע שעבר בבסיס החדרכה של החיל בשומרון. בהשתתפות קצין משטרה צבאית ראשי, תת־אלוף אמיל אלימלך. מפקדים ומשפחות. בתצלום: קצין משטרה צבאית ראשי חושף את דרגותיו של החניך המצטיין, סג"מ אייל פלד. (צילום טל בקנין)

ה„בונדס” מכר בחצי מיליארד דולר

נשיא המדינה, חיים הרצוג, ראש הממשלה, שמעון פרס ושר־האוצר, יצחק מודעי, נפגשו אתמול עם יהודה הלוי, נשיא ומנכ"ל מפעל ה„בונדס”, ושמעו ממנו על הישגים בכירים במכירות של ה„בונדס” לשנת 1985 — 500 מיליון דולר לעומת 411 מיליון דולר בשנת 1984, גידול של 89 מיליון דולר.

הלוי, שהגיע ארצה לביקור בן 4 ימים, ציין, כי יש לזקוף את הצלחת המבצע של שנת 85 לזיכוי ההתאוששות הכלכלית והצעדים הכלכליים שננקטו לאחרונה בארץ. הישגים אלה אפוא, הדגישו את יהדות התפוצות, הבנקים וההכרות הגדולות והתוצאות התבטאו בגידול של המכירות.

הלוי הוסיף, כי בירורי המוכנים קשור בהבאתה של משלחת גדולה בת 1000 מנהיגים של מפעל ה„בונדס” מצפון אמריקה, אמריקה הלטינית ואירופה, המיועדת לביקור באיזור שייערך בארץ באפריל 1986.

אושפז עם שבר ברגל, נפגע מחוקן — ויצא חרש

בן 71 זכה בתביעת פיצויים שהגיש נגד בית־החולים רוטשילד

גבר בן 71, שלקה בסיבוך רפואי חמור לאחר ניתוח לאיחוי שבר ברגלו, זכה בתביעת פיצויים מהמבטחת של עיריית חיפה.

האיש הגיש לבית־המשפט המחוזי בחיפה תביעת נזיקין בגין מחדלים רפואיים שנגרמו לו, לטענתו, בעת שאושפז בבית החולים רוטשילד בעיר. לטענתו, סיבוך לאחר ניתוח גרם לו חוסר שליטה בסוגר פי־הטבעת כתוצאה מחוקן רשלני, ובעקבות זאת לקה בחרישות מוחלטת מחמת טיפול בתרופה אנטיביוטית.

התובע טוען, כי בשלהי ינואר 1979 אושפז בבית החולים רוטשילד בחיפה ונותח בהרדמה כללית, לאחר שהחליק על שלולית נפט ונפל. לאחר הניתוח לקה בחום ומצבו הגופני הידרדר מחמת דימום באיזור פי־הטבעת, שנגרם, לטענתו, כתוצאה מחוקן ברוטאלי. בהליך טיפול בבית־החולים, התובע איבד את יכולת השליטה על פי הטבעת ורופאיו נאלצו להטות את מעיו לפתח שפערו בדופן הבטן הקדמית לצורך הפרשותיו. התובע טען עוד, כי בהליך אישפוזו בבית־החולים טופל בתרופה האנטיביוטית גאראמיצין, ותרופה זאת גרמה לו עירור ברגליים ותופעת־לוואי של פגיעה בעצב השמיעה עד כדי חרישות מוחלטת. התובע שוחרר מבית־החולים לאחר 43 ימי אישפוז, שבמהלכם נותח ארבע פעמים לצורך איחוי השבר ולתיקון הפגיעה בפי־הטבעת ובפתח הצואה בדופן הבטן הקדמי.

מומחה לאף אוזן וגרון קבע בחוות־דעת שהוגשה לבית־המשפט, כי התובע סובל מחרישות, הנובעת מהרעלה תרופתית. התובע ייחס רשלנות רפואית לצוות הרופאים שטיפל בו, בטענה שלא גילה עירנות לתופעות הלוואי של השימוש בגאראמיצין.

בכתב־ההגנה שהגיש בית־החולים נטען, כי החוקן נעשה במהלך הטיפול הרפואי ע"י אח מעשי, באמנות מקצועית. וכי את הנזק לשמיעתו של האיש אין לייחס לתרופה שקיבל, אלא לתהליך ניווני המוכר אצל חולים קשישים.

השופט, מיכאל בן־יאיר, סיים את תביעתו של הישיש לאחר שקיבל פיצוי מעיריית חיפה, כמי שנושאת באחריות שילוחית למחדלי בית החולים. הפיצוי ניתן באמצעות חברת ביטוח שבה מבוטחת העירייה נגד תביעות מסוג זה. פרקליטי הצדדים סיכמו את דמי הנזיקין מחוץ לכותלי בית־המשפט וסירבו לנקוב בסכום ששולם לתובע. (עתי"ם)

סמנכ"ל חברת יצוא חשוד בהונאת משרד החקלאות

הפרחים הוכנסו בדלת אחורית לספירה חוזרת

חשד של הוצאת כספים במרמה ממשרד החקלאות והוצאת אשראי במרמה מבנק ישראל, יוחס אתמול לסמנכ"ל חברה ליצוא פרחים.

החשוד, יעקב ספיר (39) מהמושב צפריה, הובא לבית־משפט השלום בתל־אביב. ב"כ המשטרה רב־פקד אשר שמיר, סיפר כי החשוד משמש סמנכ"ל חברת „פרחי שומרון־סלע”, העוסקת באריזה וביצוא פרחים לחו"ל.

החברה מקבלת את הפרחים ממגדלים, החתומים עימה על הסכמים לשיווק הפרחים. במסגרת זו, מקבלים המגדלים אשראי מבנק ישראל, באמצעות חברת הפרחים.

לטענת רפ"ק שמיר, הגיש החשוד בעונת הפרחים 1984/85 רשימה למגדלים החתומים עם החברה על הסכמים לצורך קבלת אשראי. לדברי החוקר הוברר, כי מגדלים רבים שנכללו ברשימה זו לא עבדו כלל עם חברת הפרחים או שעבדו עימה בעבר. על־ידי כך הוצא אשראי במרמה מבנק ישראל, ציין הקצין.

איש המשטרה הוסיף, כי מדי שנה מקבלים בתי האריזה ממשרד החקלאות הוראות להשמיד פרחים המיועדים ליצוא, מחמת ביקוש נמוך בעולם. לדברי החוקר, חשוד הסמנכ"ל בכך, שבזמן ביקורת להשמדת פרחים, נתן הוראות והנחיות לעובדי בית האריזה — „לנפח” בספירה את כמויות הפרחים המושמדים. אותם פרחים נספרו פעמים אחדות על־ידי הכנסתם בדלת צדדית לספירה נוספת, ובכך הוצאו במרמה כספים ממשרד החקלאות, המפצה את החברות לפרחים על השמדת יבול.

בהסכמת החוקר, הורה השופט, יצחק בראו"ן, לשחרר את החשוד בערבות של 5000 ש"ח והורה על עיכוב יציאתו מן הארץ. (עתי"ם)

טלקס

● **הוקם ועד ציבורי למען יהודי תוניס**

ועד פעולה ציבורי לקידום ענייניה של יהדות תוניס בארץ ובחו"ל, לטיפוח פעולות תרבות וחברה, הוקם בסוף השבוע שעבר בבית הוועד פ בתל־אביב.

חברים בוועד נציגים מישובים שונים, מכל הקשת הפוליטית בארץ, ובהם **אהרון אוזן**, נשיא הפדרציה הספרדית, **שלום מימוני** מעיריית ירושלים חברת הכנסת לשעבר **מתילדה גז**, **ניסים זווילי**, ראש המח' להתיישבות בסוכנות היהודית, **יעקב ישי**, יו"ר האגף לצעירים וספורט בוועד הפועל, **ז'אק בראנס** מהנהלת בנק דיסקונט, **קלוד סיטבון** מראשי עליית הנוער, **טל רגב**, **הרב אליהו רקח ואלי הללי**, ראש עיריית דימונה.

הוועד שם לעצמו כמטרה ראשונית הידוק הקשרים בין היהודים יוצאי תוניס בארץ ובצרפת, על מנת למנוע ככל האפשר תופעות של ניכור והתבוללות בחו"ל. (שע"ה)

● **כנס בינ"ל על העיתונות היהודית**

חשובי העיתונאים היהודיים בעולם יגיעו בסוף השבוע לישראל לכנס בינלאומי בנושא מעמדה של העיתונות היהודית ותפקידה בשירות העם היהודי.

הכנס יתקיים בשבוע הבא במכון ואן ליר בירושלים והוא מאורגן על־ידי המחלקה להסברה בהסתדרות הציונית העולמית, בשיתוף האיגוד העולמי של העיתונאים ולשכת העיתונות הממשלתית.

ראש המחלקה להסברה עוזי נרקיס אמר כי הכנס ידון גם בתפקידה של העיתונות היומית במאבק נגד האנטישמיות ובשאלת יחסי הגומלין בין עתון יהודי לקהילה יהודית (שע"ה)

● **שעה נוספת לתלמידי קריית־שמונה**

בצעד מיוחד החליט משרד־החינוך שתלמידי קריית־שמונה ימשיכו ללמוד שעה נוספת מדי יום ויסיימו את יום הלימודים בשעה 1 אחה"צ ולא ב־12 כמו ביתר חלקי הארץ.

הדבר מוסבר בנטצבה המיוחד של העיר ובעיקר בשל המתח הבטחוני והרצון לתת מסגרת מחייבת לתלמידים שבמקרים רבים שני הוריהם עובדים.

יהודה צור

● **פחות יהודים ויותר ערבים בירושלים**

מבדיקה מקיפה שערכה מועצת הפועלים בבירה עולה כי מספר היהודים בירושלים יורד באופן יחסי משנה לשנה ומאידך מספר הערבים בה גדל משנה לשנה. אם קצב זה יימשך ב־18 השנים הבאות יהיה מספר היהודים בירושלים בשנת 2005. זהה למספר הערבים בה ובשנת 2010 מספר הערבים יהיה גבוה מהיהודים". זאת מסר ניסן הרפז מזכיר ההסתדרות בבירה בכנס עובדים שהתקיים במועצת פועלי ירושלים.

לדבריו, קצב בריחת הצעירים הוא הגדול ביותר בישראל וזה גורם לכך שהעיר תזדקן יותר. תהיה חרדית יותר וערבית יותר וממילא תהיה פחות ציונית.

בצלאל עמיקם

● **חילופי גברי בעיריית רחובות**

בישיבתה האחרונה של מועצת עיריית רחובות, הוחלפו חברי הנהלת העיר. בחברים מסיעות המערך ואש"ר המהווים כיום את הרוב במועצה ומתפקדים כאופוזיציה לראש העיר.

בעד ההנהלה החדשה הצביעו 8 מחברי המועצה בעוד ש־7 חברי הליכוד והדתיים התנגדו.

כזכור הודחו בישיבות קודמות על־ידי הרוב במועצה, שני סגני ראש־העיר בשכר, שלמה ודעי (דתיים) ויעקב ליוור (פורש סיעת המערך). ובמקומם נבחרו שני סגנים חדשים בשכר מיכאל (מיש) לפידות (מערך) ויגאל כהן (חרות).

זהבה מוזס

בפלילים

לבלשים הלך קלף... ולמהמרים — הכסף

מאת אשר שילוני, כתבנו בבת־ים

גבר ואשה, מבלשי מפלג המוסר ביחידה המרכזית במשטרת מחוז תל־אביב, שבאו שלשום בתוך [illegible] לדירה ברחוב [illegible] והתחזו למשתתפים במשחקי קלפים, הביאו למעצרם של עשרה קלפנים ולהחרמתם של 1200 דולר ו־2600 שקלים חדשים. בין העצורים אנשים בלתי־מוכרים למשטרה, שכבר הפסידו בעבר דירות, מכוניות ורכוש אחר במשחקי קלפים.

זוג הקלפנים התמימים, רס"ר בכיר יעקב [illegible] ורס"ר זהבה אונפנגר, התדפקו על דלת הדירה הנעולה והזדהו באמצעות סיסמה מוסכמת על הקלפנים. כשנפתחה הדלת, הצטרפו „שחקנים” נוספים, אנשי [illegible]. עם כניסתו של הכוח המשטרתי ניסה אחד הקלפנים להשליך [illegible] אלף דולר, אולם הכסף נתפס על־ידי המשטרה. העצורים הובאו לתחנת [illegible] ושוחררו לאחר חקירה, למעט בעל הדירה, שנשאר במעצר.

תחנת דלק מגניבה

מאת יואב אביב, כתב „על המשמר”

שני כתבי־אישום נגד שלושה נאשמים, ביניהם בעל תחנת הדלק [illegible] בחיפה, הוגשו לבית־המשפט המחוזי בחיפה.

בכתב־האישום שהוגש נגד אברהם רנולד (44) מחיפה, אחד משני השותפים בבעלות על התחנה, נטען כי בינואר 84, בעת ששותפו נעדר מהתחנה, [illegible] בסך 1000 שקל.

[illegible]

רומנטיקה נוסח גאנה

[illegible]

(עתי"ם)

השחקן שרגא הרפז עשה לגרושתו „עונג שבת”

השחקן שרגא הרפז (60) נעצר אתמול ל־7 ימים בפקודת בית־משפט השלום בכפר־סבא, כחשוד בגרימת נזק בדירת גרושתו.

נציג המשטרה, [illegible], סיפר בבית־המשפט, כי הרפז הופיע בשבת שעברה בבית גרושתו. בעט בדלת הכניסה, פרץ אותה וגרם נזק [illegible]

הרפז כפר בבית המשפט [illegible]. השופט ציווה לעוצרו ל־7 ימים והורה [illegible] כי ייבדק ע"י רופא משטרתי.

(עתי"ם)

„קצין ביטחון” לקח את הצמיד — ונעלם

צעירה בת 20 נפלה אתמול קורבן לנוכל, שהתחזה לקצין הביטחון של „כלבו שלום”, ובאמתלה של „בדיקת בטחון” גנב ממנה את צמיד הזהב שלה.

הצעירה סיפרה, כי פגשה בבחור ליד הכלבו, ברחוב אחד העם בתל־אביב. האיש הציג עצמו כקצין הביטחון של החנות והציע לה [illegible] עבודה בניקיון. הוא הוביל את הבחורה [illegible] ואמר לה כי הוא זקוק לצמיד הזהב שלה, כדי לבדוק את „ביטחונה העצמי”. לאחר מכן, ביקש כי תמתין לשיחה עם המנהל — ונעלם.

כשנוכחה הנערה לדעת כי נפלה בפח - התלוננה במשטרה. (עתי"ם)

לליאת ולמשפחת דנון

אתכם באבלכם במות

האב

קבוצת מעיין

הצוות

קיבוץ מעגית